

111/1998 Sb. Zákon

ze dne 22. dubna 1998

O vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách)

SHRNUTÍ ZÁKONA OD DOSTUPNÉHO ADVOKÁTA

JUDr. Ondřej Preuss, Ph.D.
Garant obsahu

Zákon o vysokých školách stanoví, jak univerzity udělují tituly a hospodaří. Zákon č.111/1998Sb., **vysokoškolský zákon**, upravuje **akreditace**, **akademické svobody** a **studentské senáty**.

Student má právo na opakování zkoušky dvakrát, rektorský den volna a bezplatné studium v českém jazyce do doby plus jeden rok. Škola musí zveřejnit rozpočet a výroční zprávu. Akreditační úřad každých šest let prověřuje kvalitu studijních programů.

Diplomka je veřejná, najdete ji v digitálním repozitáři. Plagiát odhalí informační systém a může vést k odebrání titulu do tří let. Poplatek za déletrvající studium nesmí přesáhnout dvojnásobek základu.

Sledujte e-vývěsku fakulty; důležitá pravidla a stipendia se zveřejňují tam, ne na sociálních sítích.

Vyhlášeno dne 29. května 1998, datum poslední novelizace 1. července 2025

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Základní ustanovení

§ 1

Úvodní ustanovení

Vysoké školy jako nejvyšší článek vzdělávací soustavy jsou vrcholnými centry vzdělanosti, nezávislého poznání a

tvůrčí činnosti a mají klíčovou úlohu ve vědeckém, kulturním, sociálním a ekonomickém rozvoji společnosti tím, že:

- a) uchovávají a rozhojňují dosažené poznání a podle svého typu a zaměření pěstují činnost vědeckou, výzkumnou, vývojovou a inovační, uměleckou nebo další tvůrčí činnost,
- b) umožňují v souladu s demokratickými principy přístup k vysokoškolskému vzdělání, získání odpovídající profesní kvalifikace a přípravu pro výzkumnou práci a další náročné odborné činnosti,
- c) poskytují další formy vzdělávání a umožňují získávat, rozšiřovat, prohlubovat nebo obnovovat znalosti z různých oblastí poznání a kultury a podílejí se tak na celoživotním vzdělávání,
- d) prosazují uplatňování rovného přístupu k právům a usilují o odstranění znevýhodnění a vyrovnání příležitostí znevýhodněných osob,
- e) hrají aktivní roli ve veřejné diskusi o společenských a etických otázkách, při pěstování kulturní rozmanitosti a vzájemného porozumění, při utváření občanské společnosti a přípravě mladých lidí pro život v ní,
- f) přispívají k rozvoji na národní a regionální úrovni a spolupracují s různými stupni státní správy a samosprávy, s podnikovou a kulturní sférou,
- g) rozvíjejí mezinárodní a zvláště evropskou spolupráci jako podstatný rozměr svých činností, podporují společné projekty s obdobnými institucemi v zahraničí, vzájemné uznávání studia a diplomů, výměnu akademických pracovníků a studentů,
- h) usilují o transfer znalostí.

§ 2

(1) Vysoká škola uskutečňuje akreditované studijní programy a programy celoživotního vzdělávání. Typ vysokoškolské vzdělávací činnosti je určen typem uskutečňovaných akreditovaných studijních programů. Typy studijních programů jsou bakalářský, magisterský a doktorský.

(2) Tuzemská vysoká škola je veřejná, soukromá nebo státní. Státní vysoká škola je vojenská nebo policejní.

(3) Vysoká škola je univerzitní nebo neuniverzitní. Označení „vysoká škola“, popřípadě z něho odvozené tvary slov mohou mít ve svém názvu pouze vysoké školy. Označení „univerzita“, popřípadě z něho odvozené tvary slov mohou mít ve svém názvu pouze vysoké školy univerzitní. V případě českých právnických osob zahrnuje omezení používání označení „vysoká škola“ a „univerzita“ a z nich odvozených tvarů slov v názvu i omezení používání cizojazyčných překladů uvedených označení a z nich odvozených tvarů slov. Českým právnickým osobám je též zakázáno použít ve svém názvu jiného cizojazyčného označení způsobilého vyvolat mylnou domněnku, že jde o vysokou školu nebo univerzitu podle tohoto zákona.

(4) Vysoká škola univerzitní může uskutečňovat všechny typy studijních programů a v souvislosti s tím vědeckou a výzkumnou, vývojovou a inovační, uměleckou nebo další tvůrčí činnost (dále jen „tvůrčí činnost“).

(5) Vysoká škola neuniverzitní uskutečňuje bakalářské studijní programy a může též uskutečňovat magisterské studijní programy a v souvislosti s tím tvůrčí činnost. Vysoká škola neuniverzitní se nečlení na fakulty.

(6) Typ vysoké školy je uveden v jejím statutu a musí být v souladu se stanoviskem Národního akreditačního úřadu pro terciární vzdělávání (dále jen „Akreditační úřad“).

(7) Veřejná vysoká škola je právnickou osobou. Soukromou vysokou školou je právnická osoba, která má státní souhlas působit jako soukromá vysoká škola. Vojenská vysoká škola je součástí Ministerstva obrany. Policejní vysoká škola je organizační složkou České republiky, k níž funkci zřizovatele plní Ministerstvo vnitra.

(8) Na vzdělávací a tvůrčí činnosti vysokých škol se mohou podílet i jiné právnické osoby, které se touto činností zabývají.

(9) Nikdo kromě vysoké školy nemá právo přiznávat akademický titul, konat habilitační řízení, konat řízení ke jmenování profesorem, používat akademické insignie a konat akademické obřady.

(10) Na vysokých školách je nepřípustné zakládat a organizovat činnost politických stran a politických hnutí. ¹⁾

§ 3

Akademická obec vysoké školy

Akademičtí pracovníci a studenti vysoké školy tvoří akademickou obec vysoké školy.

§ 4

Akademické svobody a akademická práva

Na vysoké škole se zaručují tyto akademické svobody a tato akademická práva:

- a) svoboda vědy, výzkumu a umělecké tvorby a zveřejňování jejich výsledků,
- b) svoboda výuky spočívající především v její otevřenosti různým vědeckým názorům, vědeckým a výzkumným metodám a uměleckým směrům,
- c) právo učit se zahrnující svobodnou volbu zaměření studia v rámci studijních programů a svobodu vyjadřovat vlastní názory ve výuce,
- d) právo členů akademické obce volit zastupitelské akademické orgány,
- e) právo používat akademické insignie a konat akademické obřady.

ČÁST DRUHÁ

Veřejná vysoká škola a její součásti

HLAVA I

Veřejná vysoká škola

§ 5

Zřízení veřejné vysoké školy

- (1) Veřejná vysoká škola se zřizuje a zrušuje zákonem. Zákon též stanoví její název a sídlo.
- (2) Veřejná vysoká škola se může sloučit nebo splynout jen s jinou veřejnou vysokou školou; rozdělit se může jen na jiné veřejné vysoké školy. Tyto změny je možné provést pouze zákonem.
- (3) V případě zrušení veřejné vysoké školy podle odstavce 1 nebo sloučení, splynutí nebo rozdělení veřejné vysoké školy podle odstavce 2 zákon též stanoví, na které právnické osoby přechází její majetek a závazky a které veřejné vysoké školy umožní dokončení vysokoškolského vzdělání studentům zrušené veřejné vysoké školy.

§ 6

- (1) Do samosprávné působnosti veřejné vysoké školy patří zejména:
- a) vnitřní organizace,
 - b) určování počtu přijímaných uchazečů o studium, podmínek pro přijetí ke studiu a rozhodování v přijímacím řízení,
 - c) tvorba a uskutečňování studijních programů,
 - d) zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřní hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy,
 - e) organizace studia,
 - f) rozhodování o právech a povinnostech studentů,
 - g) zaměření a organizace tvůrčí činnosti,
 - h) pracovněprávní vztahy a určování počtu akademických pracovníků a ostatních zaměstnanců,
 - i) habilitační řízení a řízení ke jmenování profesorem,
 - j) spolupráce s jinými vysokými školami a právnickými osobami a zahraniční styky,
 - k) ustavování samosprávných akademických orgánů vysoké školy, pokud tento zákon nestanoví jinak,
 - l) hospodaření vysoké školy a nakládání s majetkem v souladu se zvláštními předpisy,
 - m) stanovení výše poplatků spojených se studiem,
 - n) stanovení výše poplatků za úkony spojené s habilitačním řízením nebo s řízením ke jmenování profesorem.
- (2) Organizaci a činnost veřejné vysoké školy, jakož i postavení členů akademické obce upravují její vnitřní předpisy.

(3) Státní orgány mohou zasahovat do činnosti veřejné vysoké školy jen na základě a v mezích zákona a způsobem zákonem stanoveným.

§ 7

Orgány veřejné vysoké školy

(1) Samosprávnými akademickými orgány veřejné vysoké školy jsou

- a) akademický senát,
- b) rektor,
- c) vědecká rada nebo umělecká rada nebo na neuniverzitní vysoké škole akademická rada,
- d) rada pro vnitřní hodnocení, je-li zřízena,
- e) disciplinární komise.

(2) Dalšími orgány veřejné vysoké školy jsou

- a) správní rada,
- b) kvestor.

Akademický senát veřejné vysoké školy

§ 8

(1) Akademický senát veřejné vysoké školy je jejím samosprávným zastupitelským akademickým orgánem. Má nejméně jedenáct členů, z toho nejméně jednu třetinu a nejvýše jednu polovinu tvoří studenti. Členy akademického senátu veřejné vysoké školy volí ze svých řad členové akademické obce veřejné vysoké školy. Volby jsou přímé, s tajným hlasováním. Vnitřní předpis veřejné vysoké školy stanoví zejména počet členů akademického senátu, způsob jejich volby a způsob volby předsedy akademického senátu, orgány akademického senátu a jejich ustavování a důvody a den zániku členství v akademickém senátu a případnou neslučitelnost členství v akademickém senátu s výkonem jiných funkcí. Zanikne-li členství některého člena akademického senátu veřejné vysoké školy před uplynutím jeho funkčního období a vnitřní předpis veřejné vysoké školy umožní výkon funkce člena akademického senátu veřejné vysoké školy náhradníkem, vykonává náhradník tuto funkci pouze po zbytek příslušného funkčního období.

(2) Členství v akademickém senátu veřejné vysoké školy je neslučitelné s funkcí rektora, prorektora, kvestora, děkana, proděkana, tajemníka fakulty a ředitele vysokoškolského ústavu.

(3) Funkční období jednotlivých členů akademického senátu veřejné vysoké školy je nejvýše tříleté. Je-li student zvolený do akademického senátu veřejné vysoké školy v průběhu svého funkčního období přijat do jiného, bezprostředně navazujícího studijního programu, může vnitřní předpis veřejné vysoké školy stanovit podmínky, za

kterých jeho členství v akademickém senátu nezaniká. Funkční období všech členů akademického senátu veřejné vysoké školy skončí, jestliže akademický senát po dobu šesti měsíců nekoná podle § 9. Rektor nejpozději do 30 dní vyhlásí nové volby.

(4) Zasedání akademického senátu veřejné vysoké školy jsou veřejně přístupná. Rektor nebo v jeho zastoupení prorektor, děkan fakulty, předseda správní rady veřejné vysoké školy nebo v jeho zastoupení jím pověřený člen správní rady veřejné vysoké školy, jakož i předsedou rady pro vnitřní hodnocení pověřený člen rady pro vnitřní hodnocení, mají právo vystoupit na zasedání, kdykoliv o to požádají. Na žádost rektora je předseda akademického senátu povinen bezodkladně svolat mimořádné zasedání akademického senátu veřejné vysoké školy.

§ 9

(1) Akademický senát veřejné vysoké školy

a) rozhoduje na návrh rektora o zřízení, sloučení, splynutí, rozdělení nebo zrušení součástí vysoké školy, na základě souhlasného vyjádření orgánů nebo osob stanovených statutem jako vedoucí zaměstnanci vysoké školy rozhoduje také o zřízení nebo zrušení společných pracovišť součástí vysoké školy,

b) schvaluje

1. jednací řád akademického senátu veřejné vysoké školy na návrh člena akademického senátu veřejné vysoké školy; akademický senát veřejné vysoké školy si k tomuto návrhu vyžádá stanovisko rektora,

2. vnitřní předpis fakulty na návrh akademického senátu fakulty; akademický senát veřejné vysoké školy si k tomuto návrhu vyžádá stanovisko rektora,

3. ostatní vnitřní předpisy veřejné vysoké školy a jejích součástí na návrh rektora,

c) schvaluje rozpočet a střednědobý výhled vysoké školy předložený rektorem a kontroluje využívání finančních prostředků vysoké školy,

d) schvaluje výroční zprávu o činnosti a výroční zprávu o hospodaření vysoké školy předložené rektorem,

e) schvaluje zprávu o vnitřním hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností veřejné vysoké školy předloženou předsedou rady pro vnitřní hodnocení a dodatky k této zprávě,

f) dává rektorovi předchozí souhlas ke jmenování a odvolání členů vědecké rady, umělecké rady nebo akademické rady veřejné vysoké školy (dále jen „vědecká rada veřejné vysoké školy“), členů rady pro vnitřní hodnocení a členů disciplinární komise veřejné vysoké školy,

g) schvaluje podmínky pro přijetí ke studiu ve studijních programech, které se neuskutečňují na fakultách,

h) usnáší se o návrhu na jmenování rektora, popřípadě navrhuje jeho odvolání z funkce,

i) schvaluje strategický záměr vzdělávací a tvůrčí činnosti veřejné vysoké školy (dále jen „strategický záměr veřejné vysoké školy“) a každoroční plán jeho realizace předložené rektorem,

j) na návrh rektora zruší vnitřní předpis, rozhodnutí nebo jiný úkon orgánu součásti veřejné vysoké školy anebo

pozastaví jeho účinnost, pokud je tento vnitřní předpis, rozhodnutí nebo úkon v rozporu se zvláštními předpisy nebo vnitřními předpisy veřejné vysoké školy.

(2) Akademický senát veřejné vysoké školy se vyjadřuje zejména

- a) k návrhům těch studijních programů, které se neuskutečňují na fakultách,
- b) k záměru rektora jmenovat nebo odvolat prorektory,
- c) k právním jednáním, která vyžadují souhlas správní rady veřejné vysoké školy podle § 15 odst. 1 písm. a) až d),
- d) k podnětům a stanoviskům správní rady veřejné vysoké školy podle § 15 odst. 3.

(3) Návrhy podle odstavce 1 písm. a) až e), g) a i) a podklady k rozhodnutí podle odstavce 1 písm. h) je jejich předkladatel, popřípadě, není-li předkladatelem rektor, předseda akademického senátu veřejné vysoké školy, povinen nejméně 7 dnů před jejich projednáváním zpřístupnit členům akademické obce veřejné vysoké školy způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) O návrzích zejména podle odstavce 1 písm. h) se akademický senát veřejné vysoké školy usnáší tajným hlasováním. Návrh na jmenování rektora je přijat, jestliže se pro něj vyslovila nadpoloviční většina všech členů akademického senátu veřejné vysoké školy; návrh na odvolání rektora je přijat, jestliže se pro něj vyslovily nejméně tři pětiny všech členů akademického senátu.

§ 10

Rektor

(1) V čele veřejné vysoké školy je rektor; jedná a rozhoduje ve věcech školy, pokud zákon nestanoví jinak. V případech, kdy zvláštní předpis předpokládá působnost statutárního orgánu, plní ji rektor.

(2) Rektora jmenuje a odvolává na návrh akademického senátu veřejné vysoké školy prezident republiky. Návrh se podává prostřednictvím ministra školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „ministr“).

(3) Funkční období rektora je čtyřleté. Funkci rektora může tatáž osoba vykonávat na téže veřejné vysoké škole nejvýše dvě po sobě bezprostředně jdoucí funkční období.

(4) Rektora zastupují v jím určeném rozsahu prorektoři. Prorektory jmenuje a odvolává rektor.

(5) Mzdu rektora stanoví ministr.

Vědecká rada veřejné vysoké školy

§ 11

(1) Předsedou vědecké rady veřejné vysoké školy je rektor, který jmenuje a odvolává ostatní členy vědecké rady; délku funkčního období ostatních členů může stanovit vnitřní předpis veřejné vysoké školy.

(2) Členy vědecké rady veřejné vysoké školy jsou významní představitelé oborů, v nichž vysoká škola uskutečňuje vzdělávací a tvůrčí činnost. Nejméně jedna třetina členů jsou jiné osoby než členové akademické obce této školy.

§ 12

(1) Vědecká rada veřejné vysoké školy

- a) projednává na návrh rektora návrh strategického záměru veřejné vysoké školy a každoroční plán jeho realizace před jejich předložením akademickému senátu veřejné vysoké školy,
- b) schvaluje studijní programy předložené rektorem na návrh vědecké nebo umělecké rady příslušné fakulty; v případě studijních programů, které se neuskutečňují na fakultách, bez tohoto návrhu,
- c) schvaluje záměr předložit žádost o akreditaci, rozšíření akreditace nebo prodloužení doby platnosti akreditace studijních programů předložený rektorem na návrh vědecké nebo umělecké rady příslušné fakulty; v případě studijních programů, které se neuskutečňují na fakultě, bez tohoto návrhu,
- d) schvaluje na návrh rektora záměr předložit žádost o institucionální akreditaci pro oblast nebo oblasti vzdělávání a o rozšíření institucionální akreditace pro další oblast nebo oblasti vzdělávání,
- e) schvaluje záměr předložit žádost o akreditaci habilitačního řízení nebo řízení ke jmenování profesorem předložený rektorem na návrh vědecké nebo umělecké rady příslušné fakulty; v případě řízení, která se neuskutečňují na fakultě, bez tohoto návrhu,
- f) schvaluje na návrh rektora záměr vzdát se institucionální akreditace, záměr zrušit studijní program a záměr vzdát se akreditace habilitačního řízení nebo řízení ke jmenování profesorem,
- g) vykonává působnost v řízení ke jmenování profesorem a v habilitačním řízení v rozsahu stanoveném tímto zákonem,
- h) projednává návrh pravidel systému zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností veřejné vysoké školy předložený rektorem před předložením návrhu akademickému senátu veřejné vysoké školy,
- i) projednává záměry rektora jmenovat nebo odvolat členy rady pro vnitřní hodnocení, pokud je zřízena,
- j) projednává návrh zprávy o vnitřním hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností veřejné vysoké školy předložený předsedou rady pro vnitřní hodnocení před předložením návrhu akademickému senátu veřejné vysoké školy a návrhy dodatků k této zprávě,
- k) projednává návrh výroční zprávy o činnosti vysoké školy před předložením návrhu akademickému senátu veřejné vysoké školy,
- l) vykonává další působnosti stanovené statutem veřejné vysoké školy.

(2) Podklady ke schválení podle odstavce 1 písm. b) až f) a návrhy podle odstavce 1 písm. h) až k) je jejich předkladatel povinen nejméně 7 dnů před jejich projednáváním zpřístupnit členům vědecké rady veřejné vysoké

školy způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(3) Vědecká rada veřejné vysoké školy se vyjadřuje zejména k záležitostem, které jí předloží rektor.

(4) Působnost vědecké rady veřejné vysoké školy uvedenou v odstavci 1 písm. b) až f) lze statutem veřejné vysoké školy zcela nebo částečně svěřit radě pro vnitřní hodnocení nebo vědecké radě fakulty.

§ 12a

Rada pro vnitřní hodnocení

(1) Veřejná vysoká škola zřizuje statutem veřejné vysoké školy radu pro vnitřní hodnocení, nestanoví-li tento zákon jinak.

(2) Na veřejné vysoké škole, která nemá institucionální akreditaci, může působnost rady pro vnitřní hodnocení vykonávat vědecká rada veřejné vysoké školy, stanoví-li tak statut veřejné vysoké školy.

(3) Předsedou rady pro vnitřní hodnocení je rektor. Místopředsedu rady jmenuje a odvolává rektor z akademických pracovníků veřejné vysoké školy, kteří jsou profesory, docenty nebo mimořádnými profesory dané veřejné vysoké školy. Předseda akademického senátu veřejné vysoké školy je členem rady pro vnitřní hodnocení. Ostatní členy rady jmenuje a odvolává rektor, z toho je jeden člen rady vždy jmenován z řad studentů dané veřejné vysoké školy. Délku funkčního období místopředsedy a ostatních členů rady pro vnitřní hodnocení může stanovit vnitřní předpis veřejné vysoké školy.

(4) Rada pro vnitřní hodnocení

a) schvaluje návrh pravidel systému zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností veřejné vysoké školy předložený předsedou rady pro vnitřní hodnocení před předložením návrhu akademickému senátu veřejné vysoké školy,

b) dohlíží na průběh vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností veřejné vysoké školy,

c) zpracovává zprávu o vnitřním hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností veřejné vysoké školy a dodatky k této zprávě,

d) vede průběžné záznamy o vnitřním hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností veřejné vysoké školy,

e) vykonává další činnosti v rozsahu stanoveném statutem veřejné vysoké školy.

§ 13

Disciplinární komise veřejné vysoké školy

(1) Členy disciplinární komise veřejné vysoké školy jmenuje a odvolává rektor z řad členů akademické obce veřejné

vysoké školy. Polovinu členů disciplinární komise veřejné vysoké školy tvoří studenti. Disciplinární komise veřejné vysoké školy si ze svých členů volí a odvolává svého předsedu.

(2) Délku funkčního období členů disciplinární komise veřejné vysoké školy stanoví vnitřní předpis veřejné vysoké školy.

(3) Disciplinární komise veřejné vysoké školy projednává disciplinární přestupky studentů veřejné vysoké školy, pokud nejsou zapsáni na žádné z jejích fakult, a předkládá návrh na rozhodnutí rektorovi.

(4) Pokud jsou všichni studenti veřejné vysoké školy zapsáni na jejích fakultách, disciplinární komise veřejné vysoké školy se nezřizuje.

Správní rada veřejné vysoké školy

§ 14

(1) Správní rada veřejné vysoké školy má nejméně devět členů, jejich počet musí být vždy dělitelný třemi. Členy správní rady veřejné vysoké školy po projednání s rektorem jmenuje a odvolává ministr tak, aby v ní byli přiměřeně zastoupeni zejména představitelé veřejného života, profesních komor, organizací zaměstnavatelů nebo dalších osob nebo orgánů vykonávajících, podporujících nebo využívajících vzdělávací nebo tvůrčí činnost vysokých škol nebo její výsledky, představitelé územní samosprávy a státní správy a absolventi dané vysoké školy. Členové správní rady nemohou být zaměstnanci dané veřejné vysoké školy. Volbu předsedy a místopředsedů a způsob jednání správní rady veřejné vysoké školy upraví statut správní rady veřejné vysoké školy, který schvaluje ministr.

(2) Členové správní rady veřejné vysoké školy jsou jmenováni na dobu šesti let. Po prvním jmenování členů správní rady se losem určí jména jedné třetiny členů, jejichž funkční období skončí po dvou letech, a jedné třetiny členů, jejichž funkční období skončí po čtyřech letech. Zanikne-li funkce člena správní rady veřejné vysoké školy před uplynutím jeho funkčního období, je nový člen správní rady veřejné vysoké školy jmenován pouze na zbytek příslušného funkčního období.

(3) Funkce člena správní rady veřejné vysoké školy zaniká

- a) uplynutím funkčního období,
- b) vzdáním se funkce,
- c) smrtí nebo dnem nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého nebo nezvěstného,
- d) dnem vzniku základního pracovněprávního vztahu k dané veřejné vysoké škole,
- e) dnem nabytí právní moci

1. rozhodnutí soudu, kterým byl člen správní rady veřejné vysoké školy odsouzen pro úmyslný trestný čin nebo kterým byl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody pro trestný čin spáchaný z nedbalosti,
2. rozhodnutí soudu, kterým byla schválena dohoda o vině člena správní rady a trestu za jím spáchaný úmyslný trestný čin,

3. rozhodnutí státního zástupce, kterým bylo podmíněně odloženo podání návrhu na potrestání člena správní rady za úmyslný trestný čin,
4. rozhodnutí státního zástupce nebo soudu, kterým bylo podmíněně zastaveno trestní stíhání člena správní rady pro úmyslný trestný čin nebo kterým bylo v trestním řízení vedeném pro úmyslný trestný čin člena správní rady schváleno narovnání, nebo
5. rozhodnutí soudu, kterým byla omezena svéprávnost člena správní rady.

(4) Zasedání správní rady veřejné vysoké školy svolává její předseda, a to nejméně dvakrát ročně. Rektor nebo v jeho zastoupení prorektor, kvestor, předseda akademického senátu veřejné vysoké školy nebo v jeho zastoupení jím pověřený člen akademického senátu veřejné vysoké školy, jakož i předsedou rady pro vnitřní hodnocení pověřený člen rady pro vnitřní hodnocení, mají právo se zúčastnit zasedání správní rady veřejné vysoké školy a mají právo vystoupit na zasedání, kdykoliv o to požádají. Na žádost rektora je předseda správní rady povinen svolat mimořádné zasedání správní rady veřejné vysoké školy.

(5) O návrzích, k nimž se po jejich schválení akademickým senátem veřejné vysoké školy vyžaduje podle § 15 odst. 2 písm. b) a c) schválení správní radou veřejné vysoké školy, musí správní rada veřejné vysoké školy rozhodnout do 2 týdnů ode dne postoupení schváleného návrhu akademickým senátem správní radě veřejné vysoké školy, prováděného prostřednictvím rektora; v případě, že správní rada veřejné vysoké školy v této lhůtě nerozhodne, platí, že návrh schválila. V případě, že správní rada veřejné vysoké školy návrh neschválí, vrátí jej s uvedením důvodů k novému projednání akademickému senátu veřejné vysoké školy; původní návrh je v takovém případě schválen bez potřeby dalšího následného schválení správní radou veřejné vysoké školy, jestliže se pro něj vyslovily nejméně tři pětiny všech členů akademického senátu. Ztotožní-li se akademický senát veřejné vysoké školy s připomínkami správní rady veřejné vysoké školy, schválí návrh v jejich znění prostou většinou. Určení dne postoupení, uvedeného ve větě první, vymezí vnitřní předpis veřejné vysoké školy.

§ 15

(1) Správní rada veřejné vysoké školy vydává předchozí písemný souhlas

- a) k právním jednáním, kterými vysoká škola hodlá nabýt nebo převést vlastnické právo k nemovitým věcem,
- b) k právním jednáním, kterými vysoká škola hodlá nabýt nebo převést vlastnické právo k movitým věcem, jejichž cena je vyšší než pětisetnásobek částky, od níž jsou věci považovány podle zvláštního předpisu²⁾ za hmotný majetek,
- c) k právním jednáním, kterými vysoká škola hodlá zřídit věcné břemeno nebo jiné věcné právo nebo předkupní právo k věcem podle písmen a) a b),
- d) k právním jednáním, kterými vysoká škola hodlá jinou právnickou osobu ustavit, zrušit anebo přeměnit, a ke vkladům s peněžitým nebo nepeněžitým předmětem do těchto a jiných právnických osob.

(2) Správní rada veřejné vysoké školy po schválení v akademickém senátu veřejné vysoké školy

- a) projednává zprávu o vnitřním hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností veřejné vysoké

školy, předloženou rektorem, a dodatky k této zprávě; zpráva i dodatky ke zprávě mohou být projednány i před schválením v akademickém senátu veřejné vysoké školy, přičemž v takovém případě rektor zašle členům správní rady veřejné vysoké školy schválené znění zprávy či dodatku na vědomí, pokud se liší od znění projednaného správní radou,

b) schvaluje rozpočet a střednědobý výhled veřejné vysoké školy, předložený rektorem,

c) schvaluje strategický záměr veřejné vysoké školy a každoroční plán jeho realizace,

d) projednává výroční zprávu o činnosti a výroční zprávu o hospodaření veřejné vysoké školy, předložené rektorem.

(3) Správní rada veřejné vysoké školy se vyjadřuje k dalším věcem, které jí k projednání předloží rektor; dává podněty a vyjadřuje stanoviska k činnosti veřejné vysoké školy, která zveřejňuje ve veřejné části internetových stránek veřejné vysoké školy.

(4) Při úplatném smluvním převodu movité věci podle odstavce 1 písm. b) se cena ³⁾ sjednává ve výši, která je v daném místě a čase obvyklá; bezúplatně lze movitou věc převést pouze ve veřejném zájmu nebo je-li bezúplatný převod hospodárnější než jiný způsob naložení s věcí.

(5) Správní rada veřejné vysoké školy právní jednání neschválí, jestliže je v rozporu s požadavkem řádného využívání majetku veřejné vysoké školy nebo jestliže by jím bylo ohroženo plnění úkolů školy.

(6) Vydání předchozího písemného souhlasu k právním jednáním uvedeným v odstavci 1 písm. a) až d) je povinna správní rada veřejné vysoké školy oznámit do sedmi dnů od jeho vydání Ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „ministerstvo“).

(7) Právní jednání uvedená v odstavci 1 písm. a) až d) jsou bez souhlasu správní rady veřejné vysoké školy a bez oznámení ministerstvu podle odstavce 6 neplatná.

(8) Správní rada veřejné vysoké školy dbá na zachování účelu, pro který byla veřejná vysoká škola zřízena, na uplatnění veřejného zájmu v její činnosti a na řádné hospodaření s jejím majetkem.

(9) Činnost členů správní rady veřejné vysoké školy je úkonem v obecném zájmu. ⁴⁾ Těmto osobám poskytuje veřejná vysoká škola cestovní náhrady podle zvláštního předpisu;⁵⁾ ministerstvo jim může poskytnout odměnu.

(10) Na činnost členů správní rady veřejné vysoké školy se vztahují zvláštní předpisy. ⁶⁾

§ 16

Kvestor

(1) Kvestor řídí hospodaření a vnitřní správu veřejné vysoké školy a jedná za ni v rozsahu stanoveném opatřením rektora.

(2) Kvestora jmenuje a odvolává rektor.

§ 17

Vnitřní předpisy veřejné vysoké školy

(1) Vnitřními předpisy veřejné vysoké školy jsou

- a) statut veřejné vysoké školy,
- b) volební řád akademického senátu veřejné vysoké školy,
- c) jednací řád akademického senátu veřejné vysoké školy,
- d) vnitřní mzdový předpis,⁷⁾
- e) jednací řád vědecké rady veřejné vysoké školy,
- f) řád výběrového řízení pro obsazování míst akademických pracovníků,
- g) studijní a zkušební řád,
- h) stipendijní řád,
- i) disciplinární řád pro studenty,
- j) pravidla systému zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností veřejné vysoké školy,
- k) další předpisy, pokud tak stanoví statut veřejné vysoké školy.

(2) Statut veřejné vysoké školy obsahuje zejména

- a) název, sídlo a typ vysoké školy,
- b) právní předchůdce,
- c) rámcové podmínky pro přijetí ke studiu a způsob podávání přihlášek,
- d) podmínky studia cizinců,
- e) organizační strukturu,
- f) ustanovení o poplatcích spojených se studiem,
- g) pravidla pro užívání akademických insignií a pro konání akademických obřadů,
- h) pravidla hospodaření veřejné vysoké školy.

§ 18

Rozpočet a střednědobý výhled veřejné vysoké školy

(1) Veřejná vysoká škola hospodaří podle rozpočtu, který nesmí být sestavován jako deficitní. Veřejná vysoká škola sestavuje rozpočet na kalendářní rok a střednědobý výhled rozpočtu na nejméně 2 další následující roky.

(2) Příjmy rozpočtu veřejné vysoké školy jsou zejména:

- a) příspěvek pro školu ze státního rozpočtu na vzdělávací a tvůrčí činnost veřejné vysoké školy (dále jen „příspěvek pro školu“)⁸⁾,
- b) podpora výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků podle zvláštního právního předpisu,^{8e)}
- c) dotace ze státního rozpočtu (dále jen „dotace“),
- d) poplatky spojené se studiem,
- e) výnosy z majetku,
- f) jiné příjmy nebo jiné příspěvky než uvedené v písmenu a) ze státního rozpočtu, ze státních fondů, z Národního fondu a z rozpočtů obcí a krajů,
- g) výnosy z doplňkové činnosti,
- h) příjmy z darů a dědictví.

(3) Veřejná vysoká škola má nárok na příspěvek pro školu podle odstavce 2 písm. a). Pro stanovení výše příspěvku pro školu podle odstavce 2 písm. a) je rozhodný typ a finanční náročnost akreditovaných studijních programů a programů celoživotního vzdělávání, počet studentů a dosažené výsledky ve vzdělávací a tvůrčí činnosti a její náročnost, případně závazky k dosažení určitých výsledků ve vzdělávací a tvůrčí činnosti přijaté veřejnou vysokou školou v rámci programu schváleného vládou. Pro výši příspěvku pro školu je také rozhodný strategický záměr vzdělávací a tvůrčí činnosti pro oblast vysokých škol (dále jen „strategický záměr ministerstva“) a každoroční plán jeho realizace vypracované ministerstvem a strategický záměr veřejné vysoké školy a každoroční plán jeho realizace. Veřejné vysoké škole přísluší záloha na příspěvek pro školu stanovená na základě rozhodných údajů podle stavu k 31. říjnu předchozího kalendářního roku. Příspěvek pro školu je z rozpočtové kapitoly poskytován podle obecných předpisů pro poskytování prostředků státního rozpočtu pro dotace^{8a)}, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(4) Ministerstvo rozhodnutím stanoví, zda poskytovaný příspěvek pro školu nebo dotace je účastí státního rozpočtu na financování programu^{8b)}, přičemž příspěvek pro školu nebo dotace na stavbu^{8c)} je vždy, s výjimkou její údržby a oprav, účastí státního rozpočtu na financování programu, je-li vyšší než 10 000 000 Kč, a pokud se nepoužije věta druhá. Na programy spolufinancované z rozpočtu Evropské unie nebo jejich části, jejichž předmětem je podpora kvality, rozvoje nebo dostupnosti vysokoškolského vzdělávání podle tohoto zákona, se nepoužijí ustanovení o programech podle rozpočtových pravidel.

(5) Veřejná vysoká škola má nárok na dotaci na rozvoj vysoké školy. Veřejné vysoké škole se může poskytnout dotace zejména na ubytování a stravování studentů. Podmínky dotací, jejich užití a zúčtování se řídí obecnými předpisy pro nakládání s prostředky státního rozpočtu^{8d)} a zvláštními předpisy upravujícími podporu výzkumu a vývoje^{8e)}. Pro výši dotací je rozhodný strategický záměr veřejné vysoké školy a každoroční plán jeho realizace a

strategický záměr ministerstva a každoroční plán jeho realizace.

(6) Veřejná vysoká škola zřizuje tyto fondy:

- a) rezervní fond určený zejména na krytí ztrát v následujících účetních obdobích,
- b) fond reprodukce investičního majetku,
- c) stipendijní fond,
- d) fond odměn,
- e) fond účelově určených prostředků,
- f) fond sociální,
- g) fond provozních prostředků.

(7) Fondy veřejné vysoké školy uvedené v odstavci 6 písm. a), b), d) a g) jsou vytvářeny ze zisku, není-li výslovně stanoveno jinak; fond reprodukce investičního majetku a fond provozních prostředků též ze zůstatku příspěvků pro školu podle odstavce 2 písm. a) k 31. prosinci běžného roku, fond reprodukce investičního majetku též z odpisů hmotného a nehmotného majetku⁹). Zdroji stipendijního fondu jsou převody poplatků za studium podle § 58 odst. 6 a převody daňově uznatelných výdajů podle zvláštního předpisu^{9a}). Zdrojem všech fondů veřejné vysoké školy mohou být dary. Veřejná vysoká škola může rozdělovat do fondů zisk po zdanění pouze v případě, že byla uhrazena případná ztráta z minulých období. Zůstatky fondů k 31. prosinci běžného roku se převádějí do následujícího rozpočtového roku. Použití prostředků fondů uvedených v odstavci 6 písm. a) až d), f) a g) a podmínky převodu prostředků mezi fondy uvedenými v odstavci 6 písm. a), b), d) a g) upravuje vnitřní předpis veřejné vysoké školy; veřejná vysoká škola je povinna zajistit, aby prostředky fondů vytvořené převodem zůstatku příspěvku pro školu podle věty první použila v souladu s pravidly Evropské unie pro poskytování veřejné podpory tak, aby nedošlo k narušení ani hrozbě narušení hospodářské soutěže.

(8) Podmínky tvorby a užití fondů stanoví vnitřní předpis veřejné vysoké školy tak, aby prostředky získané ze zisku pocházejícího z provádění základního výzkumu, aplikovaného výzkumu nebo experimentálního vývoje a šíření jejich výsledků prostřednictvím výuky, publikování nebo převodem technologií, které byly podpořeny z veřejných prostředků, byly využity zpětně pouze na tyto činnosti, nebo na šíření jejich výsledků nebo na výuku.

(9) Fond účelově určených prostředků vytváří veřejná vysoká škola z:

- a) účelově určených darů, s výjimkou darů určených na pořízení a technické zhodnocení dlouhodobého majetku,
- b) účelově určených peněžních prostředků ze zahraničí,
- c) účelově určených veřejných prostředků, včetně prostředků účelové a institucionální podpory výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků, které nemohly být veřejnou vysokou školou použity v rozpočtovém roce, ve kterém jí byly poskytnuty.

(10) Účelově určené prostředky podle odstavce 9 písm. c), za něž se pro účely tohoto zákona považují i prostředky poskytnuté příjemcem podpory veřejné vysoké škole jakožto dalšímu účastníku projektu podílejícímu se na řešení

projektu, může veřejná vysoká škola převést do fondu účelově určených prostředků do výše 10 % objemu účelově určených veřejných prostředků poskytnutých veřejné vysoké škole na jednotlivé projekty výzkumu, experimentálního vývoje a inovací v daném kalendářním roce, nestanoví-li v případě víceletých projektů poskytovatel podpory ve smlouvě o poskytnutí podpory nebo v rozhodnutí o poskytnutí podpory jinak; v případě jiné podpory z veřejných prostředků do výše 10 % objemu této podpory poskytnuté veřejné vysoké škole v daném kalendářním roce, mimo dotace na rozvoj podle odstavce 5 věty první, kterou lze převést v neomezené výši. Převoc účelově určených prostředků veřejná vysoká škola písemně oznámí jejich poskytovateli.

(11) Prostředky fondu účelově určených prostředků může veřejná vysoká škola použít pouze k účelu, ke kterému jí byly poskytnuty.

(12) Sociální fond je tvořen základním přidělem na vrub nákladů veřejné vysoké školy do výše 1 % z ročního objemu nákladů veřejné vysoké školy zúčtovaných na mzdy, náhrady mzdy a odměny za pracovní pohotovost.

(13) Prostředky rozpočtu se používají pouze na financování činností, pro které byla veřejná vysoká škola zřízena, a na financování doplňkové činnosti podle § 20 odst. 2.

§ 18a

Poskytování příspěvku pro školu

(1) O poskytnutí příspěvku pro školu podle § 18 odst. 2 písm. a) rozhoduje ministerstvo rozhodnutím na základě žádosti veřejné vysoké školy.

(2) Ministerstvo v rozhodnutí uvede výši poskytované částky. Pro rozhodování o příspěvku pro školu se použijí ustanovení zákona upravujícího poskytování a odnímání dotací ze státního rozpočtu. Příspěvek pro školu ministerstvo poskytne převodem ze svého účtu na bankovní účet veřejné vysoké školy.

(3) Ministerstvo vede evidenci poskytnutých příspěvků pro školu.

(4) Veřejná vysoká škola je povinna čerpat a používat příspěvek pro školu v souladu s účelem, jehož má být dosaženo, a podle zvláštních právních předpisů upravujících účetnictví. Zůstatky příspěvku pro školu na konci každého kalendářního roku veřejná vysoká škola převede pro další kalendářní roky do svých fondů podle § 18 odst. 7. Ministerstvo příspěvek pro školu veřejné vysoké škole rozhodnutím odejme, pokud jej čerpá v rozporu se zákonem nebo v rozporu s rozhodnutím o poskytnutí příspěvku pro školu. Ministerstvo příspěvek pro školu veřejné vysoké škole rovněž rozhodnutím odejme, pokud zanikl akreditovaný studijní program, na jehož uskutečňování byl příspěvek pro školu poskytnut, nebo pokud se poskytnutý příspěvek pro školu dostal do rozporu se strategickým záměrem veřejné vysoké školy nebo každoročním plánem jeho realizace.

(5) Za vypořádání příspěvku pro školu se státním rozpočtem v příslušném rozpočtovém roce se považuje jeho vyčerpání v souladu s tímto zákonem a se zvláštním zákonem upravujícím rozpočtová pravidla, převedení do fondů podle § 18 odst. 7 pro další kalendářní rok nebo odejmutí příspěvku pro školu.

§ 19

Majetek veřejné vysoké školy

(1) Veřejná vysoká škola vlastní majetek potřebný k činnostem, pro které byla zřízena, a k činnostem, které vykonává v doplňkové činnosti podle § 20.

(2) O nakládání s majetkem veřejné vysoké školy rozhoduje rektor nebo orgány nebo osoby, o nichž to stanoví statut veřejné vysoké školy. V případech uvedených v § 15 odst. 1 písm. a) až d) rozhoduje rektor po předchozím souhlasu správní rady veřejné vysoké školy.

(3) Veřejná vysoká škola může nabývat pouze cenné papíry vydané státem nebo cenné papíry, za jejichž splacení se stát zaručil, a nebo cenné papíry obchodní korporace, do které veřejná vysoká škola vložila majetek.

§ 20

Hospodaření veřejné vysoké školy

(1) Veřejná vysoká škola je povinna majetek užívat k plnění úkolů ve vzdělávací a tvůrčí činnosti. Může jej užívat i k doplňkové činnosti v souladu s tímto zákonem.

(2) V doplňkové činnosti veřejná vysoká škola vykonává za úplatu činnost navazující na její vzdělávací a tvůrčí činnost nebo činnost sloužící k účinnějšímu využití lidských zdrojů a majetku. Doplňková činnost nesmí ohrozit kvalitu, rozsah a dostupnost činností, k jejichž uskutečňování byla veřejná vysoká škola zřízena.

(3) Veřejná vysoká škola není oprávněna k převzetí ručení za peněžitý dluh jiné osoby a ke zřízení zástavního práva k nemovitosti. Veřejná vysoká škola není oprávněna se stát společníkem veřejné obchodní společnosti nebo komplementářem komanditní společnosti. Dále veřejná vysoká škola není oprávněna vkládat do obchodní společnosti nebo družstva nemovité věci nabyté do vlastnictví veřejných vysokých škol z vlastnictví státu, poskytnutý příspěvek pro školu podle § 18 odst. 3 a poskytnutou dotaci podle § 18 odst. 4. Podmínkou peněžitých a nepeněžitých vkladů do právnických osob je stanovení pravidel vnitřním předpisem veřejné vysoké školy.

(4) Stát neručí za závazky veřejné vysoké školy.

(5) Veřejná vysoká škola je povinna důsledně oddělit náklady a výnosy spojené s doplňkovou činností. V ostatním platí pro veřejnou vysokou školu obecné předpisy o účetnictví.¹⁰⁾

(6) Za účelné využívání příspěvků a dotací a za vypořádání dotací se státním rozpočtem a za řádné hospodaření s majetkem veřejné vysoké školy je ministrovi odpovědný rektor. K zajištění účelného využívání příspěvků a dotací v prostředí veřejné vysoké školy je rektor oprávněn vydat metodický pokyn.

§ 21

Další povinnosti veřejné vysoké školy

(1) Veřejná vysoká škola je povinna

a) každoročně vypracovat, předložit ministerstvu a jako neperiodickou publikaci¹¹⁾ zveřejnit ve veřejné části svých

internetových stránek výroční zprávu o činnosti a výroční zprávu o hospodaření vysoké školy v termínu a formě, které stanoví ministerstvo,

b) vypracovat, projednat s ministerstvem a zveřejnit ve veřejné části svých internetových stránek strategický záměr veřejné vysoké školy a každoroční plán jeho realizace v termínu a formě, které stanoví a ve veřejné části svých internetových stránek zveřejní ministerstvo,

c) poskytovat Akreditačnímu úřadu a ministerstvu na jejich žádost ve stanovených termínech a bezplatně informace potřebné pro jejich činnost podle tohoto zákona,

d) poskytovat uchazečům o studium, studentům a dalším osobám informační a poradenské služby související se studiem a s možností uplatnění absolventů studijních programů v praxi,

e) zřídit kontaktní místo určené pro poskytování informací o opatřeních pro vyrovnání příležitostí studovat na vysoké škole, pro předcházení a řešení případů diskriminace a zajišťování rovného zacházení a bezpečného prostředí na vysoké škole a zveřejňovat ve veřejné části svých internetových stránek údaj o tomto místě,

f) činit vhodná opatření pro studium rodičů a osob, které převzaly dítě do péče nahrazující péči rodičů na základě rozhodnutí příslušného orgánu podle občanského zákoníku²⁹⁾ nebo právních předpisů upravujících státní sociální podporu³⁰⁾, a to po dobu, po kterou by jinak trvala jejich mateřská či rodičovská dovolená ^{11a)} (dále jen „uznaná doba rodičovství“),

g) provádět vnitřní hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy za podmínek stanovených v § 77b,

h) ve veřejné části svých internetových stránek zveřejňovat seznam studijních programů, které uskutečňuje, jejich typy a profily, formy studia, standardní doby studia a informace o jejich dostupnosti pro osoby se zdravotním postižením, a seznam oborů, ve kterých je oprávněna konat habilitační řízení nebo řízení ke jmenování profesorem s uvedením fakulty, je-li studijní program nebo obor, ve kterém je oprávněna konat habilitační řízení nebo řízení ke jmenování profesorem, uskutečňován na fakultě; o změnách prováděných v rámci oprávnění vyplývajících z institucionální akreditace a o změnách ve výčtu uskutečňovaných studijních programů je povinna bezodkladně informovat Akreditační úřad,

i) zveřejňovat ve veřejné části svých internetových stránek registrované vnitřní předpisy veřejné vysoké školy včetně údajů o době jejich platnosti a účinnosti,

j) ve veřejné části svých internetových stránek zveřejňovat informace o omezení nebo odnětí institucionální akreditace, o omezení nebo zániku oprávnění uskutečňovat studijní program, o omezení nebo odnětí akreditace studijních programů a o pozastavení nebo odnětí akreditace habilitačního řízení nebo řízení ke jmenování profesorem.

(2) Výroční zpráva o činnosti veřejné vysoké školy obsahuje mimo jiné:

a) přehled činností vykonávaných v kalendářním roce,

b) rámcové výsledky hodnocení činnosti vysoké školy,

c) změny vnitřních předpisů a změny v orgánech vysoké školy, k nimž došlo v průběhu roku,

d) další údaje stanovené správní radou veřejné vysoké školy.

(3) Výroční zpráva o hospodaření veřejné vysoké školy obsahuje mimo jiné:

a) řádnou účetní závěrku a zhodnocení základních údajů v ní obsažených,

b) zprávu auditora o ověření účetní závěrky, pokud byla auditorem ověřena,

c) přehled o peněžních příjmech a výdajích,

d) přehled rozsahu příjmů a výnosů v členění podle zdrojů,

e) vývoj a konečný stav fondů,

f) stav a pohyb majetku a závazků,

g) úplný objem nákladů v členění na náklady pro plnění činností doplňkových a ostatních.

(4) Výroční zpráva o činnosti a výroční zpráva o hospodaření a strategický záměr veřejné vysoké školy a každoroční plán jeho realizace musí být veřejně přístupné.

(5) Veřejná vysoká škola zajišťuje přiměřená podpůrná opatření pro vyrovnání příležitostí studovat na vysoké škole, není-li to v rozporu s požadavky na zdravotní způsobilost ke studiu příslušného studijního programu. Pravidla jejich zajišťování stanoví vnitřní předpis vysoké školy.

HLAVA II

Součásti veřejné vysoké školy

§ 22

Členění veřejné vysoké školy

(1) Veřejná vysoká škola se může členit na tyto součásti:

a) fakulty,

b) vysokoškolské ústavy,

c) jiná pracoviště pro vzdělávací a tvůrčí činnost nebo pro poskytování informačních služeb nebo převod technologií,

d) účelová zařízení pro kulturní a sportovní činnost, pro ubytování a stravování zejména členů akademické obce nebo k zajišťování provozu školy.

(2) Vnitřní předpisy součástí musí být v souladu s vnitřními předpisy veřejné vysoké školy.

§ 23

Fakulta

- (1) Fakulta uskutečňuje samostatně nejméně jeden akreditovaný studijní program a vykonává tvůrčí činnost; to nevylučuje možnost jiných součástí téže vysoké školy se na uskutečňování studijního programu podílet.
- (2) Fakulta může uskutečňovat studijní program též ve spolupráci s dalšími fakultami téže vysoké školy nebo se může na uskutečňování studijního programu téže vysoké školy nebo jiné její fakulty podílet. Ustanovení odstavce 1 tím není dotčeno.
- (3) Je-li studijní program uskutečňován ve spolupráci mezi 2 nebo více fakultami téže vysoké školy, upraví vysoká škola vnitřním předpisem alespoň
- a) určení fakulty nebo fakult, které samostatně přijímají uchazeče nebo jejich část ke studiu ve studijním programu provádějí jejich zápis do studia a přiznávají absolventům daného studijního programu příslušný akademický titul,
 - b) spolupráci fakult při stanovení podmínek pro přijetí uchazečů ke studiu studijního programu a organizaci studia ve studijním programu a
 - c) práva a povinnosti studentů daného programu, včetně použití vnitřních předpisů spolupracujících fakult na studenty, a příslušnost těchto fakult a jejich orgánů rozhodovat o právech a povinnostech studentů daného studijního programu.
- (4) Na fakultě se ustavuje samosprávný zastupitelský akademický orgán. Fakulta má právo používat vlastní akademické insignie a konat akademické obřady.
- (5) O zřízení, sloučení, splnutí, rozdělení nebo zrušení fakulty rozhoduje na návrh rektora akademický senát veřejné vysoké školy.

§ 24

Práva fakulty

- (1) Orgány fakulty mají právo, nestanoví-li tento zákon jinak, rozhodovat nebo jednat za veřejnou vysokou školu v těchto věcech týkajících se fakulty:
- a) ustavování samosprávných akademických orgánů fakulty,
 - b) vnitřní organizace fakulty,
 - c) habilitační řízení a řízení ke jmenování profesorem,
 - d) nakládání s finančními prostředky přidělenými fakultě,

e) pracovněprávní vztahy.

(2) Orgány fakulty mají dále právo, nestanoví-li tento zákon jinak, rozhodovat nebo jednat za veřejnou vysokou školu v rozsahu stanoveném statutem veřejné vysoké školy v těchto věcech týkajících se fakulty:

a) tvorba a uskutečňování studijních programů,

b) rozhodování o právech a povinnostech studentů studijních programů uskutečňovaných fakultou,

c) strategické zaměření tvůrčí činnosti,

d) zahraniční styky a aktivity,

e) doplňková činnost a nakládání s prostředky získanými z této činnosti.

(3) Orgány fakulty rozhodují v dalších věcech veřejné vysoké školy, pokud jim rozhodování o nich svěří statut veřejné vysoké školy.

(4) Záležitosti podle odstavce 1 písm. e) orgán fakulty předem projednává s rektorem veřejné vysoké školy. Rektor a orgán fakulty se mohou dohodnout na omezení rozsahu záležitostí, které jsou takto projednávány.

§ 25

Orgány fakulty

(1) Samosprávnými akademickými orgány fakulty jsou

a) akademický senát,

b) děkan,

c) vědecká rada nebo umělecká rada,

d) disciplinární komise.

(2) Dalším orgánem fakulty je tajemník.

(3) Akademickou obec fakulty tvoří akademičtí pracovníci působící na této fakultě a studenti zapsaní na této fakultě.

Akademický senát fakulty

§ 26

(1) Akademický senát fakulty je jejím samosprávným zastupitelským akademickým orgánem. Má nejméně devět členů, z toho nejméně jednu třetinu a nejvýše jednu polovinu tvoří studenti. Členy akademického senátu fakulty volí ze svých řad členové akademické obce fakulty. Volby jsou přímé, s tajným hlasováním. Vnitřní předpis fakulty

stanoví zejména počet členů akademického senátu, způsob jejich volby a způsob volby předsedy akademického senátu, orgány akademického senátu a jejich ustavování a důvody a den zániku členství v akademickém senátu a případnou neslučitelnost členství v akademickém senátu s výkonem jiných funkcí. Zanikne-li členství některého člena akademického senátu fakulty před uplynutím jeho funkčního období a vnitřní předpis fakulty umožní výkon funkce člena akademického senátu fakulty náhradníkem, vykonává náhradník tuto funkci pouze po zbytek příslušného funkčního období.

(2) Členství v akademickém senátu fakulty je neslučitelné s funkcí rektora, prorektora, kvestora, děkana, proděkana, tajemníka fakulty a ředitele vysokoškolského ústavu.

(3) Funkční období jednotlivých členů akademického senátu fakulty je nejvýše tříleté. Je-li student zvolený do akademického senátu fakulty v průběhu svého funkčního období přijat do jiného, bezprostředně navazujícího studijního programu, může vnitřní předpis fakulty stanovit podmínky, za kterých jeho členství v akademickém senátu fakulty nezaniká. Funkční období všech členů akademického senátu fakulty skončí, jestliže akademický senát po dobu šesti měsíců nekoná podle § 27. Děkan nejpozději do 30 dnů vyhlásí nové volby.

(4) Zasedání akademického senátu fakulty jsou veřejně přístupná. Děkan nebo v jeho zastoupení proděkan, rektor nebo v jeho zastoupení prorektor a předseda akademického senátu veřejné vysoké školy nebo v jeho zastoupení jin pověřený člen akademického senátu veřejné vysoké školy mají právo vystoupit na zasedání, kdykoliv o to požádají. Na žádost děkana nebo rektora je předseda akademického senátu fakulty povinen bezodkladně svolat mimořádné zasedání akademického senátu fakulty.

§ 27

(1) Akademický senát fakulty

- a) na návrh děkana rozhoduje o zřízení, sloučení, splnutí, rozdělení nebo zrušení fakultních pracovišť,
- b) schvaluje návrhy vnitřních předpisů fakulty, a to na návrh děkana nebo v případě jednacího řádu akademického senátu fakulty na návrh člena akademického senátu fakulty, k němuž si akademický senát fakulty vyžádal stanovisko děkana, a postupuje je prostřednictvím předsedy akademického senátu vysoké školy ke schválení akademickému senátu vysoké školy,
- c) schvaluje rozdělení finančních prostředků fakulty předložené děkanem a kontroluje jejich využívání,
- d) schvaluje výroční zprávu o činnosti a výroční zprávu o hospodaření fakulty předložené děkanem,
- e) schvaluje podmínky pro přijetí ke studiu ve studijních programech uskutečňovaných na fakultě,
- f) dává děkanovi předchozí souhlas ke jmenování a odvolání členů vědecké rady nebo umělecké rady fakulty (dále jen „vědecká rada fakulty“) a členů disciplinární komise fakulty,
- g) usnází se o návrhu na jmenování děkana, popřípadě navrhuje jeho odvolání z funkce,
- h) na návrh děkana schvaluje strategický záměr vzdělávací a tvůrčí činnosti fakulty (dále jen „strategický záměr fakulty“) a každoroční plán jeho realizace vypracovaný v souladu se strategickým záměrem veřejné vysoké školy a každoročním plánem jeho realizace po projednání ve vědecké radě fakulty.

(2) Akademický senát fakulty se vyjadřuje zejména

- a) k návrhům studijních programů uskutečňovaných na fakultě,
- b) k záměru děkana jmenovat nebo odvolat proděkany.

(3) Návrhy podle odstavce 1 písm. a) až e) a h) a podklady k rozhodnutí podle odstavce 1 písm. g) je jejich předkladatel, popřípadě, není-li předkladatelem děkan, předseda akademického senátu fakulty, povinen nejméně 7 dnů před jejich projednáváním zpřístupnit členům akademické obce fakulty způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) O návrzích zejména podle odstavce 1 písm. g) se akademický senát fakulty usnává tajným hlasováním. Návrh na jmenování děkana je přijat, jestliže se pro něj vyslovila nadpoloviční většina všech členů akademického senátu fakulty; návrh na odvolání děkana je přijat, jestliže se pro něj vyslovily nejméně tři pětiny všech členů akademického senátu.

§ 28

Děkan

(1) V čele fakulty je děkan; jedná a rozhoduje ve věcech fakulty, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(2) Děkana jmenuje a odvolává na návrh akademického senátu fakulty rektor.

(3) Rektor může odvolat děkana z vlastního podnětu, a to pouze po předchozím vyjádření akademického senátu fakulty a se souhlasem akademického senátu veřejné vysoké školy v případě, kdy děkan závažným způsobem neplní své povinnosti nebo závažným způsobem poškozuje zájem vysoké školy nebo fakulty. Nevyjádří-li se k záměru rektora odvolat děkana akademický senát fakulty nebo akademický senát veřejné vysoké školy do 60 dnů ode dne, kdy žádost rektora o vyjádření k záměru obdržel, platí, že akademický senát s odvoláním děkana vyslovil v poslední den uvedené lhůty souhlas.

(4) Funkční období děkana je čtyřleté. Funkci děkana může též osoba vykonávat na téže fakultě nejvýše dvě po sobě bezprostředně jdoucí funkční období.

(5) Děkana zastupují v jím určeném rozsahu proděkani. Proděkany jmenuje a odvolává děkan.

Vědecká rada fakulty

§ 29

(1) Předsedou vědecké rady fakulty je děkan, který jmenuje a odvolává ostatní členy vědecké rady fakulty; délku funkčního období ostatních členů může stanovit vnitřní předpis veřejné vysoké školy nebo fakulty.

(2) Členové vědecké rady fakulty jsou významní představitelé oborů, v nichž fakulta uskutečňuje vzdělávací a tvůrčí činnost. Nejméně jedna třetina členů jsou jiné osoby než členové akademické obce veřejné vysoké školy, jejíž je fakulta součástí.

§ 30

(1) Vědecká rada fakulty

- a) projednává návrh strategického záměru fakulty a každoroční plán jeho realizace před jejich předložením akademickému senátu fakulty,
- b) schvaluje návrhy studijních programů, které mají být uskutečňovány na fakultě, a postupuje je prostřednictvím rektora ke schválení vědecké radě veřejné vysoké školy,
- c) navrhuje rektorovi záměr předložit žádost o akreditaci, rozšíření akreditace nebo prodloužení doby platnosti akreditace studijních programů, které se uskutečňují na fakultě,
- d) navrhuje rektorovi záměr předložit žádost o akreditaci habilitačního řízení a řízení ke jmenování profesorem, a to v případě řízení uskutečňovaných na fakultě,
- e) vykonává působnost v habilitačním řízení a v řízení ke jmenování profesorem v rozsahu stanoveném tímto zákonem.

(2) Vědecká rada fakulty se vyjadřuje zejména k záležitostem, které jí předloží děkan.

§ 31

Disciplinární komise fakulty

- (1) Členy disciplinární komise fakulty jmenuje a odvolává děkan z řad členů akademické obce fakulty. Polovinu členů disciplinární komise fakulty tvoří studenti. Disciplinární komise fakulty si ze svých členů volí a odvolává svého předsedu.
- (2) Délku funkčního období členů disciplinární komise fakulty stanoví vnitřní předpis fakulty.
- (3) Disciplinární komise fakulty projednává disciplinární přestupky studentů zapsaných na fakultě a předkládá návrh na rozhodnutí děkanovi.

§ 32

Tajemník

- (1) Tajemník řídí hospodaření a vnitřní správu fakulty v rozsahu stanoveném opatřením děkana.
- (2) Tajemníka jmenuje a odvolává děkan.

§ 33

Vnitřní předpisy fakulty

(1) Vnitřní předpisy fakulty upravují záležitosti fakulty spadající do její samosprávné působnosti a její vztah k veřejné vysoké škole, pokud nejsou upraveny zákonem.

(2) Vnitřními předpisy fakulty jsou

- a) statut fakulty,
- b) volební řád akademického senátu fakulty,
- c) jednací řád akademického senátu fakulty,
- d) jednací řád vědecké rady fakulty,
- e) disciplinární řád fakulty pro studenty,
- f) další předpisy, pokud tak stanoví statut fakulty.

(3) Na obsah statutu fakulty se vztahuje přiměřeně § 17 odst. 2.

(4) Vnitřní předpisy teologických fakult se předkládají ke schválení akademickému senátu vysoké školy po jejich schválení příslušnou církví nebo náboženskou společností, pokud je povinnost schválení zakotvena ve vnitřních předpisech této církve nebo náboženské společnosti.

(5) Vnitřní předpisy fakulty se zveřejňují ve veřejné části internetových stránek fakulty včetně údajů o době jejich platnosti a účinnosti.

DÍL 2

Vysokoškolský ústav

§ 34

(1) Vysokoškolský ústav vykonává tvůrčí činnost a může se podílet na uskutečňování akreditovaných studijních programů nebo jejich částí.

(2) O zřízení, sloučení, splynutí, rozdělení nebo zrušení vysokoškolského ústavu rozhoduje na návrh rektora akademický senát veřejné vysoké školy.

(3) V čele vysokoškolského ústavu je ředitel, kterého jmenuje a odvolává rektor.

(4) Ředitel vysokoškolského ústavu je oprávněn jednat za veřejnou vysokou školu pouze ve věcech, o nichž to stanoví vnitřní předpis této školy.

(5) Ředitel vysokoškolského ústavu jmenuje a odvolává se souhlasem akademického senátu veřejné vysoké školy vědeckou radu nebo uměleckou radu nebo na neuniverzitní škole akademickou radu vysokoškolského ústavu (dále jen „vědecká rada vysokoškolského ústavu“), pro kterou platí § 29 a 30 přiměřeně.

Vysokoškolský zemědělský nebo lesní statek

§ 35

- (1) Vysokoškolský zemědělský nebo lesní statek je pracoviště veřejné vysoké školy, kde se uskutečňuje praxe studentů studijních programů v oblasti zemědělství, veterinárního lékařství a veterinární hygieny nebo lesnictví a v návaznosti na tyto studijní programy se vykonává výzkumná nebo vývojová činnost.
- (2) O zřízení, sloučení, splynutí, rozdělení nebo zrušení vysokoškolského zemědělského nebo lesního statku rozhoduje na návrh rektora akademický senát veřejné vysoké školy.
- (3) V čele vysokoškolského zemědělského nebo lesního statku je ředitel, kterého jmenuje a odvolává rektor.
- (4) Ředitel vysokoškolského zemědělského nebo lesního statku je oprávněn jednat za veřejnou vysokou školu pouze ve věcech, o nichž to stanoví vnitřní předpis této školy.

HLAVA III

Působnost ministerstva

§ 36

- (1) Vnitřní předpisy veřejné vysoké školy podléhají registraci ministerstvem. Žádost o registraci podává ministerstvu rektor.
- (2) Ministerstvo rozhodne o žádosti do 90 dnů ode dne jejího předložení. Je-li žádosti vyhověno, vyznačí registraci ministerstvo na stejnopisu registrovaného vnitřního předpisu. Rozhodnutí o registraci se nevydává.
- (3) Odporuje-li vnitřní předpis veřejné vysoké školy zákonu nebo jinému právnímu předpisu, ministerstvo žádost o registraci rozhodnutím zamítne.
- (4) Vnitřní předpis nabývá platnosti registrací.
- (5) Ustanovení odstavců 1 až 4 platí i pro změny vnitřních předpisů.

§ 37

Je-li některé opatření nebo vnitřní předpis veřejné vysoké školy nebo její součásti v rozporu se zákonem nebo jiným právním předpisem a nestanoví-li zákon jiný způsob jeho přezkoumání, vyzve ministerstvo vysokou školu, aby v přiměřené lhůtě zjednala nápravu.

§ 38

- (1) Jestliže veřejná vysoká škola nebo její součást

a) neustavila některý ze svých samosprávných orgánů

a) neudělala rozhodnutí o zřízení samostatného orgánu,

b) nepřijala vnitřní předpisy, které je povinna podle tohoto zákona přijmout,

c) nemá akreditován žádný studijní program nebo má pozastavenou akreditaci všech studijních programů, aniž by měla neomezenou institucionální akreditaci alespoň pro jednu oblast vzdělávání,

d) vykazuje ve svém hospodaření závažné nedostatky ohrožující plnění jejích úkolů, nebo

e) závažným způsobem porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem,

může ministerstvo omezit výkon působnosti orgánů veřejné vysoké školy nebo její součásti, popřípadě může veřejné vysoké škole nebo její součásti výkon této působnosti odejmout.

(2) Při rozhodování o obsahu omezení nebo o odnětí výkonu působnosti se vychází ze závažnosti nedostatků a z charakteru a rozsahu způsobené nebo hrozící újmy. Omezení se provede v rozsahu potřebném ke zjednání nápravy.

(3) Jestliže se opatření podle odstavce 1 týká orgánů veřejné vysoké školy, přechází působnost těchto orgánů na ministerstvo nebo na veřejnou vysokou školu, kterou ministerstvo výkonem této působnosti po vzájemné dohodě pověří. Týká-li se opatření podle odstavce 1 orgánů součásti veřejné vysoké školy, přechází působnost těchto orgánů na rektora.

(4) Nevylučuje-li to povaha věci, je povinností ministerstva nejprve upozornit veřejnou vysokou školu na skutečnosti uvedené v odstavci 1 a vyzvat ji, aby v přiměřené lhůtě zjedнала nápravu.

(5) Pominou-li důvody, pro které bylo rozhodnuto o opatření podle odstavce 1, ministerstvo přijaté opatření zruší.

ČÁST TŘETÍ

Soukromá vysoká škola

Státní souhlas

§ 39

(1) Právnícká osoba, která má sídlo, svou ústřední správu nebo hlavní místo své podnikatelské činnosti na území některého členského státu Evropské unie, nebo která byla zřízena nebo založena podle práva některého členského státu Evropské unie, je oprávněna působit jako soukromá vysoká škola, pokud jí ministerstvo udělilo státní souhlas.

(2) Oprávnění působit jako soukromá vysoká škola je nepřevoditelné a nepřechází na právní nástupce, s výjimkou případů uvedených v § 39a odst. 5 a 6.

(3) Na žádost zřizovatelů nebo zakladatelů může ministerstvo vydat státní souhlas i před zápisem právnické osoby, která má působit jako soukromá vysoká škola, do obchodního nebo jiného rejstříku, jde-li o právnickou osobu zapisovanou do rejstříku, jestliže je prokázáno, že tato právnická osoba byla zřízena nebo založena. Tato právnická osoba je povinna předložit ministerstvu výpis z rejstříku ve lhůtě do 15 dnů od doručení příslušného dokladu o zápisu do rejstříku. Účinnost udělení státního souhlasu nastává nejdříve vznikem právnické osoby, které se státní souhlas uděluje.

(4) Žádost o udělení státního souhlasu obsahuje

- a) název, sídlo a typ vysoké školy,
- b) právní formu právnické osoby a statutární orgán,
- c) strategický záměr vzdělávací a tvůrčí činnosti soukromé vysoké školy (dále jen „strategický záměr soukromé vysoké školy“),
- d) údaje o personálním, finančním, materiálním a dalším zabezpečení činnosti soukromé vysoké školy,
- e) návrhy studijních programů,
- f) návrh vnitřních předpisů upravujících organizaci a činnost soukromé vysoké školy a postavení členů akademické obce.

(5) Žadatel je povinen údaje uvedené v žádosti doložit.

(6) Ministerstvo rozhodne o žádosti do 150 dnů ode dne jejího doručení. Před rozhodnutím si ministerstvo vyžádá stanovisko Akreditačního úřadu k udělení státního souhlasu; Akreditační úřad vydá stanovisko do 90 dnů ode dne, kdy mu byla žádost ministerstva doručena. Udělení státního souhlasu nezakládá nárok na udělení institucionální akreditace, akreditace studijního programu a akreditace habilitačního řízení nebo řízení ke jmenování profesorem.

§ 39a

(1) Ministerstvo státní souhlas neudělí, jestliže

- a) Akreditační úřad nevydal souhlasné stanovisko k udělení státního souhlasu,
- b) zjistí, že údaje o personálním, finančním, materiálním a dalším zabezpečení činnosti vysoké školy, posuzované i s přihlédnutím k návrhům studijních programů, nesvědčí o dostatečném splnění podmínek pro řádné uskutečňování vzdělávací a tvůrčí činnosti a dalších úkolů vysoké školy,
- c) návrh vnitřních předpisů je v rozporu s tímto zákonem nebo s jinými právními předpisy, nebo
- d) právnická osoba žádající o udělení státního souhlasu byla pravomocně odsouzena za trestný čin, pro který neskytá záruku řádného působení jako vysoká škola, pokud se na ni podle zákona nehledí, jako by za takový trestný čin odsouzena nebyla; pro účely posouzení, zda je dán tento důvod neudělení státního souhlasu, si ministerstvo vyžádá výpis z evidence Rejstříku trestů podle zvláštního právního předpisu²⁷); žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(2) Akreditační úřad nevydává k žádosti o udělení státního souhlasu souhlasné stanovisko z důvodů uvedených v odstavci 1 písm. b) nebo z důvodu, že žadatel nepředložil návrh ani jednoho studijního programu odpovídajícího požadavkům uvedeným v části čtvrté tohoto zákona a splňujícího požadavky standardů uvedené v § 78a odst. 2 písm. b) bodě 1; nesouhlasné stanovisko Akreditačního úřadu musí obsahovat odůvodnění. Zjistí-li ministerstvo v řízení o žádosti, že skutečnosti uvedené v odůvodnění nevydání souhlasného stanoviska Akreditačního úřadu

neodpovídají skutečnosti nebo zákonu, může vyzvat Akreditační úřad k novému jednání k vydání stanoviska a odstranění nedostatků v odůvodnění; Akreditační úřad vydá stanovisko do 30 dnů ode dne, kdy mu byla výzva ministerstva doručena. Jestliže rozklad proti rozhodnutí ministerstva o zamítnutí žádosti o udělení státního souhlasu směřuje proti obsahu nesouhlasného stanoviska Akreditačního úřadu, vyžádá si ministr od Akreditačního úřadu potvrzení nebo změnu stanoviska k udělení státního souhlasu a Akreditační úřad toto potvrzení nebo změnu stanoviska vydá do 60 dnů ode dne, kdy mu byla žádost ministerstva doručena; po dobu vyřizování věci Akreditačním úřadem, k němuž je příslušný orgán Akreditačního úřadu, který nesouhlasné stanovisko vydal, lhůta pro vydání rozhodnutí o rozkladu neběží.

(3) Pokud ministerstvo udělí státní souhlas, rozhodne také o registraci vnitřních předpisů; pravomocné rozhodnutí o udělení státního souhlasu a registraci vnitřních předpisů nabývá účinnosti dnem nabytí právní moci rozhodnutí, jímž byla žadateli poprvé udělena akreditace studijního programu. V případě, že ministerstvo státní souhlas neudělí, může žadatel podat novou žádost o udělení státního souhlasu nejdříve po uplynutí 1 roku ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o neudělení státního souhlasu.

(4) Státní souhlas pozbude platnosti, jestliže žadatel, jemuž byl státní souhlas pravomocně udělen, do 3 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o udělení státního souhlasu nepodá žádost o akreditaci studijního programu, do 1 roku od uvedeného dne nezíská akreditaci nebo do 2 let od uvedeného dne nezačíná uskutečňování alespoň jednoho studijního programu.

(5) Zaniká-li právnická osoba mající státní souhlas působit jako soukromá vysoká škola fúzí podle zvláštního právního předpisu s jinou nebo jinými právnickými osobami majícími státní souhlas působit jako soukromá vysoká škola (dále jen „přeměna“), přechází účinností přeměny oprávnění zanikající právnické osoby působit jako soukromá vysoká škola, její platné akreditace studijních programů nebo případného omezení akreditace i její studenti akreditovaných studijních programů na nástupnickou právnickou osobu, má-li tato sídlo, ústřední správu nebo hlavní místo podnikatelské činnosti na území některého členského státu Evropské unie nebo byla-li zřízena nebo založena podle práva některého členského státu Evropské unie.

(6) Mají-li akreditace totožných studijních programů, které přecházejí na nástupnickou právnickou osobu podle odstavce 5, různou dobu platnosti, platí ode dne nabytí účinnosti přeměny delší z nich; před uplynutím této platnosti akreditace studijního programu může nástupnická právnická osoba požádat o její prodloužení podle § 80 odst. 3. Vznikla-li nástupnická soukromá vysoká škola splynutím podle odstavce 5, je povinna do 30 dnů po svém vzniku požádat ministerstvo o registraci vnitřních předpisů.

(7) Ustanovení odstavce 5 o přechodu akreditace studijních programů zanikající právnické osoby na nástupnickou právnickou osobu se nevztahuje na přechod institucionální akreditace a akreditací habilitačních řízení a řízení ke jmenování profesorem. Pokud jde však o studijní programy uskutečňované soukromou vysokou školou na základě institucionální akreditace v den předcházející dni přeměny, tyto se dnem přeměny stávají studijními programy uskutečňovanými nástupnickou soukromou vysokou školou, akreditovanými na dobu 3 let; na nástupnickou soukromou vysokou školu přecházejí i studenti uvedených studijních programů.

§ 40

Financování soukromé vysoké školy

- (1) Právnícká osoba, která získala oprávnění působit jako soukromá vysoká škola, je povinna zajistit finanční prostředky pro vzdělávací a tvůrčí činnost.
- (2) Soukromé vysoké škole může ministerstvo poskytnout dotaci na stipendia podle § 91 odst. 2 písm. e), podle § 91 odst. 5. Podmínky dotací, jejich užití a zúčtování se řídí obecnými předpisy pro nakládání s prostředky státního rozpočtu.
- (3) Výše dotací podle odstavce 2 se určuje na základě strategického záměru soukromé vysoké školy a každoročního plánu jeho realizace, strategického záměru ministerstva a každoročního plánu jeho realizace, typu a finanční náročnosti akreditovaných studijních programů, počtu studentů a dosažených výsledků ve vzdělávací a tvůrčí činnosti a její náročnosti.
- (4) Poskytování dotací soukromým vysokým školám na výzkum a vývoj se řídí zvláštními právními předpisy upravujícími podporu výzkumu a vývoje^{7a}).

§ 41

Vnitřní předpisy

- (1) Vnitřní předpisy soukromé vysoké školy stanoví, které orgány vykonávají působnost podle části čtvrté až jedenácté tohoto zákona.
- (2) Pro registraci vnitřních předpisů soukromé vysoké školy a jejich změn platí § 36 obdobně.

§ 42

Další povinnosti soukromé vysoké školy

- (1) Soukromá vysoká škola je povinna
- a) každoročně vypracovat, předložit ministerstvu a jako neperiodickou publikaci¹¹⁾ zveřejnit ve veřejné části svých internetových stránek výroční zprávu o činnosti a v případě, že obdržela dotaci, i výroční zprávu o hospodaření vysoké školy v termínu a formě, které stanoví a ve veřejné části svých internetových stránek zveřejní ministerstvo,
 - b) vypracovat, projednat s ministerstvem a jako neperiodickou publikaci¹¹⁾ zveřejnit ve veřejné části svých internetových stránek strategický záměr soukromé vysoké školy a každoroční plán jeho realizace v termínu a formě, které stanoví a ve veřejné části svých internetových stránek zveřejní ministerstvo,
 - c) poskytovat Akreditačnímu úřadu a ministerstvu na jejich žádost ve stanovených termínech a bezplatně informace potřebné pro jejich činnost podle tohoto zákona,
 - d) provádět vnitřní hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy za podmínek stanovených v § 77b,
 - e) ve veřejné části svých internetových stránek zveřejňovat seznam akreditovaných studijních programů, které uskutečňuje, včetně jejich typu a profilu, formy studia a standardní doby studia a jejich dostupnosti pro osoby se

zdravotním postižením, a seznam oborů, ve kterých je oprávněna konat habilitační řízení nebo řízení ke jmenování profesorem; o změnách prováděných v rámci oprávnění vyplývajících z institucionální akreditace a o změnách ve výčtu uskutečňovaných studijních programů je povinna bezodkladně informovat Akreditační úřad,

f) ve veřejné části svých internetových stránek zveřejňovat informace o omezení nebo odnětí institucionální akreditace, o omezení nebo zániku oprávnění uskutečňovat studijní program, o omezení nebo odnětí akreditace studijních programů nebo o pozastavení nebo odnětí akreditace habilitačního řízení nebo řízení ke jmenování profesorem,

g) zveřejňovat ve veřejné části svých internetových stránek registrované vnitřní předpisy vysoké školy včetně údajů o době jejich platnosti a účinnosti,

h) činit vhodná opatření pro studium rodičů a osob, které převzaly dítě do péče nahrazující péči rodičů na základě rozhodnutí příslušného orgánu podle občanského zákoníku²⁹⁾ nebo právních předpisů upravujících státní sociální podporu³⁰⁾, a to po uznanou dobu rodičovství,

i) oznámit ministerstvu, že na soukromou vysokou školu byl prohlášen nebo ukončen konkurs podle předpisů upravujících úpadek a způsoby jeho řešení¹³⁾ nebo že soukromá vysoká škola byla pravomocně odsouzena za trestný čin,

j) oznámit ministerstvu a Akreditačnímu úřadu zánik právnické osoby, která získala oprávnění působit jako soukromá vysoká škola, nebo její zrušení podle § 39a odst. 5.

(2) Na obsah výroční zprávy o činnosti soukromé vysoké školy se vztahuje § 21 odst. 2 obdobně, pokud zvláštní předpis nestanoví jinak.¹⁴⁾

(3) Na obsah výroční zprávy o hospodaření soukromé vysoké školy se vztahuje § 21 odst. 3 obdobně, pokud zvláštní předpis nestanoví jinak.

(4) Výroční zpráva o činnosti a výroční zpráva o hospodaření a strategický záměr soukromé vysoké školy a každoroční plán jeho realizace musí být veřejně přístupné.

(5) Soukromá vysoká škola zajišťuje přiměřená podpůrná opatření pro vyrovnaní příležitostí studovat na vysoké škole, není-li to v rozporu s požadavky na zdravotní způsobilost ke studiu příslušného studijního programu. Pravidla jejich zajišťování stanoví vnitřní předpis soukromé vysoké školy.

§ 43

Působnost ministerstva

(1) Jestliže je některé opatření soukromé vysoké školy v rozporu se zákonem nebo jiným právním předpisem a nestanoví-li zákon jiný způsob jeho přezkoumání, vyzve ministerstvo vysokou školu, aby v přiměřené lhůtě zjednal nápravu.

(2) Ministerstvo může soukromé vysoké škole udělený státní souhlas odejmout, jestliže

a) nemá v době následující po uplynutí 1 roku ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o udělení státního souhlasu

akreditovaný žádný studijní program z důvodu odnětí akreditace studijního programu, uplynutí doby platnosti akreditace studijního programu nebo oznámení o zrušení akreditovaného studijního programu a nemá ani institucionální akreditaci pro žádnou oblast vzdělávání,

b) v průběhu jednoho roku jí byla odňata akreditace více než dvou studijních programů nebo institucionální akreditace pro alespoň 2 oblasti vzdělávání,

c) po výzvě ministerstva nezjedná nápravu podle odstavce 1 nebo 5, nebo

d) závažným způsobem porušuje povinnosti stanovené tímto zákonem nebo jejím vnitřním předpisem.

(3) Ministerstvo odejme státní souhlas v případě, že v žádosti byly uvedeny nesprávné údaje rozhodné pro udělení státního souhlasu a ke dni vydání rozhodnutí o udělení státního souhlasu nebyly tyto vady odstraněny nebo že došlo k takovým změnám, za kterých by souhlas nemohl být vydán.

(4) Odnětím státního souhlasu pozbývá právnická osoba oprávnění působit jako vysoká škola a uskutečňovat akreditované činnosti.

(5) Nevylučuje-li to povaha věci, je povinností ministerstva nejprve upozornit soukromou vysokou školu na skutečnosti uvedené v odstavci 2 a vyzvat ji, aby v přiměřené lhůtě zjedнала nápravu.

(6) Jestliže soukromá vysoká škola přestala uskutečňovat vzdělávací činnost z jiného důvodu než z důvodu odnětí státního souhlasu, je povinna to bezodkladně oznámit ministerstvu.

(7) Dojde-li k odnětí státního souhlasu působit jako soukromá vysoká škola, je daná právnická osoba, které byl státní souhlas odňat, povinna zajistit studentům možnost pokračovat ve studiu stejného nebo obdobného studijního programu na jiné vysoké škole.

ČÁST ČTVRTÁ

Studijní program a oblast vzdělávání

§ 44

Studijní program

(1) Vysokoškolské vzdělání se získává studiem v rámci akreditovaného studijního programu podle studijního plánu stanovenou formou studia. Za akreditovaný studijní program se pro účely tohoto zákona považuje i studijní program uskutečňovaný vysokou školou v rámci oblasti nebo oblastí vzdělávání, pro které má vysoká škola institucionální akreditaci.

(2) Součástími studijního programu jsou

a) název studijního programu, jeho typ, forma a cíle studia; v případě bakalářského nebo magisterského studijního programu také údaj o profilu studijního programu,

b) stanovení profilu absolventa studijního programu,

c) charakteristika studijních předmětů,

d) pravidla a podmínky pro vytváření studijních plánů, popřípadě délka praxe realizované případně i u jiné fyzické nebo právnické osoby,

e) standardní doba studia při průměrné studijní zátěži vyjádřená v akademických rocích,

f) podmínky, které musí student splnit v průběhu studia ve studijním programu a při jeho řádném ukončení podle § 45 odst. 3, § 46 odst. 3 a § 47 odst. 4 včetně obsahu státních zkoušek,

g) udělovaný akademický titul,

h) určení oblasti nebo oblastí vzdělávání, v rámci kterých má být studijní program uskutečňován, a návaznost na další typy studijních programů v téže nebo příbuzné oblasti nebo oblastech vzdělávání; v případě studijního programu náležejícího do více oblastí vzdělávání také procentně vyjádřený podíl základních tematických okruhů náležejících do jednotlivých oblastí vzdělávání na výuce.

(3) Studijní plán stanoví časovou a obsahovou posloupnost studijních předmětů, formu jejich studia a způsob ověření studijních výsledků.

(4) Forma studia vyjadřuje, zda jde o studium prezenční, distanční nebo o jejich kombinaci.

(5) Profil bakalářského nebo magisterského studijního programu může být

a) profesně zaměřený s důrazem na zvládnutí praktických dovedností potřebných k výkonu povolání podložených nezbytnými teoretickými znalostmi, nebo

b) akademicky zaměřený s důrazem na získání teoretických znalostí potřebných pro výkon povolání včetně uplatnění v tvůrčí činnosti a poskytující rovněž prostor pro osvojení nezbytných praktických dovedností.

(6) Pro studijní programy uskutečňované vysokou školou nebo její fakultou nebo uskutečňované ve spolupráci více fakultami téže vysoké školy vysoká škola jmenuje z řad svých akademických pracovníků a odvolává garanta studijního programu podle pravidel stanovených vnitřním předpisem vysoké školy; garantem může být pouze akademický pracovník, který splňuje podmínky stanovené standardy pro akreditaci studijního programu pro řádný výkon činností podle odstavce 7. Garantem magisterského studijního programu a doktorského studijního programu může být pouze docent, profesor nebo mimořádný profesor podle § 70 odst. 2 věty první, který je akademickým pracovníkem dané vysoké školy.

(7) Garant studijního programu zejména koordinuje obsahovou přípravu studijního programu, dohlíží na kvalitu jeho uskutečňování, vyhodnocuje studijní program a rozvíjí jej.

(8) Studijní program náleží pouze do jedné oblasti vzdělávání, pokud se státními zkouškami ověřují profilující znalosti nebo dovednosti ze základních tematických okruhů náležejících do jedné oblasti vzdělávání. Studijní program je studijním programem náležejícím do více oblastí vzdělávání, pokud se státními zkouškami ověřují profilující znalosti nebo dovednosti ze základních tematických okruhů náležejících do více oblastí vzdělávání.

(9) Vysoká škola při přípravě, schvalování a uskutečňování studijních programů zajišťuje, aby absolvováním studia ve studijním programu bylo dosahováno takových výsledků učení, sestávajících z konkrétních odborných znalostí,

odborných dovedností a obecných způsobilostí, které budou odpovídat příslušné kvalifikační úrovni výsledků učení, obecně vymezené pro jednotlivé typy studijních programů v rámci kvalifikací vysokoškolského vzdělávání (dále jen „rámec kvalifikací“). Rámec kvalifikací vymezuje pro jednotlivé typy studijních programů rovněž jejich zařazení nebo jinou specifikaci podle mezinárodních kvalifikačních rámců vysokoškolského vzdělávání a průměrnou studijní zátěž potřebnou pro dosažení výsledků učení, vyjádřenou odpovídajícím počtem kreditů, specifikovaných jejich časovou hodnotou nebo přiřazením k mezinárodnímu systému přenosu a akumulace kreditů. Rámec kvalifikací stanoví prováděcí právní předpis.

§ 44a

Oblast vzdělávání

(1) Oblast vzdělávání je věcně vymezený úsek vysokoškolského vzdělávání, v jehož rámci jsou připravovány, schvalovány a uskutečňovány studijní programy blízkého nebo příbuzného obsahového zaměření, odrážející společný teoretický a metodologický základ dané oblasti vzdělávání.

(2) Seznam oblastí vzdělávání je uveden v příloze č. 3 k tomuto zákonu.

(3) Vláda stanoví nařízením vymezení jednotlivých oblastí vzdělávání, obsahující

- a) základní tematické okruhy, které jsou pro danou oblast vzdělávání charakteristické a určující,
- b) výčet typických studijních programů spadajících pod danou oblast vzdělávání,
- c) rámcový profil absolventů v dané oblasti vzdělávání s uvedením hlavních cílů vzdělávání, zahrnujících odborné znalosti, dovednosti a další kompetence, a charakteristických profesí, zejména pak profesí regulovaných, které jsou relevantní.

§ 45

Bakalářský studijní program

(1) Bakalářský studijní program je zaměřen na přípravu k výkonu povolání a ke studiu v magisterském studijním programu.

(2) Standardní doba studia včetně praxe je nejméně tři a nejvýše čtyři roky.

(3) Studium se řádně ukončuje státní závěrečnou zkouškou, jejíž obsah a forma odpovídá profilu studijního programu. Státní závěrečná zkouška může mít více částí; částí může být i obhajoba bakalářské práce. Státní závěrečná zkouška nemůže spočívat jen v obhajobě bakalářské práce.

(4) Absolventům studia v bakalářských studijních programech se uděluje akademický titul „bakalář“ (ve zkratce „Bc.“ uváděné před jménem), v oblasti umění akademický titul „bakalář umění“ (ve zkratce „BcA.“ uváděné před jménem); absolventům v oblasti umění přijatým ke studiu podle § 48 odst. 2 se uděluje akademický titul až po dosažení středního vzdělání s maturitní zkouškou nebo vyššího odborného vzdělání v konzervatoři.

Magisterský studijní program

(1) Magisterský studijní program je zaměřen na získání teoretických i praktických poznatků založených na soudobém stavu vědeckého poznání, výzkumu a vývoje, na zvládnutí jejich aplikace a na rozvinutí schopností k tvůrčí činnosti; v oblasti umění je zaměřen na náročnou uměleckou přípravu a rozvíjení talentu.

(2) Nestanoví-li tento zákon jinak, magisterský studijní program navazuje na bakalářský studijní program; standardní doba tohoto studia je nejméně jeden a nejvýše tři roky. V případech, kdy to vyžaduje charakter studijního programu, nenavazuje magisterský studijní program na bakalářský studijní program; v tomto případě je standardní doba studia nejméně čtyři a nejvýše šest roků.

(3) Studium se řádně ukončuje státní závěrečnou zkouškou, která může mít více částí a jejíž obsah a forma odpovídá profilu studijního programu; částí musí být obhajoba diplomové práce. Státní závěrečná zkouška může spočívat i jen v obhajobě diplomové práce. V oblasti všeobecného lékařství, vojenského všeobecného lékařství, zubního lékařství vojenského zubního lékařství, veterinárního lékařství a veterinární hygieny se studium řádně ukončuje státní rigorózní zkouškou.

(4) Absolventům studia v magisterských studijních programech se udělují tyto akademické tituly:

- a) v oblasti ekonomie, technických věd a technologií, zemědělství, lesnictví a vojenství „inženýr“ (ve zkratce „Ing.“ uváděné před jménem),
- b) v oblasti architektury „inženýr architekt“ (ve zkratce „Ing. arch.“ uváděné před jménem),
- c) v oblasti všeobecného lékařství a vojenského všeobecného lékařství „doktor medicíny“ (ve zkratce „MUDr.“ uváděné před jménem),
- d) v oblasti zubního lékařství a vojenského zubního lékařství „doktor zubního lékařství“ (ve zkratce „MDDr.“ uváděné před jménem),
- e) v oblasti veterinárního lékařství a veterinární hygieny „doktor veterinární medicíny“ (ve zkratce „MVDr.“ uváděné před jménem),
- f) v oblasti umění „magistr umění“ (ve zkratce „MgA.“ uváděné před jménem),
- g) v ostatních oblastech „magistr“ (ve zkratce „Mgr.“ uváděné před jménem).

Absolventům studia v magisterských studijních programech v oblasti umění přijatým ke studiu podle § 48 odst. 2 se uděluje akademický titul až po dosažení středního vzdělání s maturitní zkouškou nebo vyššího odborného vzdělání v konzervatoři.

(5) Absolventi magisterských studijních programů, kteří získali akademický titul „magistr“, mohou vykonat v téže oblasti studia státní rigorózní zkoušku, jejíž částí je obhajoba rigorózní práce. Za úkony spojené s přijetím přihlášky k této zkoušce a s konáním této zkoušky může vysoká škola stanovit poplatek, který činí nejvýše dvojnásobek

základu podle § 58 odst. 2; nezaplatí-li uchazeč ve stanovené lhůtě poplatků, platí, že vzal přihlášku zpět. Tito absolventi mají právo za úplatu používat zařízení a informační technologie potřebné pro přípravu k této zkoušce v souladu s pravidly určenými vysokou školou. Po jejím vykonání se udělují tyto akademické tituly:

- a) v oblasti práva „doktor práv“ (ve zkratce „JUDr.“ uváděné před jménem),
- b) v oblasti humanitních, pedagogických, nelékařských zdravotnických a společenských věd „doktor filozofie“ (ve zkratce „PhDr.“ uváděné před jménem),
- c) v oblasti přírodních věd „doktor přírodních věd“ (ve zkratce „RNDr.“ uváděné před jménem),
- d) v oblasti farmacie „doktor farmacie“ (ve zkratce „PharmDr.“ uváděné před jménem),
- e) v oblasti teologie „licenciát teologie“ (ve zkratce „ThLic.“ uváděné před jménem) nebo „doktor teologie“ (ve zkratce „ThDr.“ uváděné před jménem).

(6) O vykonání státní rigorózní zkoušky podle odstavce 5 vydá vysoká škola diplom; tento diplom je veřejnou listinou a je opatřen státním znakem České republiky¹⁶⁾ spolu s uvedením označení příslušné vysoké školy a akademického titulu, který je udělován. Vysoká škola vydává diplom o vykonání státní rigorózní zkoušky zpravidla při akademickém obřadu. V diplomu je vysoká škola oprávněna uvádět rodné číslo osoby, o kterou jde, bylo-li přiděleno.

§ 47

Doktorský studijní program

(1) Doktorský studijní program je zaměřen na vědecké bádání a samostatnou tvůrčí činnost v oblasti výzkumu nebo vývoje nebo na samostatnou teoretickou a tvůrčí činnost v oblasti umění.

(2) Standardní doba studia je nejméně tři a nejvýše čtyři roky.

(3) Studium v doktorském studijním programu probíhá podle individuálního studijního plánu pod vedením školitele.

(4) Studium se řádně ukončuje státní závěrečnou zkouškou spočívající v obhajobě disertační práce. Disertační práce musí zahrnovat původní výsledky tvůrčí činnosti studenta předkládajícího disertační práci uveřejněné způsobem obvyklým pro uveřejňování výsledků výzkumu, vývoje nebo jiných tvůrčích činností obvyklých v příslušném oboru nebo výsledky takto přijaté k uveřejnění. Součástí disertační práce může být umělecký výstup nebo funkční prototyp technického zařízení, patentová přihláška vynálezu nebo technická dokumentace vytvořená při výzkumné, vývojové nebo inovační činnosti nebo jiný aplikačně realizovaný výsledek výzkumu, vývoje nebo inovací.

(5) Absolventům studia v doktorských studijních programech se uděluje akademický titul „doktor“ (ve zkratce „Ph.D.“ uváděné za jménem).

(6) Studium v doktorském studijním programu sleduje a hodnotí oborová rada ustavená podle vnitřního předpisu vysoké školy nebo její fakulty, která má akreditovaný příslušný studijní program. Pro studijní programy ze stejné oblasti studia mohou vysoké školy nebo jejich fakulty na základě dohody vytvořit společnou oborovou radu.

Předsedou oborové rady je garant doktorského studijního programu.

§ 47a

(1) Studium v bakalářském, magisterském nebo doktorském studijním programu může probíhat též ve spolupráci se zahraniční vysokou školou, která realizuje obsahově související studijní program.

(2) Podmínky spolupráce upraví podle odstavce 1 v souladu s ustanoveními tohoto zákona a právních předpisů státu, ve kterém je spolupracující zahraniční vysoká škola ustavena, dohoda zúčastněných vysokých škol, která může zejména upravit přijímání ke studiu, stanovit podrobnosti o organizaci části studia uskutečňované na zahraniční vysoké škole a o podmínkách pro její absolvování, podrobnosti o dokladech o absolvování dané části studia a o uznatelnosti vykonaných zkoušek nebo jiných studijních povinností splněných na zahraniční vysoké škole, o případném společně udělovaném zahraničním akademickém titulu a podrobnosti o akademických právech a povinnostech studenta v souladu s vnitřními předpisy vysoké školy a právními předpisy státu, v němž se studium uskutečňuje.

(3) Absolventům studia ve studijním programu uskutečňovaném v rámci spolupráce se zahraniční vysokou školou se uděluje akademický titul, podle § 45 odst. 4, § 46 odst. 4 nebo § 47 odst. 5 a případně také akademický titul zahraniční vysoké školy podle právních předpisů příslušného státu. Ve vysokoškolském diplomu je uvedena spolupracující zahraniční vysoká škola a případně skutečnost, že udílený zahraniční akademický titul je společným titulem udíleným současně i na zahraniční vysoké škole.

§ 47b

Zpřístupňování závěrečných prací veřejnosti

(1) Vysoká škola bez zbytečného odkladu na svých internetových stránkách nevýdělečně zpřístupňuje veřejnosti bakalářské, diplomové, disertační a rigorózní práce, u kterých proběhla obhajoba, včetně posudků oponentů a záznamu o průběhu a výsledku obhajoby prostřednictvím elektronické databáze kvalifikačních prací, kterou spravuje. Způsob zpřístupnění stanoví vnitřní předpis vysoké školy. Vysoká škola disertační práci veřejnosti nezpřístupňuje, byla-li již zpřístupněna jiným způsobem.

(2) Bakalářské, diplomové, disertační a rigorózní práce odevzdané uchazečem k obhajobě musí být též nejméně pět pracovních dnů před konáním obhajoby zpřístupněny veřejnosti způsobem stanoveným vnitřním předpisem vysoké školy. Každý si může ze zpřístupněné práce pořizovat na své náklady výpisy, opisy nebo rozmnoženiny.

(3) Platí, že odevzdáním práce autor souhlasí se zpřístupněním své práce veřejnosti podle tohoto zákona, bez ohledu na výsledek obhajoby.

(4) Vysoká škola může odložit zpřístupnění bakalářské, diplomové, disertační a rigorózní práce nebo jejich části veřejnosti, a to po dobu trvání překážky pro zpřístupnění³¹⁾, nejdéle však na dobu 5 let, jde-li o veřejnou nebo soukromou vysokou školu, nebo 15 let, jde-li o státní vysokou školu. Informace o odložení zpřístupnění musí být spolu s odůvodněním zpřístupňovány stejným způsobem jako bakalářské, diplomové, disertační a rigorózní práce.

§ 47c

Řízení na veřejné vysoké škole o vyslovení neplatnosti vykonání státní zkoušky nebo její části

(1) V řízení o vyslovení neplatnosti vykonání státní závěrečné zkoušky nebo její části nebo státní rigorózní zkoušky nebo její části rozhoduje rektor veřejné vysoké školy, na níž se daná státní zkouška konala.

(2) Rektor vysloví rozhodnutím neplatnost vykonání státní zkoušky nebo její části, pokud osoba, o jejíž státní zkoušku nebo její část jde, nesplnila nebo splnila jen zdánlivě podmínky nebo předpoklady stanovené zákonem o vysokých školách, studijním programem nebo studijním a zkušebním řádem pro konání a úspěšné vykonání státní zkoušky nebo její části v důsledku

- a) úmyslného trestného činu,
- b) úmyslného neoprávněného užití díla jiné osoby porušujícího závažným způsobem právní předpisy upravující ochranu duševního vlastnictví, nebo
- c) jiného závažného úmyslného nečestného nebo nepoctivého jednání.

(3) Za nesplnění podmínek pro úspěšné vykonání státní zkoušky nebo její části podle odstavce 2 se považuje i takový případ rozporu mezi objektivním stavem věci a skutečnostmi osvědčovanými vysokoškolským diplomem nebo diplomem o vykonání státní rigorózní zkoušky, kdy byl osobě vydán vysokoškolský diplom nebo diplom o vykonání státní rigorózní zkoušky, aniž státní zkoušku nebo její část vůbec konala.

(4) Řízení o vyslovení neplatnosti se zahajuje z moci úřední; zahájeno může být rektorem

- a) nejpozději do 3 let ode dne nabytí právní moci rozsudku, kterým byla uvedená osoba odsouzena pro úmyslný trestný čin, jde-li o případ uvedený v odstavci 2 písm. a), nebo
- b) nejpozději do 7 let ode dne vykonání nebo zdánlivého vykonání státní zkoušky nebo její poslední části, jde-li o případ uvedený v odstavci 2 písm. b) nebo c).

(5) Neshledá-li rektor důvody pro vyslovení neplatnosti státní zkoušky nebo její části podle odstavce 2, řízení o vyslovení neplatnosti usnesením zastaví.

(6) Součástí podkladů pro rozhodnutí v řízení o vyslovení neplatnosti je stanovisko přezkumné komise. Přezkumná komise má 7 členů, z toho 6 členů jmenovaných rektorem z profesorů, docentů, mimořádných profesorů nebo dalších odborníků; sedmý člen komise je rektorem jmenován z řad studentů veřejné vysoké školy. Podrobnosti o složení přezkumné komise stanoví vnitřní předpis veřejné vysoké školy. Přezkumná komise se usnáší nadpoloviční většinou hlasů všech svých členů.

§ 47d

(1) Rektor rozhodne v řízení o vyslovení neplatnosti do 150 dnů ode dne jeho zahájení. Přezkumná komise podá své stanovisko do 90 dnů ode dne, kdy je o něj požádána rektorem. Odchýlí-li se rektor v řízení o vyslovení neplatnosti

od stanoviska přezkumné komise, je povinen tuto skutečnost ve svém rozhodnutí odůvodnit.

(2) Proti rozhodnutí rektora o vyslovení neplatnosti vykonání státní zkoušky nebo její části se nelze odvolat. Rozhodnutí nabývá účinnosti prvním dnem následujícím po uplynutí 2 měsíců ode dne oznámení uvedeného rozhodnutí; včasné podání žaloby ve správním soudnictví³³⁾ má odkladný účinek.

(3) Účastníkem řízení o vyslovení neplatnosti je pouze osoba, o jejíž státní zkoušku nebo její část jde.

§ 47e

(1) Dnem, kdy se pravomocné rozhodnutí o neplatnosti vykonání státní zkoušky předepsané na závěr studia ve studijním programu nebo její části stane účinným, pozbývá osoba, o jejíž státní zkoušku nebo její část šlo, vysokoškolské vzdělání získané absolvováním příslušného studia a příslušný akademický titul; tímto dnem pozbývá platnosti i vysokoškolský diplom a dodatek k diplomu.

(2) Dnem, kdy se pravomocné rozhodnutí rektora o neplatnosti vykonání státní rigorózní zkoušky uvedené v § 46 odst. 5 nebo její části stane účinným, pozbývá osoba, o jejíž státní zkoušku nebo její část šlo, příslušný akademický titul. Tímto dnem pozbývá platnosti i diplom o vykonání státní rigorózní zkoušky.

(3) Přestane-li student navazujícího magisterského nebo doktorského studijního programu splňovat v důsledku účinků rozhodnutí podle odstavce 1 podmínku pro přijetí ke studiu v daném studijním programu stanovenou v § 48 odst. 1 nebo 3, je dnem, kdy toto rozhodnutí nabude účinnosti, vyloučen ze studia v daném studijním programu.

(4) Rozhodnutím podle odstavce 1 osobě uvedené v § 47d odst. 3 postavení studenta nevzniká; rektor veřejné vysoké školy však může v uvedeném rozhodnutí v případech hodných zvláštního zřetele rozhodnout, že osobě, jíž se rozhodnutí týká, vzniká dnem nabytí účinnosti rozhodnutí právo na zápis do studia v jím stanoveném studijním programu dané veřejné vysoké školy nebo její fakulty a následné zahájení studia v prvním ročníku daného studijního programu.

(5) Účinky dřívějších jednání, postupů nebo rozhodnutí učiněných osobou, o jejíž státní zkoušku nebo její část jde, zůstávají vyslovením neplatnosti vykonání státní zkoušky nebo její části nedotčeny, a to i pokud je daná osoba učinila při výkonu veřejné moci nebo v rámci výkonu regulované profese nebo činnosti, pro niž se vyžaduje odborné způsobilost spočívající v dosažení vysokoškolského vzdělání prokazovaného vysokoškolským diplomem a dodatkem k diplomu, které pozbyly platnosti podle odstavce 1.

(6) O vydání rozhodnutí o vyslovení neplatnosti vykonání státní zkoušky nebo její části je vysoká škola povinna do 1 dne ode dne nabytí účinnosti takového rozhodnutí informovat příslušný uznávací orgán, jde-li o zkoušku konanou v rámci studia studijního programu zaměřeného na přípravu k výkonu regulovaného povolání.

§ 47f

Řízení na soukromé vysoké škole o vyslovení neplatnosti vykonání státní zkoušky nebo její části

Na řízení o vyslovení neplatnosti vykonání státní zkoušky nebo její části vedené na soukromé vysoké škole se

použijí ustanovení § 47c až 47e obdobně s tím, že příslušnost orgánů soukromé vysoké školy stanoví vnitřní předpis soukromé vysoké školy. Účinky rozhodnutí uvedené v § 47e odst. 1 až 5 platí také pro rozhodnutí vydané v přezkumném řízení vedeném na soukromé vysoké škole.

§ 47g

Řízení na státní vysoké škole o vyslovení neplatnosti vykonání státní zkoušky nebo její části

Na řízení o vyslovení neplatnosti vykonání státní zkoušky nebo její části vedené na státní vysoké škole se použijí ustanovení § 47c až 47e obdobně. Účinky rozhodnutí uvedené v § 47e odst. 1 až 5 platí také pro rozhodnutí vydané v řízení o vyslovení neplatnosti vedeném na státní vysoké škole.

ČÁST PÁTÁ

Studium na vysoké škole

Přijímání ke studiu

§ 48

(1) Podmínkou přijetí ke studiu v bakalářském nebo v magisterském studijním programu, který nenavazuje na bakalářský studijní program, je dosažení středního vzdělání s maturitní zkouškou. Ke studiu v oblasti umění mohou být přijati také uchazeči s vyšším odborným vzděláním v konzervatoři. Podmínkou přijetí ke studiu v magisterském studijním programu, který navazuje na bakalářský studijní program, je řádné ukončení studia v kterémkoliv typu studijního programu.

(2) Ke studiu v oblasti umění mohou být výjimečně přijati též uchazeči bez dosažení středního vzdělání s maturitní zkouškou nebo vyššího odborného vzdělání v konzervatoři.

(3) Podmínkou přijetí ke studiu v doktorském studijním programu je řádné ukončení studia v magisterském studijním programu a v oblasti umění též získání akademického titulu.

(4) Uchází-li se o přijetí ke studiu v bakalářském studijním programu nebo v magisterském studijním programu, který nenavazuje na bakalářský studijní program, uchazeč, který získal zahraniční střední vzdělání absolvováním studia ve středoškolském vzdělávacím programu na zahraniční střední škole, v mezinárodní střední škole, v evropské škole působící podle Úmluvy o statutu Evropských škol nebo ve škole, v níž ministerstvo povolilo podle školského zákona plnění povinné školní docházky, prokazuje splnění podmínky dosažení středního vzdělání s maturitní zkouškou

- a) dokladem o obecném uznání rovnocennosti nebo platnosti zahraničního dokladu o dosažení zahraničního středního vzdělání v České republice, získaným podle školského zákona nebo podle dřívějších právních předpisů,
- b) dokladem o udělení Evropského bakalaureátu,
- c) dokladem o udělení Mezinárodního bakalaureátu, vydaným International Baccalaureate světovou školou,

autorizovanou švýcarskou nadací International Baccalaureate nebo sdruženou v některé asociaci International Baccalaureate světových škol uznané švýcarskou nadací International Baccalaureate,

d) zahraničním dokladem o zahraničním středním vzdělání s maturitní zkouškou, je-li v České republice podle jejích mezinárodních závazků automaticky rovnocenný bez dalšího úředního postupu, nebo

e) zahraničním dokladem o zahraničním středním vzdělání, který byl získán absolvováním studia ve středoškolském vzdělávacím programu na zahraniční střední škole působící podle právních předpisů cizího státu a který v daném cizím státě opravňuje jeho držitele k přístupu ke studiu v bakalářském studijním programu nebo v magisterském studijním programu, který nenavazuje na bakalářský studijní program; ustanovení § 90 odst. 2 věty poslední a § 90 odst. 3 se použijí obdobně, přičemž vysoká škola může také vyžadovat předložení doplňujících informací o tomto zahraničním středním vzdělání potřebných pro posouzení podle odstavce 6, včetně potvrzení příslušného zahraničního orgánu o tom, že daná zahraniční střední škola byla v době studia uchazeče v uvedeném cizím státě oprávněna poskytovat střední vzdělání, a potvrzení příslušné zahraniční střední školy nebo jiného příslušného zahraničního orgánu o tom, že absolvent studia ve středoškolském vzdělávacím programu dané zahraniční střední školy je v uvedeném cizím státě oprávněn ucházet se o přijetí ke studiu v bakalářském studijním programu nebo v magisterském studijním programu, který nenavazuje na bakalářský studijní program.

(5) Uchází-li se o přijetí ke studiu v doktorském studijním programu nebo v magisterském studijním programu, který navazuje na bakalářský studijní program, uchazeč, který získal zahraniční vysokoškolské vzdělání absolvováním studia v zahraničním vysokoškolském studijním programu na zahraniční vysoké škole, prokazuje splnění podmínky uvedené v odstavci 1 věty třetí nebo v odstavci 3

a) dokladem o obecném uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání v České republice, získaným podle § 89 a 90 nebo podle dřívějších právních předpisů,

b) zahraničním dokladem o zahraničním vysokoškolském vzdělání, který je v České republice podle jejích mezinárodních závazků rovnocenný bez dalšího úředního postupu, nebo

c) zahraničním dokladem o zahraničním vysokoškolském vzdělání, který byl získán absolvováním studia v zahraničním vysokoškolském studijním programu na zahraniční vysoké škole působící podle právních předpisů cizího státu; ustanovení § 90 odst. 2 věty poslední a § 90 odst. 3 se použijí obdobně, přičemž vysoká škola může také vyžadovat předložení doplňujících informací o tomto zahraničním vysokoškolském vzdělání potřebných pro posouzení podle odstavce 6, včetně potvrzení příslušného zahraničního orgánu o tom, že daná zahraniční vysoká škola byla v době studia uchazeče součástí vysokoškolského vzdělávacího systému v uvedeném cizím státě a že byla oprávněna poskytovat vysokoškolské vzdělání v daném zahraničním vysokoškolském studijním programu.

(6) Odstavec 4 písm. e) a odstavec 5 písm. c) lze použít, pokud vysoká škola nemá pochybnosti o získání zahraničního vzdělání uchazečem, doloženého zahraničním dokladem, které

a) dosahuje úrovně středního vzdělání s maturitní zkouškou, jde-li o postup podle odstavce 4 písm. e), nebo

b) splňuje podmínky pro uznání vyplývající z § 90 odst. 5, jež se použijí obdobně, jde-li o postup podle odstavce 5 písm. c).

Vysoká škola může vyzvat uchazeče k prokázání vzdělání způsobem podle odstavce 4 písm. a) nebo odstavce 5

písm. a).

(7) Vysoká škola může stanovit poplatek za úkony spojené s posouzením splnění podmínky pro přijetí ke studiu podle odstavce 4 písm. e) a odstavce 5 písm. c), který činí nejvýše 20 % základu stanoveného podle § 58 odst. 2. Poplatek je příjmem vysoké školy.

(8) Není-li v odstavci 5 písm. c), v odstavci 6 nebo ve větě poslední stanoveno jinak, na postup při prokazování a posuzování splnění podmínky pro přijetí ke studiu podle odstavce 5 písm. c) se nepoužijí § 89 až 90b. Rozhodnutí o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace v České republice podle § 89 se v případě podle odstavce 5 písm. c) nevydává a vysoká škola o případném prokázání splnění podmínky řádného ukončení studia v kterémkoliv typu studijního programu nebo řádného ukončení studia v magisterském studijním programu způsobem podle odstavce 5 písm. c) učiní záznam do spisu vedeného v přijímacím řízení. Záznam do spisu vedeného v přijímacím řízení vysoká škola učiní i o případném prokázání splnění podmínky dosažení středního vzdělání s maturitní zkouškou způsobem podle odstavce 4 písm. e). Na zahraniční doklady podle odstavce 4 písm. b) až e) a podle odstavce 5 písm. b) a c) a ověření pravosti podpisů a otisků razítek na originálech dokladů se § 90 odst. 4 použije obdobně.

§ 49

(1) Vysoká škola nebo fakulta může stanovit další podmínky přijetí ke studiu týkající se určitých znalostí, schopností nebo nadání nebo prospěchu ze střední školy, popřípadě vyšší odborné školy nebo vysoké školy; v případě přijímání ke studiu v magisterském studijním programu, který navazuje na bakalářský studijní program, též podmínky týkající se příbuznosti studijních programů nebo počtů kreditů získaných během studia ve vybraných typech předmětů. Kredity se přitom rozumí kvantitativní vyjádření studijní zátěže určité části studia. Kromě toho může stanovit nejvyšší možný počet přijímaných uchazečů, kteří splnili stanovené podmínky; splní-li tyto podmínky větší počet uchazečů, rozhoduje pořadí nejlepších. Další podmínkou přijetí ke studiu, vyžaduje-li to povaha studijního programu, může být i zdravotní způsobilost uchazeče ke studiu. Zdravotní způsobilost uchazeče se posuzuje ve vztahu k požadavkům na zdravotní způsobilost ke studiu příslušného studijního programu, které jsou vysokou školou nebo fakultou zveřejňovány podle odstavce 5; text zveřejněných požadavků na zdravotní způsobilost předloží uchazeč poskytovateli zdravotních služeb před posouzením zdravotní způsobilosti. Zdravotní způsobilost uchazeče o studium posuzuje a lékařský posudek vydává registrující poskytovatel v oboru všeobecné praktické lékařství nebo v oboru praktické lékařství pro děti a dorost; není-li uchazeč o studium u takového poskytovatele registrován, zdravotní způsobilost posuzuje a lékařský posudek vydává kterýkoliv poskytovatel v uvedených oborech. Posuzujícím lékařem je lékař se způsobilostí v oboru všeobecné praktické lékařství nebo v oboru praktické lékařství pro děti a dorost. Jde-li o studium ve studijním programu se zaměřením na sport nebo tělesnou výchovu, vydává lékařský posudek poskytovatel v oboru tělovýchovné lékařství.

(2) Podmínky pro přijetí cizinců ke studiu ve studijním programu musí umožnit splnění závazků, které vyplývají z mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána.

(3) Vysoká škola nebo fakulta může stanovit odlišné podmínky pro přijetí

a) uchazečů, kteří absolvovali studijní program nebo jeho část nebo studují jiný studijní program na vysoké škole v České republice nebo v zahraničí anebo absolvovali akreditovaný vzdělávací program nebo jeho část ve vyšší

odborné škole nebo studují akreditovaný vzdělávací program ve vyšší odborné škole v České republice nebo v zahraničí, nebo

b) příjemců stipendia nebo uchazečů o stipendium v rámci realizace programů poskytování rozvojových vládních stipendií ke studiu na vysokých školách v České republice, schválených vládou na základě zákona o zahraniční rozvojové spolupráci, nebo programů vyhlašovanych ministerstvem podle § 91b.

(4) Splnění podmínek stanovených podle odstavců 1 a 3 se ověřuje, a to zpravidla přijímací zkouškou.

(5) Vysoká škola nebo fakulta zveřejní v dostatečném předstihu, nejméně však čtyřměsíčním, lhůtu pro podání přihlášek ke studiu a způsob jejich podávání v listinné nebo elektronické podobě, podmínky přijetí podle odstavců 1 a 3, termín a způsob ověřování jejich splnění, a pokud je součástí ověřování požadavek přijímací zkoušky, také formu a rámcový obsah zkoušky a kritéria pro její vyhodnocení. Je-li podmínkou přijetí ke studiu zdravotní způsobilost uchazeče ke studiu, zveřejní vysoká škola nebo fakulta rovněž požadavky na zdravotní způsobilost ke studiu příslušného studijního programu. Tyto skutečnosti musí být zveřejněny ve veřejné části internetových stránek vysoké školy nebo fakulty. Stejným způsobem musí být zveřejněn nejvyšší počet studentů přijímaných ke studiu v příslušném studijním programu. Tyto povinnosti se nevztahují na přijímání podle odstavce 2 nebo podle odstavce 3 písm. b).

(6) Je-li udělena akreditace studijního programu Akreditačním úřadem nebo schválen studijní program k uskutečňování na základě institucionální akreditace pro oblast nebo oblasti vzdělávání, nemusí vysoká škola nebo fakulta v zájmu zachování začátku akademického roku dodržet čtyřměsíční lhůtu pro podání přihlášek ke studiu. V takovémto případě může být lhůta pro podání přihlášek ke studiu kratší, nejméně však jednoměsíční. Ostatní podmínky uvedené v odstavci 5 zůstávají nezměněny.

§ 50

Přijímací řízení

(1) Přijímací řízení se zahajuje doručením přihlášky ke studiu vysoké školy nebo její fakultě, která uskutečňuje příslušný studijní program. V přihlášce uchazeč vždy uvede jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné číslo, bylo-li přiděleno, a adresu místa trvalého pobytu na území České republiky, popřípadě bydliště mimo území České republiky; cizinec uvede též datum narození, pohlaví, bydliště v České republice a státní občanství. Účastníkem přijímacího řízení je pouze uchazeč, o jehož přihlášku ke studiu jde.

(2) O přijetí ke studiu ve studijním programu, který uskutečňuje fakulta, rozhoduje děkan fakulty. O přijetí ke studiu ve studijním programu, který uskutečňuje vysoká škola, rozhoduje rektor.

(3) Na soukromých vysokých školách rozhoduje o přijetí ke studiu orgán určený vnitřním předpisem soukromé vysoké školy.

(4) Rozhodnutí musí být vydáno do 30 dnů od ověření podmínek pro přijetí ke studiu. Vysoká škola není povinna před vydáním rozhodnutí ve věci vyrozumět uchazeče o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.

(5) Uchazeč má právo nahlížet do spisu až po oznámení rozhodnutí. Vysoká škola může namísto umožnění nahlížet do spisu poskytnout uchazeči kopii spisu.

(6) O odvolání uchazeče proti rozhodnutí rozhoduje rektor. Rektor v odvolacím řízení přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, vnitřními předpisy vysoké školy a fakulty a s podmínkami přijetí ke studiu stanovenými vysokou školou nebo fakultou.

(7) Do 15 dnů po skončení přijímacího řízení zveřejní vysoká škola nebo fakulta zprávu o jeho průběhu. Pokud jsou součástí přijímacího řízení i písemné přijímací zkoušky, uvede ve zprávě základní statistické charakteristiky všech jejích částí.

(8) Vysoká škola nebo fakulta zpracovává a poskytuje údaje o uchazečích pro účely statistických zjišťování v souladu se zvláštním předpisem^{15a}).

§ 51

Zápis do studia

(1) Oznámením rozhodnutí o přijetí ke studiu vzniká uchazeči právo na zápis do studia. Uchazeči se zapisují ve lhůtě a formou stanovenou vysokou školou nebo její fakultou. Zapsal-li se uchazeč do studia před uplynutím lhůty pro podání odvolání proti rozhodnutí o přijetí ke studiu, platí, že se práva podat odvolání zápisem vzdal. Zapsal-li se uchazeč do studia po podání odvolání v průběhu odvolacího řízení, odvolací řízení je zápisem do studia zastaveno; usnesení o zastavení řízení se nevydává.

(2) Zápis se koná na vysoké škole nebo její fakultě, která uskutečňuje příslušný studijní program.

§ 52

Rozvrh studia a akademický rok

(1) Studium je členěno zejména na semestry, ročníky nebo bloky. Každý semestr, ročník nebo blok sestává z období výuky a zkoušek a z období prázdnin.

(2) Akademický rok trvá 12 kalendářních měsíců; jeho začátek stanoví rektor.

§ 53

Státní zkoušky

(1) Státní zkouška se koná před zkušební komisí; průběh státní zkoušky a vyhlášení výsledku jsou veřejné.

(2) Právo zkoušet při státní zkoušce mají pouze profesori, docenti, mimořádní profesori, a odborníci schválení příslušnou vědeckou, uměleckou nebo akademickou radou.

(3) Ministerstvo může jmenovat další členy zkušební komise z významných odborníků v daném oboru.

§ 54

Přerušení studia

- (1) Studium ve studijním programu může být za podmínek stanovených studijním a zkušebním řádem i opakovaně přerušeno. Studijní a zkušební řád stanoví nejdelší celkovou dobu přerušení studia.
- (2) Student má právo na přerušení studia vždy v souvislosti s těhotenstvím, porodem či rodičovstvím, a to po celou uznanou dobu rodičovství. Právo na přerušení studia je studentovi po tuto dobu přiznáno i v souvislosti s převzetím dítěte do péče nahrazující péči rodičů na základě rozhodnutí příslušného orgánu podle občanského zákoníku nebo právních předpisů upravujících státní sociální podporu.
- (3) Doba přerušení studia po uznanou dobu rodičovství se nezapočítává do celkové doby přerušení studia podle odstavce 1 ani do maximální doby studia, je-li taková doba vnitřními předpisy stanovena.
- (4) V době přerušení studia není osoba studentem. Uplynutím doby, na kterou bylo studium přerušeno, vzniká osobě právo na opětovný zápis do studia. Vysoká škola stanoví podmínky, za nichž se osoba v uznané době rodičovství může opětovně zapsat ke studiu dříve, než uplyne doba, na kterou bylo studium přerušeno.

§ 54a

Zvláštní ustanovení o průběhu studia

- (1) V souvislosti s těhotenstvím a péčí o dítě má student nebo studentka právo na prodloužení lhůt pro plnění studijních povinností, jakož i pro splnění podmínek pro postup do dalšího semestru, ročníku nebo bloku vyplývající zejména ze studijního a zkušebního řádu, o dobu, po kterou by jinak trvalo jejich čerpání mateřské dovolené^{15b}), a to za podmínky, že v této době studium nepřeruší.
- (2) Student, který předloží vysoké škole nebo fakultě potvrzení o tom, že je sportovním reprezentantem České republiky ve sportovním odvětví, vydané sportovní organizací zastupující toto sportovní odvětví v České republice, má v souvislosti s touto skutečností právo na úpravy průběhu studia, které studentovi umožní účast na reprezentaci a nezbytnou přípravu.

§ 54b

Přestup mezi studijními programy vysoké školy

- (1) Počátečním studijním programem se pro účely přestupu mezi studijními programy vysoké školy rozumí studijní program uskutečňovaný vysokou školou nebo její fakultou, v němž je student zapsán nebo v němž bylo fyzické osobě povoleno přerušení studia. Pokračovacím studijním programem se pro účely přestupu mezi studijními programy vysoké školy rozumí jiný než počáteční studijní program uskutečňovaný toutéž vysokou školou nebo její fakultou, do kterého student nebo osoba s přerušným studiem přestoupí.
- (2) V době studia nebo přerušení studia v počátečním studijním programu může student tohoto studijního programu i fyzická osoba s přerušným studiem tohoto studijního programu požádat o povolení přestupu ze studia počátečního studijního programu do studia pokračovacího studijního programu, stanoví-li tak vnitřní předpis vysoké školy. O žádosti o povolení přestupu rozhoduje vysoká škola nebo fakulta, která uskutečňuje pokračovací

studijní program. Ustanovení § 48 o podmínce předchozího vzdělání se na přestup použijí obdobně. Další podmínky povolení přestupu může stanovit studijní a zkušební řád nebo jiný vnitřní předpis vysoké školy.

(3) Vyhoví-li vysoká škola nebo fakulta žádosti o povolení přestupu, rozhodne současně z úřední povinnosti o uznání části studia, zkoušek nebo splnění jiných studijních povinností, vykonaných nebo splněných žadatelem v rámci studia v počátečním studijním programu, a o zařazení do příslušného semestru, ročníku nebo bloku studia v pokračovacím studijním programu. Zároveň může v souladu s pravidly stanovenými studijním a zkušebním řádem žadateli pro účely studia v pokračovacím studijním programu prodloužit lhůty pro plnění studijních povinností nebo pro splnění podmínek pro postup do dalšího semestru, ročníku nebo bloku studia; může mu též prodloužit maximální dobu studia nebo maximální dobu přerušení studia v pokračovacím studijním programu, stanoví-li je studijní a zkušební řád.

(4) O žádosti o povolení přestupu rozhodují orgány podle § 50 odst. 2 a 3. Ustanovení § 50 odst. 5 se na řízení o žádosti o povolení přestupu použije obdobně, přičemž účastníkem řízení je pouze fyzická osoba, o jejíž studium jde.

(5) Dnem oznámení rozhodnutí, kterým se přestup povoluje, vzniká studentovi právo na zápis do studia pokračovacího studijního programu ve lhůtě stanovené vysokou školou nebo její fakultou, která uskutečňuje nebo se podílí na uskutečňování pokračovacího studijního programu; fyzické osobě s přerušným studiem vzniká právo zapsat se do studia pokračovacího studijního programu po uplynutí doby, na kterou jí bylo studium v počátečním studijním programu přerušeno. Zapsal-li se student nebo fyzická osoba s přerušným studiem do studia pokračovacího studijního programu před uplynutím lhůty pro podání odvolání proti rozhodnutí o povolení přestupu platí, že se práva podat odvolání zápisem vzdal. Zapsal-li se student nebo fyzická osoba s přerušným studiem do studia pokračovacího studijního programu po podání odvolání v průběhu odvolacího řízení, odvolací řízení je zápisem do studia pokračovacího studijního programu zastaveno; usnesení o zastavení řízení se nevydává.

(6) Přestup nabývá účinnosti a student nebo fyzická osoba s přerušným studiem se stává studentem pokračovacího studijního programu dnem zápisu do studia pokračovacího studijního programu. Den předcházející uvedenému zápisu je dnem, jehož uplynutím student přestal být studentem počátečního studijního programu a fyzická osoba s přerušným studiem v počátečním studijním programu pozbyla možnost budoucího opětovného zápisu do studia počátečního studijního programu; ustanovení § 54 odst. 4 věty poslední se použije obdobně.

(7) Doba studia v počátečním studijním programu se ode dne zápisu do studia v pokračovacím studijním programu považuje za dobu studia v pokračovacím studijním programu, a to pro účely posuzování podmínek pro případné stanovení poplatku za delší studium podle § 58 a podmínek pro přiznání stipendia; doba studia v počátečním studijním programu se rovněž započítává do maximální doby studia v pokračovacím studijním programu a doba přerušení studia v počátečním studijním programu se započítává do maximální doby přerušení studia v pokračovacím studijním programu, stanoví-li tyto maximální doby studijní a zkušební řád. Členství studentů v samosprávných orgánech veřejné vysoké školy nebo fakulty, podmíněné členstvím v akademické obci vysoké školy nebo fakulty dnem přestupu zaniká, pokud vnitřní předpis vysoké školy nestanoví jinak.

Ukončení studia

§ 55

(1) Studium se řádně ukončuje absolvováním studia v příslušném studijním programu. Dnem ukončení studia je den, kdy byla vykonána státní zkouška předepsaná na závěr studia nebo její poslední část.

(2) Dokladem o ukončení studia a o získání příslušného akademického titulu je vysokoškolský diplom a dodatek k diplomu.

§ 56

(1) Studium se dále ukončuje

- a) zanecháním studia,
- b) nesplní-li student požadavky vyplývající ze studijního programu podle studijního a zkušebního řádu,
- c) přestupem do jiného studijního programu podle § 54b,
- d) zánikem akreditace studijního programu,
- e) ukončením uskutečňování studijního programu z důvodů uvedených v § 81b odst. 3,
- f) zánikem oprávnění uskutečňovat studijní program (§ 86 odst. 3 a 4),
- g) vyloučením ze studia podle § 47e odst. 3, § 47f nebo 47g,
- h) vyloučením ze studia podle § 65 odst. 1 písm. c) nebo podle § 67.

(2) Dnem ukončení studia podle odstavce 1 písm. a) je den, kdy bylo vysoké škole nebo fakultě, kde je student zapsán, doručeno jeho písemné prohlášení o zanechání studia. Dnem ukončení studia podle odstavce 1 písm. b) je den stanovený studijním a zkušebním řádem. Dnem ukončení studia podle odstavce 1 písm. d) je den, ke kterému vysoká škola oznámila zrušení studijního programu nebo den, ke kterému skončila udělená akreditace. Dnem ukončení studia podle odstavce 1 písm. e) je poslední den lhůty 3 let uvedené v § 81b odst. 3 věť první. Dnem ukončení studia podle odstavce 1 písm. f) je den, ke kterému zaniklo oprávnění uskutečňovat studijní program na základě institucionální akreditace. Dnem ukončení studia podle odstavce 1 písm. g) je den, kdy nabylo účinnosti rozhodnutí podle § 47c až 47e, § 47f nebo 47g o neplatnosti vykonání státní zkoušky předepsané na závěr studia ve studijním programu nebo její části. Dnem ukončení studia podle odstavce 1 písm. h) je den, kdy rozhodnutí o vyloučení ze studia nabylo právní moci.

(3) O ukončení studia podle odstavce 1 písm. h) nebo přerušení studia podle § 54 rozhodují orgány uvedené v § 50 odst. 2; na rozhodování se vztahuje § 50 odst. 5 obdobně, přičemž účastníkem řízení je pouze osoba, o jejíž studium jde.

§ 57

Doklady o studiu

(1) Doklady o studiu ve studijním programu a o absolvování studia ve studijním programu jsou

- a) průkaz studenta,
- b) výkaz o studiu,
- c) vysokoškolský diplom,
- d) doklad o vykonaných zkouškách,
- e) potvrzení o studiu,
- f) dodatek k diplomu.

(2) Průkaz studenta je doklad vydávaný vysokou školou, který student obdrží po zápisu do studia; uvedený doklad potvrzuje právní postavení studenta, které ho opravňuje využívat práv a výhod studenta vyplývajících z právních předpisů nebo z vnitřních předpisů vysoké školy.

(3) Výkaz o studiu je doklad, do něhož se zapisují zejména studijní předměty a výsledky kontroly studijní úspěšnost nebo studijního výkonu. Údaje uvedené v první větě lze evidovat rovněž v elektronickém informačním systému vysoké školy nebo fakulty. V takovém případě je vysoká škola nebo fakulta povinna zabezpečit údaje v elektronickém informačním systému proti zásahu neoprávněných osob. Za Výkaz o studiu se pak považuje výpis těchto údajů úředně potvrzený vysokou školou nebo fakultou.

(4) Vysokoškolský diplom je dokladem o absolvování studijního programu.

(5) Doklad o vykonaných zkouškách nebo potvrzení o studiu vydává vysoká škola na základě žádosti fyzické osoby, o jejíž studium jde; žádost lze podat také prostřednictvím elektronického informačního systému vysoké školy. Požádal-li o to žadatel v žádosti o vydání dokladu nebo potvrzení, doručuje se doklad o vykonaných zkouškách nebo potvrzení o studiu prostřednictvím elektronického informačního systému vysoké školy, přičemž vysoká škola doklad nebo potvrzení zapečetí kvalifikovanou elektronickou pečeti.

(6) Dodatek k diplomu obdrží absolvent studia ve studijním programu.

(7) Vysokoškolský diplom a dodatek k diplomu jsou veřejnými listinami, které jsou opatřeny státním znakem České republiky¹⁶⁾ spolu s uvedením označení příslušné vysoké školy a akademického titulu, který je udělován; vysoká škola je vydává zpravidla při akademickém obřadu.

(8) V dokladech o studiu podle odstavce 1 a v rozhodnutích a osvědčeních podle § 50 až 69, § 89 až 91 a § 99 je vysoká škola oprávněna uvádět rodné číslo osoby, o kterou jde, bylo-li jí přiděleno.

§ 57a

(1) Vysoká škola, která absolventu studijního programu vydala vysokoškolský diplom nebo dodatek k diplomu, mu na jeho žádost vyhotoví stejnopis prvopisu daného dokladu, případně jeho druhopis nebo stejnopis druhopisu.

(2) Prokáže-li absolvent příslušné vysoké škole nebo fakultě, že mu bylo přiděleno nové rodné číslo podle zákona o evidenci obyvatel nebo že mu byla na základě jeho žádosti povolena změna jména, popřípadě jmen, nebo příjmení podle zákona o matrikách, vysoká škola mu na jeho žádost vydá nový doklad podle § 57 odst. 1 písm. a) a c) až f) nebo podle § 57 odst. 3 věty poslední, v němž se uvede jméno, popřípadě jména, a příjmení, a případně též

rodné číslo, podle stavu ke dni vydání nového dokladu. Postup vysoké školy podle věty první se použije obdobně při změně jména, jmen nebo příjmení povolené v zahraničí.

(3) Vysoká škola může za úkony spojené s vyhotovením dokladu podle odstavce 1 nebo nového vysokoškolského diplomu nebo dodatku k diplomu podle odstavce 2 stanovit poplatek, který činí za každý doklad v případě podle odstavce 1 nejvýše 4 000 Kč a v případě podle odstavce 2 nejvýše 1 000 Kč. Od uvedeného poplatku jsou osvobozeny úkony spojené s vyhotovením nového vysokoškolského diplomu nebo dodatku k diplomu podle odstavce 2 v případě prokázání přidělení nového rodného čísla nebo v případě změny jména, popřípadě jmen, nebo příjmení podle zákona o matrikách povolené nebo provedené z důvodu zahájení nebo ukončení léčby pro změnu pohlaví. Poplatek je příjmem vysoké školy.

Poplatky spojené se studiem

§ 58

(1) Veřejná vysoká škola může stanovit poplatek za úkony spojené s přijímacím řízením, který činí nejvýše 20 % základu; nezaplatí-li uchazeč poplatek ve stanovené lhůtě, platí, že vzal přihlášku ke studiu zpět.

(2) Základem pro stanovení poplatků spojených se studiem je 5 % z průměrné částky připadající na jednoho studenta z celkových neinvestičních výdajů poskytnutých ministerstvem ze státního rozpočtu veřejným vysokým školám v kalendářním roce. Základ vyhlásí ministerstvo do konce ledna kalendářního roku; základ platí pro akademický rok započatý v tomto kalendářním roce. Pro výpočet základu slouží údaje za uplynulý kalendářní rok.

(3) Studuje-li student ve studijním programu veřejné vysoké školy déle, než je standardní doba studia zvětšená o jeden rok v bakalářském nebo magisterském studijním programu, stanoví mu veřejná vysoká škola poplatek za studium, který činí za každých dalších započatých šest měsíců studia nejméně jedenapůlnásobek základu; do doby studia se započtou též doby všech předchozích studií v bakalářských a magisterských studijních programech veřejných vysokých škol, které byly ukončeny jinak než řádně podle § 45 odst. 3 nebo § 46 odst. 3, nejde-li o předchozí studium, po jehož ukončení student řádně ukončil studijní program stejného typu na veřejné, státní nebo soukromé vysoké škole. Období, ve kterém student studoval v takovýchto studijních programech, nebo v takovýchto studijních programech a v aktuálním studijním programu souběžně, se do doby studia započítávají pouze jednou. Od celkové doby studia vypočtené podle tohoto odstavce se však nejdříve odečte uznaná doba rodičovství. Magisterský studijní program, který nenavazuje na bakalářský studijní program, a bakalářský studijní program se pro účely tohoto odstavce vzájemně považují za studijní programy stejného typu.

(4) Uskutečňuje-li veřejná vysoká škola studijní program v cizím jazyce, může stanovit poplatek za úkony spojené s přijímacím řízením, stanoví poplatek za studium v bakalářském nebo magisterském studijním programu a může stanovit poplatek za studium v doktorském studijním programu. Poplatek za studium v bakalářském nebo magisterském studijním programu nemusí být stanoven

a) v případě studia, které se uskutečňuje v rámci

1. provádění mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, nebo aktu vydaného na jejím základě,
2. realizace programu Evropské unie nebo jiného mezinárodního programu nebo projektu, nebo

3. spolupráce veřejné vysoké školy se zahraniční institucí,

b) v případě studia studenta podporovaného prostřednictvím stipendia v rámci realizace

1. programů poskytování rozvojových vládních stipendií ke studiu na vysokých školách v České republice, schválených vládou na základě zákona o zahraniční rozvojové spolupráci, nebo

2. programů vyhlašovaných ministerstvem podle § 91b.

Na stanovení výše těchto poplatků se nevztahují odstavce 1 až 3, s výjimkou odstavce 1 části věty za středníkem.

(5) Výši poplatků spojených se studiem pro následující akademický rok veřejná vysoká škola stanoví a zveřejní ve veřejné části svých internetových stránek nejpozději poslední den lhůty stanovené pro podávání přihlášek ke studiu; pokud veřejná vysoká škola stanoví a zveřejní výši poplatků pro následující akademický rok později, nelze od uchazečů přijatých ke studiu počínajícímu následujícím akademickým rokem vybírat za studium v následujícím akademickém roce poplatky za studium ve vyšší výši, než která platila pro akademický rok, ve kterém byla přihláška podána. Pravidla pro stanovení výše, formu placení a splatnost poplatků určí statut veřejné vysoké školy.

(6) Poplatek za studium podle odstavce 3 je příjmem stipendijního fondu veřejné vysoké školy.

(7) Rozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem podle odstavce 3 se vydává alespoň 90 dnů před splatností poplatku. Rektor může v rámci rozhodování o odvolání proti rozhodnutí o vyměření poplatku spojeného se studiem vyměřený poplatek snížit, prominout nebo odložit termín jeho splatnosti s přihlédnutím zejména ke studijním výsledkům a sociální situaci studenta podle zásad uvedených ve statutu veřejné vysoké školy.

(8) Na poplatky spojené se studiem stanovené podle odstavců 1 až 4 se nevztahují obecné předpisy o poplatcích.

§ 59

Poplatky spojené se studiem na soukromých vysokých školách stanoví soukromá vysoká škola ve svém vnitřním předpisu.

§ 60

Celoživotní vzdělávání

(1) V rámci své vzdělávací činnosti může vysoká škola poskytovat bezplatně nebo za úplaty programy celoživotního vzdělávání orientované na výkon povolání nebo zájmově nebo orientované na zvýšení odbornosti studentů nebo absolventů zahraniční nebo tuzemské vysoké školy. Bližší podmínky celoživotního vzdělávání stanoví vnitřní předpis. Účastníci celoživotního vzdělávání s ním musí být seznámeni předem.

(2) O absolvování studia v rámci celoživotního vzdělávání vydá vysoká škola jeho účastníkům osvědčení. Účastníkům může vysoká škola udělit v případě programu celoživotního vzdělávání orientovaného na zvýšení odbornosti studentů nebo absolventů zahraniční nebo tuzemské vysoké školy i mezinárodně uznávaný titul. Úspěšným absolventům celoživotního vzdělávání v rámci akreditovaných studijních programů nebo v rámci oblasti

vzdělávání, pro kterou má vysoká škola institucionální akreditaci, pokud se stanou studenty podle tohoto zákona (§ 48 až 50), může vysoká škola uznat splnění studijních povinností odpovídajících nejvýše 60 % z počtu kreditů potřebných k řádnému ukončení studia. Podmínky uznávání splnění studijních povinností z celoživotního vzdělávání v rámci studia studijních programů stanoví vysoká škola ve vnitřním předpisu.

(3) Vzdělávání v programu celoživotního vzdělávání nezakládá jeho účastníkům právní postavení studenta podle tohoto zákona.

ČÁST ŠESTÁ

Studenti

§ 61

(1) Uchazeč se stává studentem dnem zápisu do studia; osoba, které bylo studium přerušeno, se stává studentem dnem opětovného zápisu do studia.

(2) Osoba přestává být studentem dnem ukončení studia podle § 55 odst. 1 a § 56 odst. 1 a 2 nebo přerušení studia podle § 54.

§ 62

Práva studenta

(1) Student má právo

- a) studovat v rámci jednoho nebo více studijních programů,
- b) výběru studijních předmětů a vytvoření studijního plánu podle pravidel studijního programu,
- c) výběru učitele určitého studijního předmětu vyučovaného více učiteli,
- d) konat zkoušky za podmínek stanovených studijním programem nebo studijním a zkušebním řádem,
- e) zapsat se do další části studijního programu, pokud splnil povinnosti stanovené studijním programem nebo studijním a zkušebním řádem,
- f) navrhopat téma své bakalářské, diplomové, rigorózní nebo disertační práce,
- g) používat zařízení a informační technologie potřebné pro studium ve studijním programu v souladu s pravidly určenými vysokou školou,
- h) volit a být volen do akademického senátu, pokud byl akademický senát zřízen,
- i) na stipendium z prostředků vysoké školy, splní-li podmínky pro jeho přiznání stanovené ve stipendijním řádu,
- j) na opakovanou změnu termínu zkoušky z důvodu těhotenství nebo péče o dítě.

(2) Na studenta, který vykonává praktickou výuku a praxi, se vztahují obecné předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a pracovních podmínkách žen.¹⁸⁾

§ 62a

Studentské úvěry

Vláda může nařízením stanovit účel a podmínky poskytování spotřebitelského úvěru ve veřejném zájmu studentům, pokud se jedná o spotřebitelský úvěr jiný než na bydlení poskytovaný bezúročně nebo se záporní úrokovou sazbou nižší, než je na trhu obvyklé.

§ 63

Povinnosti studenta

- (1) Studijní povinnosti studenta vyplývají ze studijního programu a studijního a zkušebního řádu.
- (2) Student je povinen jednat při studiu čestně a poctivě a dodržovat vnitřní předpisy vysoké školy a jejích součástí.
- (3) Student je dále povinen
 - a) hradit poplatky spojené se studiem a uvést skutečnosti rozhodné pro jejich výši,
 - b) hlásit vysoké škole nebo její fakultě, na které je zapsán, adresu určenou pro doručování nebo adresu svojí datové schránky,
 - c) hlásit vysoké škole ztrátu zdravotní způsobilosti ke studiu, pokud byla tato způsobilost podmínkou pro přijetí ke studiu podle § 49 odst. 1,
 - d) dostavit se na předvolání rektora, děkana nebo jimi pověřeného zaměstnance vysoké školy k projednání otázek týkajících se průběhu studia nebo ukončení studia.
- (4) Zavineným nesplněním povinností uvedené v odstavci 3 vzniká studentovi povinnost nahradit vysoké škole náklady, které jí tím způsobil.

Disciplinární přestupek

§ 64

Disciplinárním přestupkem je zaviněné porušení povinností stanovených právními předpisy nebo vnitřními předpisy vysoké školy a jejích součástí.

§ 65

- (1) Za disciplinární přestupek lze uložit některou z následujících sankcí:

- a) napomenutí,
- b) podmíněně vyloučení ze studia se stanovením lhůty a podmínek k osvědčení,
- c) vyloučení ze studia.

(2) Od uložení sankce je možné upustit, jestliže samotné projednání disciplinárního přestupku vede k nápravě.

(3) Při ukládání sankcí se přihlíží k charakteru jednání, jímž byl disciplinární přestupek spáchán, k okolnostem, za nichž k němu došlo, ke způsobeným následkům, k míře zavinění, jakož i k dosavadnímu chování studenta, který se disciplinárního přestupku dopustil, a k projevené snaze o nápravu jeho následků. Vyloučit ze studia lze pouze v případech úmyslného spáchání disciplinárního přestupku.

§ 66

Disciplinární přestupek nelze projednat, jestliže uplynula lhůta jednoho roku od jeho spáchání nebo od pravomocného odsuzujícího rozsudku v trestní věci. Lhůta jednoho roku se přerušuje oznámením o zahájení disciplinárního řízení; přerušením lhůty počíná běh jednorocní lhůty nové. Do lhůt se nezapočítává doba, kdy fyzická osoba není studentem, a doba, po kterou se o věci vedlo soudní řízení správní.

§ 67

Zvláštní ustanovení o vyloučení ze studia

Ze studia bude vyloučen student, který byl ke studiu přijat v důsledku svého podvodného jednání.

Rozhodování o právech a povinnostech studentů

§ 68

(1) Vysoká škola rozhoduje o právech a povinnostech studenta ve věci

- a) povolení mimořádného opravného termínu zkoušky, pokud takovou možnost připouští studijní a zkušební řád,
- b) povolení opakovat část studia uvedenou v § 52 odst. 1, pokud takovou možnost připouští studijní a zkušební řád,
- c) přerušení studia,
- d) uznání zkoušek nebo splnění jiných studijních povinností a předepsání rozdílových zkoušek, včetně uznání zkoušek vykonaných v rámci studia ve studijním programu uskutečňovaném vysokou školou nebo fakultou a uznání zkoušek nebo jiných studijních povinností nebo předmětů nebo jiných ucelených částí studia absolvovaných v rámci studia v akreditovaném vzdělávacím programu na vyšší odborné škole,
- e) stipendia,

f) poplatku spojeného se studiem podle § 58 odst. 3 a 4,

g) nesplnění požadavků podle § 56 odst. 1 písm. b),

h) disciplinárního přestupku,

i) vyloučení ze studia podle § 67,

j) povolení přestupu studenta mezi studijními programy podle § 54b.

(2) Účastníkem řízení o právech a povinnostech studenta podle tohoto zákona je pouze student. V řízení ve věcech podle odstavce 1 písm. a) až f) a j) není vysoká škola povinna před vydáním rozhodnutí ve věci vyrozumět studenta o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a právo nahlížet do spisu náleží studentům až po oznámení rozhodnutí.

(3) Vydání rozhodnutí je prvním úkonem vysoké školy v řízeních ve věcech podle odstavce 1 písm. c) a e), pokud jsou v souladu s vnitřním předpisem vysoké školy nebo fakulty zahájena z moci úřední, a ve věcech uvedených v odstavci 1 písm. f). Učinění výzvy vyjádřit se k podkladům rozhodnutí je prvním úkonem vysoké školy ve věcech podle odstavce 1 písm. g), přičemž vysoká škola může výzvu učinit prostřednictvím elektronického informačního systému vysoké školy.

(4) O odvolání studenta proti rozhodnutí rozhoduje rektor. Rektor přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a vnitřními předpisy vysoké školy a fakulty. Odkladný účinek odvolání nelze vyloučit.

(5) Orgány veřejné vysoké školy nebo její součásti přijmou v návaznosti na rozhodnutí rektora v případě potřeby taková opatření, aby práva studenta byla obnovena a následky, které vadné rozhodnutí způsobilo, byly odstraněny nebo alespoň zmírněny.

§ 69

(1) Disciplinární řízení zahajuje disciplinární komise veřejné vysoké školy na návrh rektora, jestliže jde o projednání disciplinárního přestupku studenta, který není zapsán na žádné z jejích fakult, nebo disciplinární komise fakulty na návrh děkana, jestliže jde o projednání disciplinárního přestupku studenta, který je zapsán na fakultě. Návrh obsahuje popis skutku, popřípadě navrhované důkazy, o které se opírá, jakož i zdůvodnění, proč je ve skutku spatřován disciplinární přestupek. Disciplinární řízení je zahájeno seznámením studenta s návrhem. O disciplinárním přestupku se koná ústní jednání za přítomnosti studenta. V nepřítomnosti studenta lze ústní jednání konat pouze v případě, že se k němu nedostaví bez omluvy, ačkoli byl řádně pozván. Rektor nebo děkan nemohou uložit přísnější sankci, než navrhla disciplinární komise.

(2) Jestliže vyjde najevo, že nejde o disciplinární přestupek, jestliže se nepodaří prokázat, že disciplinární přestupek spáchal student, nebo jestliže osoba přestala být studentem, disciplinární řízení se zastaví.

(3) Odstavce 1 a 2 se použijí obdobně pro řízení o vyloučení ze studia podle § 67.

§ 69a

Doručování písemností studentům, uchazečům o studium a osobám s přerušným studiem

(1) Vysoká škola v řízeních podle § 50, 54b a 68 doručuje písemnosti účastníkům řízení sama nebo prostřednictvím provozovatele poštovních služeb.

(2) Stanoví-li tak vnitřní předpis vysoké školy, vysoká škola může v řízeních podle § 50, 54b nebo 68 doručovat písemnosti účastníkům řízení prostřednictvím elektronického informačního systému vysoké školy. Pro řízení podle § 50 vysoká škola nebo fakulta zveřejní informaci pro uchazeče o takovém způsobu doručování společně se skutečnostmi zveřejňovanými podle § 49 odst. 5. Vnitřní předpis vysoké školy může stanovit pro řízení podle § 50, 54b a 68 takové doručování i jen pro některá řízení nebo některé úkony v řízení.

(3) V případě, kdy vnitřní předpis vysoké školy stanoví podle odstavce 2, že vysoká škola písemnosti doručuje prostřednictvím elektronického informačního systému vysoké školy, není vysoká škola povinna doručovat tyto písemnosti do datové schránky a odstavec 5 se nepoužije.

(4) Písemnost doručovaná podle odstavce 2 je doručena okamžikem, kdy se po zpřístupnění písemnosti účastníku řízení v elektronickém informačním systému vysoké školy účastník řízení do uvedeného systému přihlásí. Nepřihlásí-li se do něj ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy mu byla písemnost v elektronickém informačním systému zpřístupněna, považuje se tato písemnost za doručenou posledním dnem této lhůty.

(5) Nepodaří-li se písemnost v řízení podle § 54b nebo 68 doručit z důvodu, že student nesplnil povinnost nahlásit adresu pro doručování uvedenou v § 63 odst. 3 písm. b), nebo nepodaří-li se písemnost v řízení podle § 50, 54b nebo 68 doručit na adresu pro doručování nahlášenou uchazečem nebo studentem, doručí se písemnost veřejnou vyhláškou, přičemž vysoká škola není povinna ustanovit uchazeči nebo studentovi opatrovníka. Povinnost vysoké školy doručovat do datové schránky tím není dotčena.

§ 69b

Podání k vysoké škole

Stanoví-li tak vnitřní předpis vysoké školy, může činit uchazeč o studium, student nebo osoba, které bylo studium přerušeno, podání k vysoké škole pouze v elektronické podobě prostřednictvím elektronického informačního systému vysoké školy, přičemž takové podání se považuje za podepsané. Podání je učiněno jeho potvrzením v elektronickém informačním systému vysoké školy. Pokud vnitřní předpis vysoké školy stanoví takovéto činnosti podání k vysoké škole pro uchazeče o studium, vysoká škola nebo fakulta zveřejní informaci pro uchazeče o způsobu činnosti podání společně se skutečnostmi zveřejňovanými podle § 49 odst. 5.

ČÁST SEDMÁ

Akademičtí pracovníci

§ 70

Akademičtí pracovníci

- (1) Akademickými pracovníky jsou ti profesori, docenti, mimořádní profesori, odborní asistenti, asistenti, lektoři a vědečtí, výzkumní a vývojoví pracovníci, kteří jsou zaměstnanci veřejné nebo soukromé vysoké školy nebo zaměstnanci České republiky zařazenými k výkonu práce na státní vysoké škole a vykonávají v pracovním poměru podle sjednaného druhu práce jak pedagogickou, tak tvůrčí činnost. Akademičtí pracovníci jsou povinni dbát dobrého jména vysoké školy.
- (2) Je-li na vysoké škole zřízeno pracovní místo akademického pracovníka, který je zařazen jako mimořádný profesor, může je zastávat pouze osoba, která srovnatelného postavení s docentem nebo profesorem dosáhla v zahraničí. Takové pracovní místo může zastávat rovněž osoba, která je významným odborníkem, který v dané oblasti vzdělávání působil v praxi alespoň po dobu 10 let. Pracovní místo mimořádného profesora může být zřízeno pouze vysokou školou, která má institucionální akreditaci v dané oblasti vzdělávání, a může být obsazeno po projednání vědeckou radou.
- (3) Na výuce se mohou podílet i další odborníci, a to zpravidla na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr.
- (4) Vnitřní předpis vysoké školy stanoví postavení hostujících profesorů a emeritních profesorů.
- (5) Akademický pracovník, který působí na vysoké škole v pracovním poměru, je povinen tuto vysokou školu bezodkladně informovat o každém svém dalším pracovním poměru, popřípadě následně o jeho skončení, v němž působí na jiné tuzemské vysoké škole, u poskytovatele zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky, na veřejné výzkumné instituci nebo u jiné výzkumné instituce, zapsané do seznamu výzkumných organizací schválených pro přijímání výzkumných pracovníků ze třetích zemí podle jiného právního předpisu, a to i v těch případech, kdy jde o výkon vědecké, pedagogické, publicistické, literární nebo umělecké činnosti. Obdobnou informační povinnost má i uchazeč, který s vysokou školou sjednává pracovní poměr akademického pracovníka.

§ 70a

Pracovní doba akademických pracovníků

- (1) Akademičtí pracovníci vykonávají v pracovní době
- a) přímou pedagogickou činnost,
 - b) práce související s přímou pedagogickou činností,
 - c) vědeckou, výzkumnou, vývojovou a inovační, uměleckou nebo další tvůrčí činnost.
- (2) Akademický pracovník je povinen být na pracovišti zaměstnavatele nebo na jiném dohodnutém místě v době stanovené rozvrhem jeho přímé pedagogické činnosti a v případech, které stanoví v souladu se zákoníkem práce zaměstnavatel.
- (3) Jde-li o výkon jiné práce než podle odstavce 2, vykonává akademický pracovník sjednanou práci v pracovní době, kterou si sám rozvrhuje, a na místě, které si sám určí. Náklady, které akademickému pracovníkovi vzniknou

výlučně v souvislosti s výkonem práce na jiném místě než na pracovišti zaměstnavatele podle věty první, se nepovažují za náklady vzniklé v souvislosti s výkonem závislé práce, a není-li dohodnuto jinak, hradí je akademický pracovník.

(4) Zaměstnavatel eviduje jen tu část pracovní doby, kterou sám rozvrhuje.

§ 71

Jmenování docentem

Docenta pro určitý obor jmenuje rektor na základě habilitačního řízení.

§ 72

Habilitační řízení

(1) V habilitačním řízení se ověřuje vědecká nebo umělecká kvalifikace uchazeče, a to zejména na základě habilitační práce a její obhajoby a dalších vědeckých, odborných nebo uměleckých prací, a jeho pedagogická způsobilost na základě hodnocení habilitační přednášky a předcházející pedagogické praxe.

(2) Habilitační řízení se zahajuje na návrh uchazeče. S návrhem je nutno předložit životopis, doklady o dosaženém vysokoškolském vzdělání a získaných příslušných titulech, doklady osvědčující pedagogickou praxi, seznam vědeckých, odborných nebo uměleckých prací, přehled absolvovaných vědeckých, odborných nebo uměleckých stáží, jak tuzemských, tak i zahraničních, popřípadě další doklady osvědčující vědeckou nebo uměleckou kvalifikaci. V návrhu uchazeč též uvede obor, ve kterém žádá o habilitaci. Předloží rovněž habilitační práci.

(3) Habilitační práci se rozumí:

- a) písemná práce, která přináší nové vědecké poznatky, nebo
- b) soubor uveřejněných vědeckých prací nebo inženýrských prací doplněný komentářem, nebo
- c) tiskem vydaná monografie, která přináší nové vědecké poznatky, nebo
- d) umělecké dílo nebo umělecký výkon nebo jejich soubor, kterým je například vynikající veřejná umělecká činnost.

(4) Návrh se podává děkanovi fakulty, která má akreditaci pro uvedený obor habilitace, nebo rektorovi, má-li akreditaci pro uvedený obor vysoká škola. Nemá-li návrh všechny potřebné náležitosti a uchazeč jeho vady na výzvu v přiměřené lhůtě neodstraní, děkan nebo rektor habilitační řízení zastaví.

(5) Pokud nedojde k zastavení habilitačního řízení podle odstavce 4, předloží děkan nebo rektor věc vědecké nebo umělecké radě fakulty nebo vysoké školy spolu s návrhem na složení pětičlenné habilitační komise. Habilitační komise se skládá z profesorů, docentů, mimořádných profesorů a dalších významných představitelů daného nebo příbuzného oboru. Předsedou komise musí být profesor nebo mimořádný profesor a nejméně tři členové musí být odborníci z jiného pracoviště než z vysoké školy, na které se habilitační řízení koná.

(6) V uměleckých oborech může příslušná vědecká nebo umělecká rada prominout uchazeči o habilitaci požadavek vysokoškolského vzdělání.

(7) Habilitační komise ve složení schváleném vědeckou nebo uměleckou radou jmenuje tři oponenty habilitační práce. Z vysoké školy, na které se habilitační řízení koná, může být jmenován pouze jeden oponent. Orgány vysoké školy a fakulty, popřípadě vysokoškolského ústavu, a habilitační komise při habilitačním řízení konají bez zbytečných průtahů.

(8) Habilitační komise posoudí vědeckou nebo uměleckou kvalifikaci uchazeče pro daný obor a jeho předcházející pedagogickou praxi. Na základě posudků oponentů zhodnotí úroveň habilitační práce. Habilitační komise se tajným hlasováním usnese na návrhu, zda uchazeč má být jmenován docentem. Nezíská-li návrh na jmenování většinu hlasů všech členů habilitační komise, platí, že habilitační komise doporučuje habilitační řízení zastavit. Návrh přednese předseda nebo jím pověřený člen habilitační komise vědecké nebo umělecké radě.

(9) Habilitační přednáška a obhajoba habilitační práce se koná na veřejném zasedání vědecké nebo umělecké rady. Po rozpravě, ve které musí být uchazeči dána možnost vyjádřit se k posudkům oponentů, obhajovat svoji habilitační práci a vyslovit se ke své dosavadní vědecké nebo umělecké a pedagogické činnosti, se vědecká nebo umělecká rada tajným hlasováním usnáší na návrhu, zda uchazeč má být jmenován docentem.

(10) Nezíská-li návrh na jmenování většinu hlasů všech členů vědecké nebo umělecké rady, platí, že vědecká nebo umělecká rada habilitační řízení zastavuje.

(11) Návrh na jmenování docentem postoupí vědecká nebo umělecká rada rektorovi. Nesouhlasí-li rektor s návrhem, předloží jej se svým odůvodněním vědecké nebo umělecké radě vysoké školy, která jej projedná a tajným hlasováním se usnáší, zda uchazeč má být jmenován docentem. Nezíská-li návrh na jmenování většinu hlasů všech členů vědecké nebo umělecké rady, platí, že se řízení zastavuje. V opačném případě rektor docenta jmenuje.

(12) V případě zastavení habilitačního řízení se habilitační práce s připojenými doklady vrátí uchazeči.

(13) Na habilitační řízení se správní řád nevztahuje; podrobnosti postupu při habilitačním řízení stanoví vysoká škola ve svém vnitřním předpisu.

(14) Proti postupu při habilitačním řízení může uchazeč podat do 30 dnů námitky. Nevyhoví-li námitkám děkan, předá je k rozhodnutí rektorovi; rozhodnutí rektora je konečné. Rozhodnutí rektora nebo děkana musí být odůvodněno.

(15) Stanoví-li tak vnitřní předpis vysoké školy, může habilitační řízení probíhat před vědeckou radou vysokoškolského ústavu. Úkoly děkana pak plní jeho ředitel.

(16) Vysoká škola může stanovit poplatek za úkony spojené s habilitačním řízením, který činí nejvýše čtyřnásobek základu stanoveného podle § 58 odst. 2; výši poplatku je povinna zveřejnit ve veřejné části svých internetových stránek. Poplatek je příjmem vysoké školy.

§ 73

Jmenování profesorem

- (1) Profesorem pro určitý obor jmenuje prezident republiky toho, kdo byl na jmenování profesorem navržen vědeckou nebo uměleckou radou vysoké školy v souladu s § 74.
- (2) Návrh vědecké nebo umělecké rady vysoké školy na jmenování profesorem se prezidentu republiky podává prostřednictvím ministra.
- (3) Ministr vrátí návrh na jmenování profesorem vědecké nebo umělecké radě vysoké školy, pokud nebyl dodržen postup při řízení ke jmenování profesorem stanovený v § 74; vrácení návrhu musí být odůvodněno.
- (4) Na jmenování profesorem se správní řád nevztahuje.
- (5) Jmenování profesorů se uskutečňuje nejméně dvakrát za kalendářní rok.

§ 74

Řízení ke jmenování profesorem

- (1) V řízení ke jmenování profesorem se prokazuje pedagogická a vědecká nebo umělecká kvalifikace uchazeče, který je význačnou a uznávanou vědeckou nebo uměleckou osobností ve svém oboru. Předpokladem k zahájení řízení je předchozí jmenování docentem na základě habilitačního řízení, pokud jeho součástí bylo předložení habilitační práce. Ve výjimečných případech, kdy je na profesora navrhován někdo, kdo již je profesorem na renomované vysoké škole v zahraničí, může rektor na návrh vědecké nebo umělecké rady vysoké školy předchozí jmenování docentem jako předpoklad k zahájení řízení ke jmenování profesorem prominout.
- (2) Řízení ke jmenování profesorem se zahajuje na návrh uchazeče podpořený alespoň dvěma písemnými stanovisky profesorů nebo mimořádných profesorů téhož nebo příbuzného oboru nebo na návrh děkana nebo rektora podaný vědecké radě fakulty, která má akreditaci pro uvedený obor jmenování, nebo vědecké nebo umělecké radě vysoké školy, má-li akreditaci pro navrhovaný obor vysoká škola. Řízení může zahájit z vlastního podnětu i vědecká rada fakulty nebo vědecká nebo umělecká rada vysoké školy. Součástí návrhu jsou náležitosti uvedené v § 72 odst. 2 větě druhé; v návrhu se též uvede obor, ve kterém se řízení ke jmenování profesorem zahajuje.
- (3) Pro posouzení návrhu schvaluje na návrh děkana nebo rektora příslušná vědecká nebo umělecká rada pětičlennou komisi složenou z profesorů, docentů, mimořádných profesorů a dalších významných představitelů daného nebo příbuzného oboru. Předsedou komise musí být profesor nebo mimořádný profesor a nejméně tři členové musí být odborníci z jiného pracoviště než z vysoké školy, na které se jmenovací řízení koná.
- (4) V uměleckých oborech může příslušná vědecká nebo umělecká rada prominout uchazeči požadavek vysokoškolského vzdělání.
- (5) Komise posoudí kvalifikaci uchazeče a tajným hlasováním se usnese na návrhu, zda uchazeč má být jmenován profesorem. Nezíská-li návrh na jmenování většinu hlasů všech členů komise, platí, že komise doporučuje řízení ke jmenování profesorem zastavit. Návrh přednese předseda nebo jím pověřený člen komise té vědecké nebo umělecké radě, která komisi schválila. Tato vědecká nebo umělecká rada vyzve uchazeče, aby na jejím veřejném zasedání přednesl přednášku, ve které předloží koncepci vědecké nebo umělecké práce a výuky v daném oboru.

(6) Po přednášce se vědecká nebo umělecká rada tajným hlasováním usnáší na návrhu, zda uchazeč má být jmenován profesorem. Jde-li o vědeckou nebo uměleckou radu vysoké školy, předkládá po schválení návrh na jmenování profesorem ministrovi. V případě, že jde o vědeckou radu fakulty, předkládá návrh vědecké nebo umělecké radě vysoké školy, která tajně hlasuje o předložení návrhu ministrovi. Ustanovení § 72 odst. 10 platí v obou případech obdobně.

(7) Na řízení ke jmenování profesorem se správní řád nevztahuje; podrobnosti postupu při řízení ke jmenování profesorem stanoví vysoká škola ve svém vnitřním předpisu. Orgány vysoké školy a fakulty, popřípadě vysokoškolského ústavu, a komise při řízení ke jmenování profesorem konají bez zbytečných průtahů.

(8) Proti postupu při řízení ke jmenování profesorem na fakultě nebo vysoké škole může uchazeč podat do 30 dnů námitky, o nichž rozhoduje rektor; rozhodnutí rektora je konečné.

(9) Stanoví-li tak vnitřní předpis vysoké školy, může být řízení ke jmenování profesorem zahájeno na vědecké radě vysokoškolského ústavu, která plní úkoly vědecké rady fakulty. Úkoly děkana pak plní ředitel vysokoškolského ústavu.

(10) Vysoká škola může stanovit poplatek za úkony spojené s řízením ke jmenování profesorem, který činí nejvýše šestinásobek základu stanoveného podle § 58 odst. 2; výši poplatku je povinna zveřejnit ve veřejné části svých internetových stránek. Poplatek je příjmem vysoké školy.

§ 74a

Řízení na veřejné vysoké škole o vyslovení neplatnosti jmenování docentem

(1) O vyslovení neplatnosti jmenování docentem rozhoduje v řízení o vyslovení neplatnosti rektor veřejné vysoké školy, na níž se konalo habilitační řízení.

(2) Rektor vysloví rozhodnutím neplatnost jmenování docentem, bude-li v řízení o vyslovení neplatnosti prokázáno, že osoba, jejíž pedagogická a vědecká nebo umělecká kvalifikace byla ověřována v habilitačním řízení a která byla na základě daného řízení jmenována docentem, svoji kvalifikaci prokázala

a) v důsledku úmyslného trestného činu, nebo

b) v důsledku úmyslného neoprávněného užití díla jiné osoby hrubě porušujícího právní předpisy upravující ochranu duševního vlastnictví³²⁾ nebo jiného úmyslného jednání proti dobrým mravům, neuvedeného v písmenu a).

(3) Řízení o vyslovení neplatnosti se zahajuje z moci úřední; zahájeno může být rektorem

a) nejpozději do 3 let ode dne nabytí právní moci rozsudku, kterým byla uvedená osoba odsouzena pro úmyslný trestný čin, jde-li o případ uvedený v odstavci 2 písm. a), nebo

b) nejpozději do 5 let ode dne skončení habilitačního řízení, jde-li o případ uvedený v odstavci 2 písm. b).

(4) Neshledá-li rektor důvody pro vyslovení neplatnosti jmenování docentem, řízení o vyslovení neplatnosti usnesením zastaví.

(5) Součástí podkladů pro rozhodnutí rektora podle odstavce 1 je stanovisko pětičlenné přezkumné komise. Členy přezkumné komise jmenuje rektor z profesorů, docentů, mimořádných profesorů nebo jiných odborníků, přičemž jednoho člena jmenuje rektor na návrh ministra ze státních zaměstnanců působících na ministerstvu. Většinu členů přezkumné komise musí tvořit odborníci, kteří nejsou zaměstnanci veřejné vysoké školy, na které se řízení o vyslovení neplatnosti vede.

(6) Podrobnosti o složení přezkumné komise stanoví vnitřní předpis veřejné vysoké školy.

(7) Přezkumná komise se usnáší nadpoloviční většinou hlasů všech svých členů; o stanovisku k neplatnosti jmenování docentem se hlasuje tajně.

§ 74b

(1) Lhůta pro vydání rozhodnutí v řízení o vyslovení neplatnosti činí 1 rok ode dne zahájení řízení.

(2) Jestliže se rektor vydáním rozhodnutí o vyslovení neplatnosti jmenování docentem anebo usnesení o zastavení řízení o vyslovení neplatnosti odchýlí od stanoviska přezkumné komise, je povinen tuto skutečnost ve svém rozhodnutí nebo usnesení zdůvodnit.

(3) Proti rozhodnutí rektora o vyslovení neplatnosti jmenování docentem se nelze odvolat. Rozhodnutí nabývá účinnosti prvním dnem následujícím po uplynutí 2 měsíců ode dne oznámení uvedeného rozhodnutí; včasné podání žaloby ve správním soudnictví³³⁾ má odkladný účinek.

(4) Účastníkem řízení o vyslovení neplatnosti je pouze osoba, o jejíž jmenování docentem jde.

§ 74c

(1) Je-li rozhodnutím rektora vyslovována neplatnost jmenování docentem, uvedená osoba přestane být docentem ode dne, kdy se pravomocné rozhodnutí rektora o vyslovení neplatnosti jmenování docentem stalo účinným. K opětovnému jmenování dané osoby docentem může dojít pouze na základě nového habilitačního řízení.

(2) Přestane-li být osoba docentem podle odstavce 1, nejsou tím dotčeny účinky dřívějších jednání, postupů nebo rozhodnutí dané osoby, a to i pokud je daná osoba učinila při výkonu veřejné moci nebo v rámci výkonu regulované profese nebo činnosti, pro niž se vyžaduje kvalifikace docenta. Dotčeno není ani případné dřívější jmenování dané osoby profesorem.

§ 74d

Řízení na soukromé vysoké škole o vyslovení neplatnosti jmenování docentem

Na řízení o vyslovení neplatnosti jmenování docentem vedená na soukromé vysoké škole se použijí ustanovení § 74a až 74c obdobně s tím, že příslušnost orgánů soukromé vysoké školy stanoví vnitřní předpis soukromé vysoké školy. Důsledky rozhodnutí vydaných v řízeních o vyslovení neplatnosti, uvedené v § 74c odst. 1 a 2, platí také pro rozhodnutí vydaná v řízeních o vyslovení neplatnosti vedených na soukromé vysoké škole.

§ 74e

Řízení na státní vysoké škole o vyslovení neplatnosti jmenování docentem

Na řízení o vyslovení neplatnosti jmenování docentem vedené na státní vysoké škole se použijí ustanovení § 74a až 74c obdobně. Důsledky rozhodnutí vydaných v řízeních o vyslovení neplatnosti uvedené v § 74c odst. 1 a 2 plat také pro rozhodnutí vydaná v řízeních o vyslovení neplatnosti vedených na státní vysoké škole.

§ 75

Zveřejňování údajů o habilitačním řízení a řízení ke jmenování profesorem

- (1) Vysoká škola nebo její součást zveřejní ve veřejné části svých internetových stránek neprodleně údaje o zahájení habilitačního řízení a řízení ke jmenování profesorem a termíny příslušných veřejných zasedání vědeckých nebo uměleckých rad; neprodleně rovněž zveřejní údaje o ukončení těchto řízení.
- (2) Vysoká škola oznámí ministerstvu v případě habilitačního řízení bezodkladně po jeho zastavení nebo po jmenování uchazeče docentem a v případě řízení ke jmenování profesorem bezodkladně po jeho zastavení nebo po schválení návrhu na jmenování uchazeče profesorem vědeckou nebo uměleckou radou vysoké školy jméno, příjmení, rok narození, pohlaví, údaje o pracovním nebo služebním poměru uchazeče, výsledek a datum ukončení řízení.
- (3) Ministerstvo zajistí zveřejnění informací o výsledcích habilitačního řízení a řízení ke jmenování profesorem vhodným způsobem.
- (4) Na zpřístupňování habilitační práce se použije § 47b obdobně, nebyla-li tato práce již zpřístupněna jiným způsobem.

§ 76

Tvůrčí volno

- (1) Akademickému pracovníku vysoké školy se na jeho žádost poskytne tvůrčí volno v délce šesti měsíců jedenkrát za sedm let, nebrání-li tomu závažné okolnosti týkající se plnění vzdělávacích úkolů vysoké školy.
- (2) Po dobu tvůrčího volna náleží akademickému pracovníku mzda.

§ 77

Výběrové řízení na veřejné vysoké škole

- (1) Pracovní místa akademických pracovníků na veřejné vysoké škole se obsazují na základě výběrového řízení. Od výběrového řízení lze upustit při opakovaném sjednávání pracovního poměru s akademickým pracovníkem, jde-li o obsazení jím zastávaného místa, nebo v případech stanovených vnitřním předpisem veřejné vysoké školy.

(2) Vypsání výběrového řízení musí být zveřejněno ve veřejné části internetových stránek vysoké školy nebo její součástí nejméně 30 dnů před koncem lhůty pro podání přihlášky.

(3) Podrobnosti o výběrovém řízení na pracovní místa akademických pracovníků na veřejné vysoké škole stanoví vnitřní předpis veřejné vysoké školy.

(4) Ukončení habilitačního řízení nebo řízení ke jmenování profesorem a jmenování docentem nebo profesorem na základě těchto řízení nezakládá pracovněprávní nároky ve vztahu k vysoké škole, na níž se dané řízení konalo, nebo k vysoké škole, vůči které je akademický pracovník v pracovněprávním vztahu.

ČÁST OSMÁ

Hodnocení vysoké školy

§ 77a

Způsoby hodnocení vysoké školy

(1) Vysoká škola zajišťuje kvalitu vzdělávací činnosti a související tvůrčí činnosti a dalších souvisejících činností.

(2) Vzdělávací, tvůrčí a s nimi související činnosti vysoké školy podléhají pravidelnému hodnocení.

(3) Hodnocení vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy se uskutečňuje jako vnitřní hodnocení a vnější hodnocení.

(4) Vnější hodnocení vysoké školy provádí Akreditační úřad v případech uvedených v § 84. Vysoká škola si může provedení vnějšího hodnocení na vlastní náklady zajistit také u všeobecně uznávané hodnoticí agentury.

§ 77b

Zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřní hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy

(1) Vysoká škola je povinna zavést a udržovat systém zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy.

(2) Zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy zahrnuje uplatnění záměrů a postupů vysoké školy v oblasti zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností, opírajících se o

a) vymezení poslání a strategie vysoké školy,

b) vymezení povinností vedoucích zaměstnanců a členů orgánů vysoké školy a jejich součástí ve vztahu ke kvalitě vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností,

c) organizaci vysoké školy, stanovení působnosti, pravomocí a povinností orgánů, vedoucích zaměstnanců a členů orgánů vysoké školy a jejich součástí,

- d) zdroje finanční, personální a informační pro výkon vzdělávací a s ní související tvůrčí činnosti,
 - e) spolupráci a vzájemné vazby vysoké školy s jinými vysokými školami, s veřejnými výzkumnými institucemi a jinými právními osobami zabývajícími se výzkumem, experimentálním vývojem nebo inovacemi, se zaměstnavateli absolventů vysokých škol, s podnikateli působícími v průmyslové a obchodní sféře, s podnikatelskými svazy a dalšími osobami nebo orgány vykonávajícími, podporujícími nebo využívajícími vzdělávací nebo tvůrčí činnost vysokých škol nebo její výsledky,
 - f) standardy a postupy vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy,
 - g) nápravná a preventivní opatření a opatření přijímaná za účelem zlepšování,
 - h) vnitřní dokumenty a záznamy, které se týkají zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy.
- (3) Vnitřní hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy spočívá

- a) v aplikaci standardů a postupů vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy,
- b) ve vypracování zprávy o vnitřním hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy, která popisuje dosažené kvalitativní výstupy vysoké školy v oblasti vzdělávací a tvůrčí činnosti a opatření přijatá k odstranění případných zjištěných nedostatků; zpráva o vnitřním hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy se vypracovává v termínech stanovených vnitřním předpisem vysoké školy, nejméně však jednou za 5 let, s tím, že každoročně je zpráva aktualizována o dodatek popisující změny dosažené v kvalitě a v řídicích opatřeních,
- c) ve zpřístupnění zprávy o vnitřním hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy a dodatků k této zprávě orgánům a členům orgánů vysoké školy a jejích součástí a Akreditačnímu úřadu a ministerstvu.

§ 77c

Zpracování údajů o uměleckých výstupech

- (1) Vysoká škola, která uskutečňuje studijní program nebo programy z oblasti vzdělávání „Umění“, studijní program nebo programy zahrnující předměty umělecké tvorby nebo na níž působí umělecká rada veřejné vysoké školy nebo fakulty (dále jen „umělecká škola“), vede školní evidenci uměleckých výstupů, a to zejména za účelem hodnocení, porovnání a informování o uměleckých výstupech.
- (2) Uměleckým výstupem, který se eviduje podle tohoto zákona, se rozumí zveřejněné umělecké autorské dílo nebo umělecký výkon člena akademické obce umělecké školy, vytvořené v rámci plnění studijních nebo pracovních povinností k dané umělecké škole nebo v souvislosti s ním.
- (3) Ministerstvo vede registr uměleckých výstupů, v němž se evidují údaje předávané uměleckými školami ze školních evidencí uměleckých výstupů. Registr uměleckých výstupů je informačním systémem veřejné správy.

(4) Ve školní evidenci uměleckých výstupů a v registru uměleckých výstupů se evidují tyto údaje o uměleckých výstupech:

- a) osobní jméno a příjmení, popřípadě další jména a rodné příjmení autora díla nebo výkonného umělce (dále jen „tvůrce výstupu“),
- b) rodné číslo tvůrce výstupu nebo, jde-li o cizince, jeho datum narození, pohlaví a státní občanství,
- c) údaj o členství tvůrce výstupu v akademické obci umělecké školy,
- d) případné akademické tituly, vědecké hodnosti a vědecko-pedagogické nebo umělecko-pedagogické tituly tvůrce výstupu,
- e) údaje o formě výstupu a datu jeho zveřejnění nebo provedení.

(5) Umělecká škola je povinna předávat ministerstvu údaje ze školní evidence uměleckých výstupů podle odstavce 4 do registru uměleckých výstupů. Umělecká škola je dále oprávněna shromažďovat, zpracovávat a uchovávat údaje o uměleckých výstupech vytvořených členy její akademické obce a zpřístupňovat je

- a) Akreditačnímu úřadu a jeho orgánům,
- b) osobám a orgánům, které prokáží oprávnění podle zvláštního zákona.

(6) Do školní evidence uměleckých výstupů a do registru uměleckých výstupů se umožňuje nahlížet rovněž osobám, jejichž osobní údaje jsou uvedeny v těchto informačních systémech, a to v rozsahu údajů týkajících se dané osoby, včetně záznamů vedených o zpřístupnění jejích osobních údajů.

ČÁST DEVÁTÁ

Akreditace

§ 78

Akreditace

(1) Oprávnění vysoké školy uskutečňovat za podmínek stanovených tímto zákonem studijní programy vyplývá z institucionální akreditace nebo z akreditace studijního programu.

(2) Institucionální akreditací se uděluje vysoké škole oprávnění samostatně vytvářet a uskutečňovat určený typ nebo určené typy studijních programů v určené oblasti nebo v určených oblastech vzdělávání. Vysoká škola je oprávněna na základě institucionální akreditace uskutečňovat studijní program náležející do více oblastí vzdělávání pokud má institucionální akreditaci pro všechny oblasti vzdělávání, do nichž studijní program náleží.

(3) Institucionální akreditace se uděluje vysoké škole, která splňuje standardy podle § 78a odst. 2 písm. a) pro danou oblast vzdělávání v daném typu studijního programu a má funkční systém zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy.

- (4) Pokud oprávnění uskutečňovat určitý studijní program daného typu a případného profilu nevyplyvá z institucionální akreditace vysoké školy, může vysoká škola toto oprávnění získat udělením akreditace daného studijního programu.
- (5) Akreditace studijního programu se uděluje vysoké škole, která splňuje standardy pro akreditaci podle § 78a odst. 2 písm. b) daného typu a profilu studijního programu.
- (6) V případě studijního programu, jehož absolvováním se bezprostředně naplňují odborné předpoklady pro výkon regulovaného povolání, je podmínkou pro udělení akreditace studijního programu stanovisko příslušného uznávacího orgánu^{19a)}, že absolventi daného studijního programu budou připraveni odpovídajícím způsobem k výkonu tohoto povolání. V případě akreditace studijních programů zaměřených na přípravu odborníků v oblasti bezpečnosti České republiky je podmínkou pro udělení akreditace studijního programu kladné stanovisko Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra. Orgány uvedené ve větách první a druhé vydávají stanovisko do 90 dnů ode dne, kdy jim byla žádost o stanovisko doručena.
- (7) V případě studijního programu, jehož absolvováním se bezprostředně naplňují odborné předpoklady pro výkon regulovaného povolání, je podmínkou pro jeho uskutečňování na základě oprávnění vyplývajícího z institucionální akreditace pro příslušnou oblast vzdělávání povolení příslušného uznávacího orgánu^{19a)}. Povolení se nevydává, zjistí-li uznávací orgán, že by absolventi daného studijního programu nebyli připraveni odpovídajícím způsobem k výkonu daného povolání. V případě studijních programů zaměřených na přípravu odborníků v oblasti bezpečnosti České republiky je podmínkou povolení Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra. Orgány uvedené ve větách první a třetí vydávají povolení do 90 dnů ode dne, kdy jim byla žádost o povolení doručena.
- (8) Je-li praktickou výuku ve studijním programu možno provádět pouze na pracovišti akreditovaném podle zvláštního právního předpisu^{19b)}, je podmínkou pro udělení akreditace tohoto studijního programu nebo pro jeho uskutečňování na základě oprávnění vyplývajícího z institucionální akreditace pro příslušnou oblast vzdělávání vedle souhlasného stanoviska podle odstavce 6 nebo povolení podle odstavce 7 také akreditace pro praktickou výuku tohoto programu udělená podle zvláštního právního předpisu.
- (9) Není-li studijní program akreditován nebo uskutečňován v rámci oblasti vzdělávání, pro kterou má vysoká škola institucionální akreditaci, nelze k jeho studiu přijímat uchazeče, konat výuku, zkoušky ani udělovat akademické tituly.
- (10) V rámci akreditace magisterského studijního programu se rozhoduje i o oprávnění konat státní rigorózní zkoušku a udělovat akademické tituly podle § 46 odst. 5; v případě institucionální akreditace toto oprávnění vyplývá z institucionální akreditace pro danou oblast vzdělávání. Oprávnění konat státní rigorózní zkoušku a udělovat akademické tituly podle § 46 odst. 5 lze vykonávat, pouze pokud je vysoká škola oprávněna uskutečňovat v dané oblasti vzdělávání alespoň jeden doktorský studijní program.
- (11) V řízeních ve věcech akreditace a nápravných opatření lze s předchozím souhlasem nebo na návrh všech účastníků řízení jednat a písemnosti předkládat a vyhotovovat v cizím jazyce nebo vícejazyčně, a to i bez tlumočení překladů, usnese-li se tak Rada Akreditačního úřadu. Větu první lze použít i jen pro některé písemnosti nebo úkony v řízení, včetně případné návštěvy hodnotící komise Akreditačního úřadu na místě a výstupů z činnosti hodnotící komise. Rozhodnutí Akreditačního úřadu ve věci samé a usnesení Akreditačního úřadu o zastavení řízení se však vždy vyhotovují i v českém jazyce. Je-li dokument podle věty třetí vyhotoven vícejazyčně, je v případě rozdílností

rozhodné znění v jazyce českém; u ostatních vícejazyčných dokumentů určí rozhodný jazyk Rada Akreditačního úřadu.

(12) Odstavec 11 věty první a druhá se obdobně použijí na postup při vydávání stanovisek Akreditačního úřadu podle § 83 odst. 2 písm. f), s tím, že stanovisko Akreditačního úřadu se však vždy vyhotovuje i v českém jazyce. Je-li stanovisko Akreditačního úřadu vyhotoveno vícejazyčně, je v případě rozdílností rozhodné znění v jazyce českém; u ostatních vícejazyčných dokumentů určí rozhodný jazyk Rada Akreditačního úřadu.

§ 78a

Standardy pro akreditace

(1) Akreditační úřad při své činnosti podle tohoto zákona vychází v rámci správního uvážení ze standardů pro akreditace, jimiž se rozumí soubor požadavků týkajících se vysoké školy, stanovených se zřetelem k druhu řízení, účelu hodnocení nebo typům a profilům studijních programů.

(2) Standardy pro akreditace obsahují

a) v případě institucionální akreditace

1. soubor požadavků na institucionální prostředí vysoké školy, zejména na strategii a řízení vysoké školy, na studijní programy a jejich studenty, na tvůrčí činnost, zejména na výzkum, mezinárodní spolupráci, spolupráci s praxí, akademické pracovníky, zdroje a na systém zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy,
2. soubor požadavků na studijní program v rámci oblasti vzdělávání, zejména na obsahové zaměření studijního programu, profil absolventa, na odborné znalosti a odborné dovednosti absolventů ve vazbě na příslušnou oblast vzdělávání, na personální, finanční, materiální a další zabezpečení studijního programu, včetně požadavků souvisejících se zajištěním podmínek rovného přístupu zdravotně postižených uchazečů a studentů k vysokoškolskému vzdělání, a na rozsah mezinárodní spolupráce a rozsah spolupráce s odbornou praxí,

b) v případě akreditace studijního programu

1. soubor minimálních požadavků na studijní program, zejména na obsahové zaměření studijního programu, profil absolventa, na odborné znalosti a odborné dovednosti absolventů ve vazbě na příslušnou oblast vzdělávání, na personální, finanční, materiální a další zabezpečení studijního programu, včetně požadavků souvisejících se zajištěním podmínek rovného přístupu zdravotně postižených uchazečů a studentů k vysokoškolskému vzdělání, a na rozsah mezinárodní spolupráce a rozsah spolupráce s odbornou praxí,
2. požadavky na systém řízení, zabezpečení a kontroly všech činností vysoké školy, zejména však činnosti vzdělávací a s ní související tvůrčí činnosti, s ohledem na to, aby studijní prostředí umožnilo naplňovat poslání vysoké školy,
3. požadavky na zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy,

c) v případě akreditace habilitačního řízení a akreditace řízení ke jmenování profesorem soubor požadavků nutných k prokázání schopnosti vysoké školy vést příslušné řízení podle § 72 nebo 74 a soubor požadavků na rozsah a kvalitu související vzdělávací a tvůrčí činnosti, na rozsah mezinárodní spolupráce a rozsah spolupráce s odbornou praxí.

Akreditace studijního programu

§ 79

(1) Akreditaci studijního programu uděluje Akreditační úřad na základě písemné žádosti vysoké školy.

(2) Písemná žádost vysoké školy o akreditaci studijního programu obsahuje

a) název vysoké školy, popřípadě její fakulty, která bude studijní program uskutečňovat,

b) součásti studijního programu podle § 44 odst. 2,

c) doklady o personálním, finančním, materiálním a dalším zabezpečení studijního programu nejméně na standardní dobu studia, včetně údajů o zohlednění potřeby zajištění podmínek rovného přístupu k vysokoškolskému vzdělání,

d) záměr rozvoje studijního programu, jeho odůvodnění a předpokládaný počet přijímaných uchazečů o studium a informace o předpokládané uplatnitelnosti absolventů studijního programu na trhu práce,

e) sebehodnotící zprávu, popisující a hodnotící naplnění jednotlivých požadavků vyplývajících z příslušných standardů pro akreditace podle § 78a odst. 2 písm. b),

f) v případě studijního programu, jehož absolvováním se bezprostředně naplňují odborné předpoklady pro výkon regulovaného povolání, také oznámení, že daný studijní program je zaměřen na přípravu k výkonu regulovaného povolání, a souhlasné stanovisko příslušného uznávacího orgánu^{19a)}, že absolventi daného studijního programu budou připraveni odpovídajícím způsobem k výkonu tohoto povolání,

g) v případě studijního programu zaměřeného na přípravu odborníků v oblasti bezpečnosti České republiky také oznámení, že daný studijní program je zaměřen na přípravu odborníků v oblasti bezpečnosti České republiky, a souhlasné stanovisko Ministerstva obrany a Ministerstva vnitra, že absolventi budou připraveni odpovídajícím způsobem k výkonu povolání v této oblasti.

(3) Akreditační úřad rozhodne o žádosti o udělení akreditace do 120 dnů. Přitom posuzuje naplnění standardů pro akreditace a přihlíží k naplňování systému zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy, a případně k hodnocení některou z hodnotících agentur podle § 77a odst. 4. Součástí posouzení může být ověření podmínek v místě uskutečňování studijního programu. Pokud vysoká škola neumožní ověření podmínek v místě uskutečňování studijního programu, Akreditační úřad žádost zamítne.

(4) Akreditační úřad akreditaci studijního programu neudělí, jestliže

a) studijní program neodpovídá požadavkům uvedeným v části čtvrté tohoto zákona.

- b) studijní program nesplňuje standardy pro akreditaci podle § 78a odst. 2 písm. b) daného typu a profilu studijního programu,
- c) studijní program není dostatečně zabezpečen zejména po stránce personální, finanční a materiální, nebo vysoká škola neuskutečňuje odpovídající související tvůrčí činnost,
- d) vysoká škola nemá funkční systém zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností v souladu s § 77b,
- e) studijní program nezískal souhlasné stanovisko příslušného uznávacího orgánu, jde-li o studijní program uvedený v § 78 odst. 6, nebo
- f) v žádosti byly uvedeny nesprávné údaje rozhodné pro akreditaci studijního programu a ke dni vydání rozhodnutí nebyly tyto vady odstraněny.

(5) O akreditaci studijního programu může požádat také žadatel, jemuž byl pravomocně udělen státní souhlas rozhodnutím, které dosud nenabylo účinnosti. Ustanovení odstavců 1 až 4 se použije obdobně.

(6) Jde-li o studijní program náležející do více oblastí vzdělávání, splnění požadavků vyplývajících z odstavce 4 písm. c) se posuzuje ve vztahu ke všem oblastem vzdělávání, do nichž je studijní program zařazen, a to v míře odpovídající alespoň jejich podílu na tomto studijním programu.

§ 80

(1) Akreditaci studijního programu uděluje Akreditační úřad na dobu 10 let; na dobu kratší než 10 let může být akreditace studijního programu udělena nebo prodloužena, pokud

- a) akreditace daného studijního programu se žadateli uděluje poprvé,
- b) akreditace daného studijního programu se uděluje nebo prodlužuje zejména s ohledem na naplnění potřeby zajistit studentům možnost dostudování, nebo
- c) žadatel neposkytuje dostatečné záruky řádného zabezpečení a rozvoje studijního programu na dobu 10 let.

(2) V rozhodnutí musí být uveden typ studijního programu a standardní doba studia a v případě bakalářského nebo magisterského studijního programu také jeho profil. V rozhodnutí se uvede rovněž oblast vzdělávání, do níž program náleží; jde-li o studijní program náležející do více oblastí vzdělávání, uvede se v rozhodnutí vedle příslušných oblastí vzdělávání, do nichž program náleží, rovněž jejich podíl na výuce.

(3) Platnost akreditace lze i opakovaně prodloužit. Na řízení o prodloužení platnosti akreditace se přiměřeně vztahuje ustanovení § 79.

(4) Během uskutečňování akreditovaného studijního programu může vysoká škola požádat o akreditaci jeho rozšíření.

(5) Akreditace studijního programu zaniká odnětím akreditace, oznámením vysoké školy o zrušení studijního

programu nebo uplynutím doby, na kterou byla akreditace udělena. Vysoká škola zajistí studentům možnost pokračovat ve studiu stejného nebo obdobného studijního programu na téže nebo jiné vysoké škole.

(6) Byla-li vysoké škole žádost o udělení akreditace studijního programu zamítnuta, může vysoká škola podat novou žádost o akreditaci daného nebo obdobného studijního programu nejdříve po uplynutí doby 2 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, jímž byla žádost zamítnuta.

(7) Byla-li vysoké škole akreditace studijního programu odňata, může vysoká škola podat novou žádost o akreditaci daného nebo obdobného studijního programu nejdříve po uplynutí doby 2 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, jímž byla akreditace odňata.

(8) Byl-li vysoké škole uložen správní trest za některý přestupek podle § 93n odst. 1, může vysoká škola podat novou žádost o akreditaci studijního programu nejdříve po uplynutí doby 5 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, jímž byl správní trest uložen.

§ 81

(1) O akreditaci studijního programu může spolu s vysokou školou požádat též další vysoká škola nebo jiná právnická osoba, která má sídlo, svou ústřední správu nebo hlavní místo své podnikatelské činnosti na území některého členského státu Evropské unie, nebo která byla zřízena nebo založena podle práva některého členského státu Evropské unie, zabývající se vzdělávací a tvůrčí činností.

(2) Spolu se žádostí o akreditaci předloží žadatel dohodu s vysokou školou o vzájemné spolupráci při uskutečňování studijního programu. Tato vysoká škola přijímá uchazeče o studium ve studijním programu a uděluje absolventům tohoto studijního programu příslušný akademický titul. Ve vysokoškolském diplomu je též uvedeno, ve spolupráci s kým byl studijní program uskutečňován.

(3) Žádají-li o akreditaci společně alespoň 2 vysoké školy, dohoda žadatelů o vzájemné spolupráci při uskutečňování studijního programu může upravit přijímání uchazečů ke studiu ve studijním programu a udělování akademických titulů absolventům tohoto studijního programu odlišně od úpravy podle odstavce 2. Dohoda v takovém případě též stanoví, která vysoká škola přijímá uchazeče nebo jejich část ke studiu, přičemž uchazeč může být zapsán v tomto studijním programu do studia pouze na jedné ze spolupracujících vysokých škol, a stanoví podrobnosti o organizaci studia ve studijním programu a o akademických právech a povinnostech studentů, včetně platnosti studijních a zkušebních řádů, stipendijních řádů a případně dalších vnitřních předpisů nebo pravidel těchto vysokých škol nebo jejich součástí pro studenty, a o věcné příslušnosti těchto vysokých škol nebo jejich součástí a jejich orgánů rozhodovat o právech a povinnostech studentů daného studijního programu.

(4) Na žádost o akreditaci studijního programu podle odstavců 1 až 3 se vztahuje § 79 přiměřeně.

(5) Při společném uskutečňování doktorského studijního programu dohoda též stanoví zastoupení žadatelů v oborové radě. Společné uskutečňování doktorského studijního programu podle odstavce 3 je možné pouze v případě, že každá ze spolupracujících vysokých škol uskutečňuje ke dni vydání rozhodnutí o žádosti o udělení společné akreditace doktorského studijního programu doktorský studijní program.

(6) Je-li spolupracující právnickou osobou podle odstavce 1 uskutečňující tentýž společný studijní program zahraniční vysoká škola, použije se odstavec 3 obdobně; na udělování akademický titul se použije obdobně § 47a

Institucionální akreditace

§ 81a

(1) Institucionální akreditaci uděluje vysoké škole pro oblast nebo oblasti vzdělávání, a v jejich rámci pro příslušný typ nebo typy studijních programů Akreditační úřad na základě písemné žádosti vysoké školy. Byla-li vysokou školou současně s žádostí o institucionální akreditaci podána i žádost o udělení akreditace habilitačního řízení nebo řízení ke jmenování profesorem, vede se o těchto žádostech společné řízení.

(2) Písemná žádost o institucionální akreditaci obsahuje

- a) název vysoké školy,
- b) označení oblasti nebo oblastí vzdělávání, ve kterých vysoká škola na základě akreditace hodlá působit, a typu nebo typů studijních programů,
- c) zprávu o vnitřním hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy a případné dodatky k této zprávě,
- d) sebehodnoticí zprávu popisující a hodnotící naplnění jednotlivých požadavků vyplývajících z příslušných standardů pro akreditace, včetně požadavků týkajících se finančního, materiálního a dalšího zabezpečení činnosti vysoké školy a jeho rozvoje.

(3) Akreditační úřad rozhodne o žádosti o udělení akreditace do 150 dnů. Přitom posuzuje naplnění standardů pro akreditace uvedených v § 78a odst. 2 písm. a) a přihlíží k naplňování systému zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy, a případně k hodnocení některou z hodnoticích agentur podle § 77a odst. 4; v případě uvedeném v odstavci 1 větě druhé přihlíží také k naplnění standardů pro akreditace uvedených v § 78a odst. 2 písm. c) a k výsledku posouzení uvedeného v § 82 odst. 4. Součástí posouzení může být ověření podmínek v místě uskutečňování vzdělávací činnosti v oblasti nebo oblastech vzdělávání, ve kterých vysoká škola na základě akreditace hodlá působit. Pokud vysoká škola neumožní ověření podmínek v místě uskutečňování vzdělávací činnosti, Akreditační úřad žádost zamítne.

(4) Akreditační úřad institucionální akreditaci pro oblast nebo oblasti vzdělávání neudělí, jestliže

- a) vysoká škola nesplňuje standardy podle § 78a odst. 2 písm. a) pro institucionální akreditaci pro danou oblast vzdělávání v daném typu studijního programu,
- b) vysoká škola nemá zřízenou radu pro vnitřní hodnocení,
- c) vysoká škola nemá funkční systém zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy a zpracovanou sebehodnoticí zprávu,

- d) systém zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy neskýtá záruky, že vysoká škola ve své působnosti posoudí studijní programy navrhované k uskutečňování na vysoké škole v rozsahu odpovídajícím požadavkům uvedeným v § 77b až 79,
- e) vysoká škola neskýtá pro účely svého navrhovaného působení ve vzdělávací činnosti v navrhované oblasti nebo oblastech vzdělávání záruky rozvoje tvůrčí činnosti vysoké školy související s příslušnou vzdělávací činností nebo nezbytného personálního, finančního, materiálního a dalšího zabezpečení a jeho rozvoje,
- f) vysoká škola ke dni podání žádosti neuskutečňovala nejméně 2 studijní programy alespoň po dobu 10 let, z toho nejméně 1 studijní program v navrhované oblasti vzdělávání; do uvedené doby 10 let může Akreditační úřad v případech zvláštního zřetele hodných započítat i dobu uskutečňování stejného nebo obdobného studijního programu jinou vysokou školou nebo její fakultou, pokud vysoká škola žádající o akreditaci podle odstavce 2 využívá při zajištění jí uskutečňovaného studijního programu v podstatné míře personální zabezpečení, využívané před podáním žádosti jinou vysokou školou nebo její fakultou k zajištění stejného nebo obdobného studijního programu, nebo
- g) v žádosti byly uvedeny nesprávné údaje rozhodné pro akreditaci pro oblast vzdělávání a ke dni vydání rozhodnutí nebyly tyto vady odstraněny.

(5) Je-li vedeno společné řízení i o žádosti o udělení akreditačního řízení nebo řízení ke jmenování profesorem, vysoká škola předkládá Akreditačnímu úřadu i náležitosti žádosti podle § 82 odst. 2. Akreditační úřad žádosti o udělení akreditačního řízení nebo řízení ke jmenování profesorem nevyhoví z důvodů uvedených v § 82 odst. 6.

(6) Nemá-li vysoká škola institucionální akreditaci a její žádost o udělení institucionální akreditační pro jednu nebo více oblastí vzdělávání byla zamítnuta, může podat novou žádost o udělení institucionální akreditační nejdříve po uplynutí doby 2 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, kterým byla žádost zamítnuta.

(7) Žádost o institucionální akreditaci nelze podat před uplynutím doby 5 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, jímž byla vysoké škole

- a) odňata institucionální akreditační pro danou oblast nebo oblasti vzdělávání, nebo
- b) uložen správní trest za přestupek podle § 93n odst. 1.

(8) Požádala-li vysoká škola s institucionální akreditační o rozšíření institucionální akreditační o další oblast nebo oblasti vzdělávání a tato žádost byla zamítnuta, může podat novou žádost o rozšíření institucionální akreditační pro danou oblast nebo oblasti vzdělávání nejdříve po uplynutí doby 2 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, kterým byla žádost zamítnuta.

§ 81b

(1) Institucionální akreditační pro oblast nebo oblasti vzdělávání se uděluje na dobu 10 let; na dobu 5 let se institucionální akreditační uděluje, pokud se vysoké škole uděluje pro oblast nebo oblasti vzdělávání, pro které byla dané vysoké škole zamítnuta bezprostředně předcházející žádost o rozšíření institucionální akreditační. V

rozhodnutí o udělení institucionální akreditace pro oblast nebo oblasti vzdělávání musí být uveden typ nebo typy studijních programů, které mohou být na základě institucionální akreditace vysokou školou uskutečňovány v dané oblasti nebo oblastech vzdělávání.

(2) Institucionální akreditace zaniká uplynutím doby, na kterou byla akreditace udělena, odnětím akreditace nebo oznámením vysoké školy Akreditačnímu úřadu, že se vzdává akreditace. Vzdání se institucionální akreditace není přípustné po zahájení řízení o jejím odnětí.

(3) Zanikla-li institucionální akreditace pro oblast nebo oblasti vzdělávání, studijní programy uskutečňované vysokou školou na jejím základě ke dni zániku akreditace se považují za studijní programy akreditované na dobu 3 let. Akreditační úřad přitom musí ve lhůtě 120 dnů ode dne zániku akreditace oblasti vzdělávání pro tyto studijní programy rozhodnout o případném omezení nebo odnětí akreditace studijního programu podle § 86 odst. 2 písm. a) nebo b).

(4) V případě, že došlo k zániku uskutečňování studijních programů z důvodů uvedených v odstavci 3, je vysoká škola povinna zajistit studentům možnost pokračovat ve studiu stejného nebo obdobného studijního programu na téže nebo jiné vysoké škole.

§ 81c

Vysoká škola s institucionální akreditací může v době platnosti institucionální akreditace požádat o její rozšíření pro další oblast nebo oblasti vzdělávání nebo pro další typ nebo typy studijních programů v rámci oblasti, pro kterou již má institucionální akreditaci. Na řízení o rozšíření institucionální akreditace se přiměřeně použije ustanovení § 81a; doba platnosti institucionální akreditace se jejím rozšířením neprodlužuje.

§ 81d

(1) Vysoká škola s institucionální akreditací může studijní program v rámci oblasti, pro niž má institucionální akreditaci, uskutečňovat ve spolupráci s jinou právnickou osobou pouze na základě

- a) smlouvy s tuzemskou nebo zahraniční vysokou školou; zahraniční vysoká škola musí splňovat podmínku sídla, své ústřední správy nebo hlavního místa své podnikatelské činnosti na území některého členského státu Evropské unie a zřízení nebo založení podle práva některého členského státu Evropské unie,
- b) smlouvy s pracovištěm Akademie věd České republiky s postavením veřejné výzkumné instituce nebo s jinou veřejnou výzkumnou institucí, nebo
- c) udělení akreditace studijního programu podle § 81.

(2) Na spolupráci škol podle odstavce 1 se použije obdobně úprava dohod podle § 81 odst. 3, popřípadě úprava dohod a titulů podle § 47a.

§ 82

Akreditace habilitačního řízení a řízení ke jmenování profesorem

(1) Oprávnění vysoké školy nebo její součásti konat habilitační řízení nebo řízení ke jmenování profesorem v daném oboru podléhá akreditaci, kterou uděluje Akreditační úřad.

(2) Písemná žádost vysoké školy o akreditaci obsahuje:

- a) název vysoké školy, popřípadě název součásti, na které bude řízení probíhat,
- b) obor habilitačního řízení nebo řízení ke jmenování profesorem,
- c) popis systému zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy a hodnocení nezbytného personálního, finančního, materiálního a dalšího zabezpečení a jeho rozvoje,
- d) seznam členů vědecké nebo umělecké rady vysoké školy, popřípadě členů vědeckých nebo uměleckých rad dotčených součástí.

(3) Ustanovení § 79 odst. 3 platí pro akreditaci habilitačního řízení a řízení ke jmenování profesorem obdobně.

(4) Akreditační úřad posoudí, zda skutečnosti doložené podle odstavce 2 písm. c) a d) vytvářejí předpoklady pro objektivní posouzení pedagogické a vědecké nebo umělecké kvalifikace uchazeče o jmenování docentem nebo profesorem.

(5) Akreditační úřad rozhodne o žádosti o udělení akreditace do 120 dnů.

(6) Akreditační úřad akreditaci neudělí, jestliže

- a) vysoká škola nesplňuje předpoklady pro objektivní posouzení pedagogické a vědecké nebo umělecké kvalifikace uchazeče o jmenování docentem nebo profesorem podle odstavce 4 nebo z jiných důvodů neskýtá záruku řádného provádění habilitačního řízení nebo řízení ke jmenování profesorem,
- b) vysoká škola neuskutečňuje doktorský studijní program, který svým zaměřením odpovídá oboru habilitačního řízení nebo řízení ke jmenování profesorem, po dobu nejméně dvojnásobku jeho standardní doby studia; do uvedené doby uskutečňování doktorského studijního programu může Akreditační úřad v případech zvláštního zřetele hodných započítat i dobu uskutečňování stejného nebo obdobného doktorského studijního programu jinou vysokou školou nebo její fakultou, pokud vysoká škola žádající o akreditaci podle odstavce 2 využívá při zajištění ji uskutečňovaného doktorského studijního programu v podstatné míře personální zabezpečení, využívané před podáním žádosti jinou vysokou školou nebo její fakultou k zajištění stejného nebo obdobného doktorského studijního programu, nebo
- c) v žádosti byly uvedeny nesprávné údaje rozhodné pro akreditaci a ke dni vydání rozhodnutí nebyly tyto vady odstraněny.

(7) Akreditace habilitačního řízení nebo řízení ke jmenování profesorem se uděluje na dobu nejvýše deseti let, počítanou ode dne právní moci rozhodnutí.

(8) Akreditace habilitačního řízení nebo řízení ke jmenování profesorem zaniká uplynutím doby, na kterou byla akreditace udělena, odnětím akreditace nebo oznámením vysoké školy Akreditačnímu úřadu, že se vysoká škola akreditace vzdává.

§ 82a

Vláda stanoví nařízením standardy pro institucionální akreditaci, standardy pro akreditaci studijního programu, standardy pro akreditaci habilitačního řízení a standardy pro akreditaci řízení ke jmenování profesorem.

Akreditační úřad a jeho postavení, působnost a organizace

§ 83

(1) Zřizuje se Akreditační úřad. Členové orgánů Akreditačního úřadu jsou ve svém rozhodování podle odstavce 2 nezávislí. Akreditační úřad je právnickou osobou veřejného práva. Sídlem Akreditačního úřadu je Praha. Akreditační úřad je nezávislý orgán; ve své činnosti se řídí pouze zákony a jinými právními předpisy. Do činnosti Akreditačního úřadu lze zasahovat jen na základě zákona.

(2) Akreditační úřad

- a) rozhoduje o institucionálních akreditacích,
- b) rozhoduje o akreditacích studijních programů,
- c) rozhoduje o akreditacích habilitačního řízení a akreditacích řízení ke jmenování profesorem,
- d) provádí vnější hodnocení vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysokých škol,
- e) přijímá opatření podle § 81b odst. 3 a § 86,
- f) vydává stanoviska k udělení státního souhlasu a k typu vysoké školy podle § 2 odst. 3 a 6, poskytuje ministerstvu na vyžádání součinnost při posuzování splnění podmínek uvedených v § 93d odst. 2 písm. a), § 93d odst. 3, § 93ib odst. 2 písm. a) a v § 93ib odst. 3 a při následné kontrole jejich dodržování a v rámci této součinnosti vydává stanoviska podle § 83c odst. 2 písm. h),
- g) posuzuje záležitosti týkající se vysokého školství, které mu předloží ministr, a vydává k nim stanovisko,
- h) zpracovává roční zprávy o své činnosti,
- i) spolupracuje se zahraničními všeobecně uznávanými hodnoticími agenturami a zapojuje se formou spolupráce nebo, se souhlasem vlády, formou členství do činnosti mezinárodních sdružení nebo jiných nadnárodních nevládních organizací nebo orgánů působících v oblasti zabezpečování kvality vysokoškolského vzdělávání,
- j) vykonává další činnosti stanovené tímto zákonem.

(3) Akreditační úřad a ministerstvo si vzájemně na žádost poskytují informace potřebné pro svoji činnost podle tohoto zákona.

(4) Stanovisko k typu vysoké školy nebo stanovisko vyžádané v rámci součinnosti při posuzování splnění nebo dodržování podmínek podle § 93d odst. 2 písm. a), § 93d odst. 3, § 93ib odst. 2 písm. a) a v § 93ib odst. 3 Akreditační úřad vydává do 90 dnů ode dne, kdy mu byla žádost o stanovisko doručena.

§ 83a

(1) Výkonným orgánem Akreditačního úřadu, který vykonává působnost Akreditačního úřadu zejména ve věcech uvedených v § 83c odst. 2, je patnáctičlenná Rada Akreditačního úřadu, kterou tvoří předseda Rady Akreditačního úřadu, 2 místopředsedové Rady Akreditačního úřadu a další členové Rady Akreditačního úřadu. Členství v Radě Akreditačního úřadu je veřejnou funkcí; jmenování předsedou, místopředsedou nebo dalším členem Rady Akreditačního úřadu nezakládá pracovní ani služební poměr státního zaměstnance. Předseda Rady Akreditačního úřadu je zároveň předsedou Akreditačního úřadu; dva místopředsedové Rady Akreditačního úřadu jsou zároveň místopředsedy Akreditačního úřadu. Jednání Rady Akreditačního úřadu svolává a řídí její předseda.

(2) V čele Akreditačního úřadu je předseda Akreditačního úřadu. Předseda Akreditačního úřadu je statutárním orgánem Akreditačního úřadu. Předseda Akreditačního úřadu jmenuje a odvolává členy hodnoticích komisí, vydává usnesení Akreditačního úřadu o zastavení správního řízení v případě zpětvzetí žádosti žadatelem a vykonává další působnost svěřenou mu tímto zákonem.

(3) Předsedu Akreditačního úřadu v době nepřítomnosti zastupují v plném rozsahu v jím určeném pořadí místopředsedové Akreditačního úřadu.

(4) Činnost členů Rady Akreditačního úřadu a členů hodnoticích komisí je úkonem v obecném zájmu⁴⁾ a za její výkon jim Akreditační úřad poskytuje odměnu. Odměnu předsedy, místopředsedů a dalších členů Rady Akreditačního úřadu stanoví vláda, a to s přihlédnutím k vysokým odborným nárokům kladeným na činnost těchto funkcionářů a k jejich odpovědnosti za řádný a nezávislý výkon činnosti Akreditačního úřadu. Odměnu členů hodnoticích komisí stanoví statut Akreditačního úřadu; odměnu poskytuje Akreditační úřad. Jmenování členem hodnoticí komise nezakládá pracovněprávní vztah k Akreditačnímu úřadu.

(5) Členům Rady Akreditačního úřadu a členům hodnoticích komisí přísluší cestovní náhrady ve stejném rozsahu, výši a za podmínek jako zaměstnancům v pracovním poměru⁵⁾ s tím, že za pravidelné pracoviště se považuje místo jejich pobytu. Cestovní náhrady poskytuje Akreditační úřad, přičemž § 206 odst. 3 a 4 zákoníku práce se nepoužije.

(6) Statut Akreditačního úřadu schvaluje vláda na návrh Rady Akreditačního úřadu předložený prostřednictvím ministra.

§ 83b

Jmenování a odvolání členů Rady Akreditačního úřadu

(1) Předsedu Akreditačního úřadu jmenuje vláda. Návrh na jmenování předsedy Akreditačního úřadu předkládá ministr vládě v souladu s výsledkem výběrového řízení podle § 83g.

(2) Místopředsedy Rady Akreditačního úřadu na návrh předsedy Akreditačního úřadu jmenuje a odvolává z členů Rady Akreditačního úřadu ministr.

(3) Zanikne-li předsedovi Akreditačního úřadu funkce před uplynutím jeho funkčního období, pověří ministr jednoho z místopředsedů Akreditačního úřadu, aby do jmenování nového předsedy Akreditačního úřadu plnil úkoly předsedy Akreditačního úřadu v plném rozsahu.

(4) Vláda jmenuje členem Rady Akreditačního úřadu

a) 4 osoby navržené orgánem reprezentace vysokých škol uvedeným v § 92 odst. 1 písm. a), z toho

1. 3 osoby, které jsou uznávanými odborníky v oblasti zajišťování kvality vysokoškolského vzdělávání nebo v oblasti pedagogické nebo tvůrčí činnosti v oboru svého působení, a

2. 1 osobu z řad studentů navrženou zástupci studentů v orgánu reprezentace vysokých škol podle § 92 odst. 1 písm. a),

b) 4 osoby navržené orgánem reprezentace vysokých škol uvedeným v § 92 odst. 1 písm. b), které jsou uznávanými odborníky v oblasti zajišťování kvality vysokoškolského vzdělávání nebo v oblasti pedagogické nebo tvůrčí činnosti v oboru svého působení,

c) 3 osoby navržené Radou hospodářské a sociální dohody,

d) 1 osobu navrženou sdružením krajů s celostátní působností a

e) 2 osoby navržené ministerstvem.

(5) Návrhy na jmenování členem Rady Akreditačního úřadu podle odstavce 4 písm. a) až d) se podávají ministroví v jím určené lhůtě, která nesmí být kratší než 45 dní ode dne zveřejnění výzvy k podávání návrhů ve veřejné části internetových stránek ministerstva. Návrhy podle odstavce 4 písm. a) bodu 1 a odstavce 4 písm. b) až e) musí být odůvodněny a obsahovat písemný souhlas navržených osob a návrh podle odstavce 4 písm. a) bodu 2 musí obsahovat písemný souhlas navržené osoby; návrhy s odůvodněním, včetně návrhu podle odstavce 4 písm. e), ministerstvo zveřejní alespoň 7 dnů před předložením vládě ve veřejné části svých internetových stránek.

(6) Není-li k ministrovi podán podle odstavce 4 odpovídající počet návrhů podle odstavce 4 písm. a) až d) nebo nelze-li z vážných důvodů jmenovat navrženého kandidáta členem Rady Akreditačního úřadu, zejména nesplňuje-li navržený kandidát podmínky pro jmenování, vyzve ministr příslušné navrhovatele k dodatečnému podání návrhů ve lhůtě 10 dnů ode dne zveřejnění výzvy ve veřejné části internetových stránek ministerstva; není-li ani poté podán navrhovatelem počet návrhů podle odstavce 4 písm. a) až d), navrhne ministr vládě jmenování potřebného počtu členů Rady Akreditačního úřadu sám.

(7) Funkční období člena Rady Akreditačního úřadu je šestileté, s výjimkou funkčního období člena Rady Akreditačního úřadu jmenovaného z řad studentů na návrh podle odstavce 4 písm. a) bodu 2, které je dvouleté. Funkci člena Rady Akreditačního úřadu může tatáž osoba vykonávat nejvýše 2 po sobě bezprostředně jdoucí funkční období. Uvolní-li se funkční místo člena Rady Akreditačního úřadu před koncem jeho funkčního období, je na toto místo jmenován nový člen na šestileté funkční období a v případě člena z řad studentů na dvouleté funkční období. Po zániku členství v Radě Akreditačního úřadu navrhuje kandidáta na nového člena Rady Akreditačního úřadu ten, na jehož návrh byl nebo měl být jmenován dosavadní člen Rady Akreditačního úřadu.

(8) Členové Rady Akreditačního úřadu vykonávají své funkce osobně a pro jejich výkon nesmějí přijímat žádné pokyny a instrukce; člen Rady Akreditačního úřadu v řízení postupuje nezávisle, není vázán příkazy ani přáními toho, kdo jej navrhl ke jmenování do funkce, ani toho, kdo jej do funkce jmenoval.

(9) Předseda Rady Akreditačního úřadu ani místopředsedové Rady Akreditačního úřadu nesmějí vykonávat

placené ani neplacené funkce na vysokých školách, nesmějí být členy jejich orgánů a nesmějí se podílet na podnikání či rozhodování právnických osob působících jako vysoké školy. Dále nesmějí být v pracovněprávním ani jiném obdobném vztahu k vysokým školám; to neplatí, podílejí-li se na výuce vysoké školy podle § 70 odst. 3.

(10) Ostatní členové Rady Akreditačního úřadu smějí vykonávat činnost vědeckou, pedagogickou, literární, publicistickou nebo uměleckou, pokud tato činnost nenarušuje důstojnost nebo neohrožuje důvěru v nezávislost a nestrannost Rady Akreditačního úřadu. Pokud členové Rady Akreditačního úřadu vykonávají vedle své funkce jinou činnost, jsou povinni činit tak způsobem, který neohrožuje řádný výkon funkce člena Rady Akreditačního úřadu a neohrožuje důvěru v nezávislost a nestrannost Akreditačního úřadu. Členové Rady Akreditačního úřadu nesmějí přímo nebo zprostředkovaně poskytovat vysokým školám za úplatu poradenskou nebo obdobnou pomoc související s výkonem hlavní činnosti Akreditačního úřadu nebo jejich funkce člena Rady Akreditačního úřadu.

(11) Vláda může odvolat člena Rady Akreditačního úřadu, jestliže po dobu 6 měsíců bez vážného důvodu nevykonává funkci, pokud v souvislosti s výkonem své funkce porušil zvláště hrubým způsobem právní předpisy nebo jestliže se dopustil jednání zpochybňujícího nezávislost výkonu působnosti Akreditačního úřadu; dále též v případě, jestliže přestal splňovat podmínku pro jmenování podle § 83ba odst. 1 písm. c) nebo, jde-li o předsedu Akreditačního úřadu, podle § 83ba odst. 1 písm. d), přičemž tuto skutečnost je člen Rady Akreditačního úřadu povinen bezodkladně oznámit Akreditačnímu úřadu a ministerstvu. Rada Akreditačního úřadu může podat vládě návrh na odvolání člena Rady Akreditačního úřadu.

(12) Funkce člena Rady Akreditačního úřadu zaniká

- a) uplynutím funkčního období,
- b) vzdáním se funkce,
- c) odvoláním z funkce,
- d) smrtí nebo dnem nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého nebo nezvěstného,
- e) jde-li o člena jmenovaného z řad studentů, dnem uplynutí čtvrtého měsíce ode dne ukončení jeho studia ve studijním programu, pokud se v uvedené době nezapíše do studia dalšího studijního programu,
- f) dnem vzniku souběhu neslučitelných funkcí, nebo
- g) dnem nabytí právní moci
 1. rozhodnutí soudu, kterým byl člen Rady Akreditačního úřadu odsouzen pro úmyslný trestný čin nebo kterým byl odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody pro trestný čin spáchaný z nedbalosti,
 2. rozhodnutí soudu, kterým byla schválena dohoda o vině člena Rady Akreditačního úřadu a trestu za jím spáchaný úmyslný trestný čin,
 3. rozhodnutí státního zástupce, kterým bylo podmíněně odloženo podání návrhu na potrestání člena Rady Akreditačního úřadu za úmyslný trestný čin,
 4. rozhodnutí státního zástupce nebo soudu, kterým bylo podmíněně zastaveno trestní stíhání člena Rady Akreditačního úřadu pro úmyslný trestný čin nebo kterým bylo v trestním řízení vedeném pro úmyslný trestný čin

člena Rady Akreditačního úřadu schváleno narovnání, nebo

5. rozhodnutí soudu, kterým byla omezena svéprávnost člena Rady Akreditačního úřadu;

osoba, jejíž funkce člena Rady Akreditačního úřadu zanikla z důvodu podle písmen e) až g), je povinna zánik funkce a jeho důvod bezodkladně oznámit Akreditačnímu úřadu a ministerstvu.

§ 83ba

(1) Předsedou Akreditačního úřadu nebo jiným členem Rady Akreditačního úřadu, s výjimkou studenta podle odstavce 2, lze jmenovat pouze fyzickou osobu, která

- a) je bezúhonná; za bezúhonnou se pro účely tohoto odstavce a odstavce 2 nepovažuje fyzická osoba, která byla pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin, pokud se na ni nehledí, jako by nebyla odsouzena,
- b) je plně svéprávná,
- c) získala vysokoškolské vzdělání v magisterském studijním programu,
- d) v případě předsedy Akreditačního úřadu získala akademický titul „doktor“ (ve zkratce „Ph.D.“) nebo srovnatelný titul nebo je docentem nebo profesorem nebo srovnatelného postavení s docentem nebo profesorem dosáhla v zahraničí a
- e) ve své předchozí praxi získala doložitelné zkušenosti se zajišťováním kvality ve vysokém školství.

(2) Členem Rady Akreditačního úřadu jmenovaným na návrh podle § 83b odst. 4 písm. a) bodu 2 z řad studentů vysokých škol lze jmenovat pouze osobu, která je

- a) bezúhonná,
- b) plně svéprávná a
- c) studentem tuzemské vysoké školy.

(3) Funkce člena Rady Akreditačního úřadu je neslučitelná s funkcí člena nebo náhradníka Přezkumné komise Akreditačního úřadu. Dále je neslučitelná s funkcí poslance, senátora, člena vlády, soudce, státního zástupce, člena Nejvyššího kontrolního úřadu, rektora, prorektora, člena statutárního nebo jiného obdobného řídicího orgánu právnické osoby, která má státní souhlas působit jako soukromá vysoká škola, děkana, proděkana, ředitele vysokoškolského ústavu, člena akademického senátu vysoké školy nebo fakulty, člena rady pro vnitřní hodnocení, kvestora a tajemníka fakulty, jakož i s odpovídajícími funkcemi na soukromé vysoké škole nebo na zahraniční vysoké škole, a s funkcí ředitele vyšší odborné školy.

§ 83c

Působnost Rady Akreditačního úřadu

(1) Rada Akreditačního úřadu rozhoduje ve všech věcech náležejících do působnosti Akreditačního úřadu, nestanoví-li zákon jinak.

(2) Radě Akreditačního úřadu je vyhrazeno

a) usnášet se o návrhu statutu Akreditačního úřadu a předkládat jej vládě prostřednictvím ministra,

b) rozhodovat, s výjimkou vydávání usnesení o zastavení řízení v případě zpětvzetí žádosti žadatelem, ve správních řízeních vedených Akreditačním úřadem v prvním stupni

1. o žádostech o institucionální akreditaci a o její rozšíření, o akreditaci studijního programu a o její prodloužení a rozšíření, o akreditaci habilitačního řízení nebo o akreditaci řízení ke jmenování profesorem,

2. o omezení nebo odnětí akreditace studijního programu, o omezení nebo odnětí institucionální akreditace pro oblast vzdělávání, o pozastavení nebo odnětí akreditace habilitačního řízení nebo řízení ke jmenování profesorem a o omezení a zániku oprávnění uskutečňovat studijní program na základě institucionální akreditace podle § 86 odst. 2 až 5,

3. ve věcech rušení opatření podle § 86 odst. 9,

c) předkládat ministerstvu podněty pro úpravu standardů pro akreditace stanovených nařízením vlády podle § 82a,

d) stanovit na základě návrhů připravených předsedou Akreditačního úřadu doporučené postupy a metody hodnotící činnosti Akreditačního úřadu v souladu se standardy pro akreditace podle § 78a,

e) vydávat stanovisko k typu vysoké školy a posuzovat námitky podané proti stanovisku,

f) vydávat zprávu o vnějším hodnocení vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy podle § 84 a posuzovat námitky podané proti zprávě,

g) vydávat stanovisko k udělení státního souhlasu,

h) vydávat stanovisko k personálnímu, finančnímu a materiálnímu zabezpečení zahraničního vysokoškolského studijního programu a k uskutečňování odpovídající související tvůrčí činnosti žadatelem o udělení povolení nebo oprávnění k poskytování zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky v zahraničním vysokoškolském studijním programu nebo k dodržování uvedených podmínek držitelem tohoto povolení nebo oprávnění, vyžádá-li si ministerstvo součinnost Akreditačního úřadu při posuzování splnění nebo dodržování podmínek uvedených v § 93d odst. 2 písm. a) a v § 93d odst. 3 nebo v § 93ib odst. 2 písm. a) a v § 93ib odst. 3,

i) zařazovat zájemce o funkci hodnotitele do Seznamu hodnotitelů,

j) usnášet se na základě podnětu nejméně třetiny svých členů, orgánu reprezentace vysokých škol nebo ministra o podání návrhu na odvolání člena Rady Akreditačního úřadu.

(3) K přijetí usnesení ve věcech podle odstavce 2 písm. a) je zapotřebí souhlasu dvou třetin všech členů Rady Akreditačního úřadu.

(4) Proti rozhodnutí vydanému ve věci uvedené v odstavci 2 písm. b) lze podat odvolání k Přezkumné komisi

Akreditačního úřadu, která přezkoumává pouze soulad napadeného rozhodnutí a řízení, jež mu předcházelo, s právními předpisy a statutem Akreditačního úřadu. Přezkumná komise Akreditačního úřadu může v řízení o odvolání napadené rozhodnutí pouze potvrdit a odvolání zamítnout anebo napadené rozhodnutí nebo jeho část zrušit a věc vrátit k novému projednání nebo rozhodnutí nebo jeho část zrušit a řízení zastavit.

(5) Při poradě a hlasování o usneseních podle odstavce 2 mohou být přítomni pouze členové Rady Akreditačního úřadu, osoba, která je pověřena sepsáním protokolu, a další osoby po předchozím souhlasu Rady Akreditačního úřadu.

(6) Ve správních řízeních podle odstavce 2 písm. b) v době od přijetí usnesení ve věci samé Radou Akreditačního úřadu nejsou účastníci řízení oprávněni navrhnout důkazy a činit jiné návrhy a k jejich podáním učiněným v době od přijetí usnesení ve věci samé Radou Akreditačního úřadu před vydáním rozhodnutí se nepřihlíží, s výjimkou uplatnění práva žadatele zúžit předmět své žádosti nebo vzít žádost zpět. Akreditační úřad spolu s výzvou k vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci poučí účastníka řízení o těchto omezeních a sdělí mu den, kdy Rada Akreditačního úřadu věc projedná.

(7) Akreditační úřad zveřejňuje ve veřejné části svých internetových stránek výrokovou část pravomocných rozhodnutí vydaných podle odstavce 2 písm. b) a výrokovou část pravomocných rozhodnutí o odvolání vydaných podle odstavce 4, a to spolu se stručně uvedenými důvody těchto rozhodnutí. Jiná usnesení přijatá Radou Akreditačního úřadu podle odstavce 2 a jejich důvody Akreditační úřad zveřejňuje ve veřejné části svých internetových stránek bezprostředně po jejich přijetí. Akreditační úřad dále ve veřejné části svých internetových stránek zveřejňuje závěrečný písemný výstup z činnosti hodnotící komise.

§ 83d

Přezkumná komise Akreditačního úřadu

(1) Přezkumná komise Akreditačního úřadu má 5 členů a 2 náhradníky. Člen Přezkumné komise Akreditačního úřadu se pro účely konkrétního řízení nahradí náhradníkem, byl-li vyloučen z projednávání věci z důvodu podjatosti nebo z jiného důvodu, stanoví-li tak vnitřní předpis Akreditačního úřadu. Náhradník má při jednání Přezkumné komise Akreditačního úřadu postavení člena Přezkumné komise Akreditačního úřadu v plném rozsahu.

(2) Členy Přezkumné komise Akreditačního úřadu jmenuje ministr na základě výsledků výběrového řízení podle § 83g; náhradníky jmenuje podle pořadí prvních dvou neúspěšných uchazečů, kteří splnili požadavky a kritéria pro obsazení funkce člena Přezkumné komise Akreditačního úřadu.

(3) Členem Přezkumné komise Akreditačního úřadu a náhradníkem lze jmenovat pouze fyzickou osobu, která

a) je bezúhonná; za bezúhonnou se pro účely tohoto odstavce nepovažuje fyzická osoba, která byla pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin nebo která byla odsouzena k nepodmíněnému trestu odnětí svobody pro trestný čin spáchaný z nedbalosti, pokud se na ni nehledí, jako by nebyla odsouzena,

b) je plně svéprávná a

c) získala vysokoškolské vzdělání v magisterském studijním programu, které je podle zákona o advokacii

předpokladem pro zápis žadatele do seznamu advokátních koncipientů vedeného Českou advokátní komorou.

(4) Funkční období člena Přezkumné komise Akreditačního úřadu je čtyřleté. Funkci člena Přezkumné komise Akreditačního úřadu může tatáž osoba vykonávat nejvýše 2 po sobě bezprostředně jdoucí funkční období.

(5) Funkce člena Přezkumné komise Akreditačního úřadu nebo náhradníka je neslučitelná s funkcí člena Rady Akreditačního úřadu a s funkcemi uvedenými v § 83ba odst. 3 větě druhé.

(6) Ministr může odvolat člena Přezkumné komise Akreditačního úřadu nebo náhradníka před skončením funkčního období, jestliže

a) v souvislosti s výkonem své funkce porušil zvláště hrubým způsobem právní předpisy, nebo

b) přestal splňovat podmínku pro jmenování podle odstavce 3 písm. c); člen nebo náhradník Přezkumné komise Akreditačního úřadu je povinen tuto skutečnost bezodkladně oznámit Akreditačnímu úřadu a ministerstvu.

(7) Funkce člena Přezkumné komise Akreditačního úřadu nebo náhradníka zaniká

a) uplynutím funkčního období,

b) vzdáním se funkce oznámeným ministerstvu a Akreditačnímu úřadu,

c) odvoláním z funkce,

d) smrtí nebo dnem nabytí právní moci rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého nebo nezvěstného,

e) dnem vzniku souběhu neslučitelných funkcí,

f) dnem ztráty bezúhonnosti, nebo

g) dnem omezení svéprávnosti;

osoba, jejíž funkce člena nebo náhradníka Přezkumné komise Akreditačního úřadu zanikla z důvodu podle písmen

e) až g), je povinna zánik funkce a jeho důvod bezodkladně oznámit Akreditačnímu úřadu a ministerstvu.

(8) Jmenování členem Přezkumné komise Akreditačního úřadu nezakládá pracovněprávní vztah k Akreditačnímu úřadu. Činnost členů Přezkumné komise Akreditačního úřadu je úkonem v obecném zájmu⁴⁾ a za její výkon jim Akreditační úřad poskytuje odměnu, jejíž výši stanoví statut Akreditačního úřadu. Členům Přezkumné komise Akreditačního úřadu přísluší také cestovní náhrady obdobné cestovním náhradám ve stejném rozsahu, výši a za podmínek jako zaměstnancům v pracovním poměru⁵⁾ s tím, že za pravidelné pracoviště se považuje místo jejich pobytu. Cestovní náhrady poskytuje Akreditační úřad, přičemž § 206 odst. 3 a 4 zákoníku práce se nepoužije.

§ 83e

Hodnoticí komise a Seznam hodnotitelů

(1) Poradními orgány Rady Akreditačního úřadu jsou hodnoticí komise, které ustavuje předseda Akreditačního

úřadu; členové hodnoticích komisí jsou jmenováni z osob evidovaných v Seznamu hodnotitelů. Návrh členů hodnoticí komise Akreditační úřad předloží příslušné vysoké škole ke stanovisku. V případě nesouhlasného stanoviska školy navrhne Akreditační úřad jiného člena nebo členy hodnoticí komise; takto upravený návrh se již vysoké škole ke stanovisku nepředkládá. Ustanovení správního řádu o vyloučení z projednávání a rozhodování věci se na členy hodnoticích komisí použijí obdobně; o námitce podjatosti rozhoduje Rada Akreditačního úřadu.

(2) Statut Akreditačního úřadu stanoví

- a) počet členů a složení hodnoticích komisí ustavovaných pro přípravu podkladů pro jednotlivá řízení podle § 83c odst. 2 písm. b) a g) a pro jednotlivá vnější hodnocení; členem hodnoticí komise je vždy také alespoň jeden student, nejde-li o správní řízení ve věcech udělení nebo odnětí akreditace habilitačního řízení nebo řízení ke jmenování profesorem nebo jejího pozastavení nebo zrušení pozastavení,
- b) kritéria pro naplňování Seznamu hodnotitelů pro jednotlivé oblasti vzdělávání z hlediska zastoupení osob, působících ve vysokém školství nebo v jiných sférách podle odstavce 6 písm. e),
- c) pravidla pro výběr členů ze Seznamu hodnotitelů do hodnoticích komisí.

(3) Akreditační úřad spravuje Seznam hodnotitelů. Seznam slouží k evidenci osob, které mohou být jmenovány do hodnoticích komisí. Seznam se člení podle oblastí vzdělávání.

(4) Do Seznamu hodnotitelů může být zapsána pouze osoba, která je všeobecně uznávanou odbornou autoritou v příslušné oblasti vzdělávání nebo studentem a kterou k zařazení do Seznamu hodnotitelů navrhlo ministerstvo nebo jiný ústřední správní úřad, orgán reprezentace vysokých škol podle § 92 nebo profesní organizace nebo jiná právnická osoba uvedená v § 77b odst. 2 písm. e) nebo osoba, která projevila zájem podílet se na činnosti hodnoticích komisí. Zápis se provede, pokud daná osoba splňuje podmínky pro zařazení do Seznamu hodnotitelů stanovené Radou Akreditačního úřadu, na základě souhlasného usnesení Rady Akreditačního úřadu a písemného souhlasu zapisované osoby podílet se na činnosti hodnoticích komisí, a to na dobu 6 let. V případě osob zaměřených na oblast vzdělávání „Bezpečnostní obory“ se k jejich zápisu do seznamu vyžaduje také souhlasné stanovisko Ministerstva obrany nebo Ministerstva vnitra. Na zápis do seznamu není právní nárok.

(5) Rada Akreditačního úřadu může zapsaného hodnotitele vyřadit ze Seznamu hodnotitelů před uplynutím doby, na niž byl zapsán, na základě jeho žádosti, z vlastního odůvodněného podnětu nebo na základě odůvodněného podnětu ministerstva, Ministerstva vnitra nebo Ministerstva obrany.

(6) V Seznamu hodnotitelů se o hodnotiteli vedou tyto údaje:

- a) osobní jméno a příjmení, popřípadě další jména a rodné příjmení, datum narození a adresa místa trvalého pobytu; u cizinců také pohlaví, adresa místa hlášeného pobytu v České republice a státní občanství,
- b) nejde-li o studenta, zaměření vysokoškolského vzdělání hodnotitele, jeho akademické tituly, vědecké hodnosti, úspěšně ukončená habilitační řízení a řízení ke jmenování profesorem, včetně uvedení programů nebo oborů, ve kterých byly tituly a hodnosti získány a ve kterých byla habilitační řízení a řízení ke jmenování profesorem ukončena, a uvedení vysoké školy, na které se habilitační řízení nebo řízení ke jmenování profesorem uskutečnilo,
- c) v případě studenta nejvyšší dosažené vzdělání, název vysoké školy, jíž je studentem, a název studijního programu, ve kterém studuje,

d) v případě zaměstnance vysoké školy druh základního pracovněprávního vztahu hodnotitele k vysoké škole a název vysoké školy,

e) povolání hodnotitele a jeho případná návaznost na vysoké školství, včetně uvedení, zda jde o současného nebo bývalého akademického nebo vědeckého pracovníka vysoké školy, emeritního rektora nebo jiného bývalého nebo současného funkcionáře vysoké školy nebo její součásti, odborníka ze sféry státní, územní nebo jiné veřejné správy, odborníka ze sféry zaměstnavatelů absolventů vysokých škol, podnikové sféry spolupracující s vysokými školami nebo sféry výzkumných institucí nebo jiného odborníka z praxe, a oblast vzdělávání, ve které je hodnotitel činný.

(7) Akreditační úřad zveřejňuje ve veřejné části svých internetových stránek výpis ze Seznamu hodnotitelů, který obsahuje u každého hodnotitele osobní jméno a příjmení, tituly a vědecké hodnosti a povolání a jeho odborné zaměření; u studentů se uvede rovněž jejich právní postavení studenta a název vysoké školy, na které studují.

§ 83f

Kancelář Akreditačního úřadu

Kancelář Akreditačního úřadu je organizační součástí Akreditačního úřadu a plní úkoly spojené s odborným, organizačním a technickým zabezpečením činnosti Akreditačního úřadu, včetně vedení databází spojených s činnostmi Akreditačního úřadu a provádění úkonů Akreditačního úřadu ve správním řízení, s výjimkou úkonů vyhrazených orgánům nebo oprávněným úředním osobám stanoveným zákonem.

§ 83g

Výběrové řízení k obsazení funkce člena orgánu Akreditačního úřadu

(1) Výběrové řízení na obsazení funkce předsedy Akreditačního úřadu vyhlašuje ministerstvo nejpozději 90 dnů před uplynutím funkčního období předsedy Akreditačního úřadu.

(2) Výběrové řízení na obsazení funkce člena Přezkumné komise Akreditačního úřadu vyhlašuje ministerstvo nejpozději 90 dnů před uplynutím funkčního období člena Přezkumné komise Akreditačního úřadu.

(3) Skončí-li výkon funkce předsedy Akreditačního úřadu nebo člena Přezkumné komise Akreditačního úřadu před uplynutím jeho funkčního období, výběrové řízení se vyhlašuje do 30 dnů od skončení výkonu této funkce.

(4) K přihlášce do výběrového řízení k obsazení funkce předsedy Akreditačního úřadu nebo funkce člena Přezkumné komise Akreditačního úřadu uchazeč přikládá

a) strukturovaný životopis,

b) doklad prokazující získání požadovaného vysokoškolského vzdělání,

c) čestné prohlášení o splnění podmínky praxe s uvedením osoby, u které uchazeč tuto praxi vykonával, pokud jde o uchazeče o funkci předsedy Akreditačního úřadu,

- d) projekt řízení a rozvoje Akreditačního úřadu, pokud jde o uchazeče o funkci předsedy Akreditačního úřadu, a
- e) případně další doklady uvedené v oznámení o vyhlášení výběrového řízení.

(5) Pro výběrové řízení na obsazení funkce předsedy Akreditačního úřadu zřídí ministr pětičlennou výběrovou komisi, do které jmenuje

- a) 1 člena bez návrhu,
- b) 1 člena na návrh orgánu reprezentace vysokých škol uvedeného v § 92 odst. 1 písm. a),
- c) 1 člena na návrh orgánu reprezentace vysokých škol uvedeného v § 92 odst. 1 písm. b),
- d) 1 člena na návrh zástupců studentů v orgánu reprezentace vysokých škol podle § 92 odst. 1 písm. a) a
- e) 1 člena na návrh Rady hospodářské a sociální dohody.

(6) Součástí výběrového řízení na obsazení funkce předsedy Akreditačního úřadu je veřejné slyšení uchazečů, v rámci kterého uchazeč prezentuje projekt řízení a rozvoje Akreditačního úřadu. Uchazeče, který nesplňuje podmínky podle § 83ba odst. 1, ministerstvo k veřejnému slyšení nezve.

(7) Výběrová komise podle odstavce 5 ověří schopnosti a odborné znalosti, které jsou potřebné nebo vhodné k řádnému výkonu funkce předsedy Akreditačního úřadu, u uchazečů o tuto funkci splňujících podmínky podle § 83ba odst. 1, včetně posouzení jejich prezentace projektu řízení a rozvoje Akreditačního úřadu ve veřejném slyšení, a stanoví pořadí 3 nejvhodnějších uchazečů splňujících podmínky podle § 83ba odst. 1, z nichž ministr vybere uchazeče, kterého navrhne vládě ke jmenování předsedou Akreditačního úřadu; pořadí nejvhodnějších uchazečů určené výběrovou komisí není pro ministra závazné.

(8) Výsledek výběrového řízení zveřejní ministerstvo ve veřejné části svých internetových stránek do 10 dnů od jeho skončení.

§ 83h

Rozpočet Akreditačního úřadu

(1) Akreditační úřad sestavuje na každý rozpočtový rok návrh svého rozpočtu nejméně v rozsahu celkových příjmů a celkových výdajů a spolu s účetní závěrkou Akreditačního úřadu za předcházející účetní období jej ve lhůtách stanovených pro sestavování státního rozpočtu České republiky předkládá ministerstvu. Rozpočet Akreditačního úřadu schvaluje vláda.

(2) Peněžními zdroji Akreditačního úřadu jsou

- a) příspěvek ze státního rozpočtu,
- b) úroky z vkladů, penále, pojistná plnění a jiné platby získané v souvislosti s použitím peněžních prostředků Akreditačního úřadu,
- c) výnosy z prodeje majetku Akreditačního úřadu,

d) ostatní příjmy z činnosti Akreditačního úřadu.

(3) Příspěvek ze státního rozpočtu je poskytován každoročně nejméně ve výši skutečných výdajů určených schváleným rozpočtem ve výši určené k pokrytí činnosti Akreditačního úřadu nepokryté z peněžních zdrojů podle odstavce 2 písm. b) až d). Příspěvek poskytuje ministerstvo.

(4) Peněžní prostředky Akreditačního úřadu lze použít pouze k úhradě nákladů spojených s činností Akreditačního úřadu schválených v rámci rozpočtu.

(5) Finanční vypořádání příspěvku ze státního rozpočtu podle jiného právního předpisu se neprovádí.

(6) Akreditační úřad je samostatnou účetní jednotkou; v rámci účetních jednotek podle jiného právního předpisu je zařazen mezi jiné právnické osoby, jejichž hlavní činností není podnikání.

§ 84

Vnější hodnocení činnosti vysokých škol a kontrola

(1) Akreditační úřad vykonává u vysokých škol kontrolu dodržování právních předpisů při uskutečňování akreditovaných činností a provádí vnější hodnocení vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysokých škol.

(2) Hodnocení podle odstavce 1 se provádí

a) na základě podnětu ministra, nebo

b) na základě usnesení Rady Akreditačního úřadu.

(3) Při hodnocení podle odstavce 1 může využívat Akreditační úřad výsledky vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy a případné hodnocení provedené všeobecně uznávanou hodnoticí agenturou podle § 77a odst. 4, již se pro účely tohoto zákona rozumí agentura, která je zařazená v registru EQAR (Evropském registru agentur zabezpečujících kvalitu) nebo je členem sdružení ENQA (Evropské asociace pro zabezpečování kvality ve vysokém školství).

(4) Při postupu Akreditačního úřadu a vysokých škol při vnějším hodnocení podle odstavce 2 písm. a) nebo b) nebo kontrole podle odstavce 1 lze s předchozím souhlasem nebo na návrh vysoké školy jednat a písemnosti předkládat a vyhotovovat v cizím jazyce nebo vícejazyčně, a to i bez tlumočení a překladů, usnese-li se tak Rada Akreditačního úřadu. Větu první lze použít i jen pro některé písemnosti nebo úkony, včetně případné návštěvy hodnoticí komise Akreditačního úřadu na místě a výstupů z činnosti hodnoticí komise. Závěrečná hodnoticí zpráva Akreditačního úřadu a protokol o kontrole se však vždy vyhotovují i v českém jazyce. Je-li dokument podle věty třetí vyhotoven vícejazyčně, je v případě rozdílností rozhodné znění v jazyce českém; u ostatních vícejazyčných dokumentů určí rozhodný jazyk Rada Akreditačního úřadu.

§ 85

Povinnosti při uskutečňování akreditovaných činností

Vysoká škola, které byla udělena akreditace, je povinna v době její platnosti

- a) dodržovat všechny požadavky vyplývající z § 77b a 78a,
- b) zlepšovat systém zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřního hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy a naplňovat cíle strategického záměru vzdělávací a tvůrčí činnosti vysoké školy,
- c) informovat Akreditační úřad o podstatných změnách, které probíhají na vysoké škole a které mají nebo mohou mít dopad na uskutečňování akreditovaných činností,
- d) poskytovat Akreditačnímu úřadu zprávu o vnitřním hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy a dodatky k této zprávě, popřípadě další informace, které si Akreditační úřad vyžádá.

§ 86

Nápravná opatření při nedostatcích v uskutečňování akreditovaných činností

- (1) Zjistí-li Akreditační úřad nedostatky při uskutečňování akreditovaných činností, uloží vysoké škole, aby v přiměřené lhůtě zjedнала nápravu.
- (2) Zjistí-li Akreditační úřad závažné nedostatky při uskutečňování studijního programu, jehož akreditace byla vysoké škole udělena nebo který byl akreditován vysoké škole ze zákona a který není vysokou školou uskutečňován na základě institucionální akreditace v rámci oblasti vzdělávání, pro niž má vysoká škola institucionální akreditaci, rozhodne podle povahy věci o
 - a) omezení akreditace studijního programu spočívajícím v zákazu přijímat ke studiu daného studijního programu další uchazeče, nebo
 - b) odnětí akreditace studijního programu.
- (3) Zjistí-li Akreditační úřad závažné nedostatky při uskutečňování studijního programu na základě institucionální akreditace v rámci oblasti nebo oblastí vzdělávání, pro něž má vysoká škola institucionální akreditaci, rozhodne podle povahy věci o
 - a) omezení oprávnění uskutečňovat studijní program, spočívajícím v zákazu přijímat ke studiu daného studijního programu další uchazeče,
 - b) zániku oprávnění uskutečňovat studijní program,
 - c) omezení institucionální akreditace pro oblast nebo oblasti vzdělávání, spočívajícím v zániku práva vytvářet další studijní programy v této oblasti nebo v těchto oblastech vzdělávání a rozšiřovat stávající studijní programy v této oblasti nebo v těchto oblastech vzdělávání, nebo
 - d) odnětí institucionální akreditace pro oblast nebo oblasti vzdělávání.

- (4) Zjistí-li Akreditační úřad závažné nedostatky v činnosti vysoké školy, které byla udělena institucionální

akreditace, rozhodne o odnětí institucionální akreditace pro ty oblasti vzdělávání, ve kterých zjistil nedostatky. Zároveň může rozhodnout o přijetí opatření uvedených v odstavci 3 písm. a) a b).

(5) Zjistí-li Akreditační úřad závažné nedostatky v habilitačním řízení nebo řízení ke jmenování profesorem, rozhodne podle povahy věci o pozastavení nebo odnětí akreditace habilitačního řízení nebo řízení ke jmenování profesorem v těch oborech, ve kterých zjistil nedostatky.

(6) Opatření uvedená v odstavcích 2 až 5 může Akreditační úřad přijmout také v případě, že zjištěné nedostatky podle odstavce 1 nebyly ve stanovené lhůtě po výzvě Akreditačního úřadu odstraněny, nebo v případě, že vysoká škola neposkytla Akreditačnímu úřadu součinnost nezbytnou pro výkon jeho působnosti.

(7) Akreditační úřad může akreditaci odejmout i v případě, že na straně vysoké školy, její součásti nebo spolupracující právnické osoby nastaly takové okolnosti, které by odůvodňovaly zamítnutí žádosti o akreditaci.

(8) V případě, že došlo k odnětí akreditace podle odstavce 2 písm. b) nebo k zániku oprávnění podle odstavce 3 písm. b), je vysoká škola povinna zajistit studentům možnost pokračovat ve studiu stejného nebo obdobného studijního programu na téže nebo jiné vysoké škole.

(9) Pominou-li důvody, pro které bylo přijato nápravné opatření podle odstavce 2 písm. a), odstavce 3 písm. a) nebo c) nebo opatření pozastavující akreditaci podle odstavce 5, Akreditační úřad přijaté opatření zruší.

§ 86a

(1) Účastníkem řízení ve věcech uvedených v § 78 až 86 je pouze vysoká škola, která je držitelem příslušné akreditace nebo žadatelem o akreditaci; účastníkem řízení podle § 81 je rovněž příslušná právnická osoba zabývající se vzdělávací a tvůrčí činností uvedená v § 81 odst. 1.

(2) Účastníkem řízení uvedeného v § 79 odst. 5 je pouze žadatel, jemuž byl pravomocně udělen státní souhlas působit jako soukromá vysoká škola rozhodnutím, které dosud nenabylo účinnosti.

(3) Účastníkem řízení o žádosti o udělení institucionální akreditace je také právnická osoba podle § 81d odst. 2 písm. b), pokud má být vysoké škole rozhodnutím o udělení institucionální akreditace založeno oprávnění uskutečňovat studijní program ve spolupráci s touto osobou.

ČÁST DESÁTÁ

Státní správa

§ 87

Působnost ministerstva

(1) Ministerstvo

a) registruje vnitřní předpisy vysokých škol,

b) vypracovává a zveřejňuje výroční zprávu o stavu vysokého školství a strategický záměr ministerstva a

každoroční plán jeho realizace,

c) projednává a vyhodnocuje strategické záměry veřejných vysokých škol a strategické záměry soukromých vysokých škol a každoroční plány jejich realizace,

d) rozděluje finanční prostředky ze státního rozpočtu z kapitoly školství vysokým školám a kontroluje jejich využití,

e) kontroluje hospodaření veřejné vysoké školy; postupuje při tom podle zvláštního předpisu, ²⁰⁾

f) uděluje státní souhlas podle § 39 a 39a,

g) stanoví vyhláškou

1. rámec kvalifikací,

2. formát a strukturu datové zprávy a technické podmínky a lhůty předávání údajů podle § 87b odst. 4,

3. termíny, strukturu a formu předávání údajů podle písmene i) vysokými školami ministerstvu,

4. formát a strukturu datové zprávy a technické podmínky a lhůty předávání údajů podle § 90b odst. 3,

h) jmenuje a odvolává další členy zkušební komise podle § 53 odst. 3,

i) sdružuje a využívá informace o uchazečích o přijetí ke studiu a o účastnících a absolventech celoživotního vzdělávání a informace z matriky studentů v souladu se zvláštními předpisy a agregované údaje o zaměstnancích vysokých škol a jejich odměňování; při sdružování a využívání informací a při provádění statistických zjišťování je oprávněno samo, případně prostřednictvím jím pověřené osoby, využívat rodná čísla uchazečů o přijetí ke studiu ve studijním programu, osob přijatých ke studiu ve studijním programu, studentů studujících ve studijním programu, a osob, které přerušily nebo ukončily studium ve studijním programu, účastníků celoživotního vzdělávání a absolventů celoživotního vzdělávání; vysoké školy jsou povinny předávat ministerstvu tyto údaje v termínech, struktuře a formě stanovené prováděcím právním předpisem,

j) vede

1. neveřejný registr uměleckých výstupů podle § 77c,

2. veřejně přístupný registr vysokých škol a studijních programů podle § 87a,

3. neveřejný registr docentů, profesorů a mimořádných profesorů vysokých škol podle § 87b,

4. neveřejný registr řízení o žádostech o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace podle § 90b

k) v souladu s tímto zákonem řídí vysoké školy při výkonu státní správy,

l) plní úkoly nadřízeného správního orgánu vysokých škol ve správním řízení vedeném v rámci výkonu státní správy,

m) přijímá opatření podle § 37, 38 a 43,

- n) uznává zahraniční vysokoškolské vzdělání a kvalifikaci podle § 89 až 90a,
- o) přiznává stipendia podle § 91b,
- p) poskytuje příspěvek ze státního rozpočtu Akreditačnímu úřadu a kontroluje jeho využití,
- q) vyslovuje souhlas nebo se vyjadřuje k záležitostem uvedeným v § 95,
- r) poskytuje metodickou pomoc vysokým školám ve věcech přípravy statutů a dalších předpisů vysokých škol a fakult, vedení evidence studentů, statistického výkaznictví, knihovnictví, informačních systémů a zahraničních styků,
- s) uděluje věcné a finanční ocenění vynikajícím studentům, absolventům studia ve studijním programu a dalším osobám za mimořádné výsledky ve studiu a v tvůrčí činnosti,
- t) poskytuje Akreditačnímu úřadu na jeho žádost ve stanovených termínech informace potřebné k jeho činnosti,
- u) informuje na základě podkladů od Akreditačního úřadu uznávací orgány o vydání rozhodnutí o udělení akreditace studijního programu zaměřeného na přípravu k výkonu regulovaného povolání nebo o uskutečňování studijního programu tohoto zaměření v rámci udělené institucionální akreditace pro oblast vzdělávání, ke kterému bylo vydáno stanovisko podle § 78 odst. 6 a § 79 odst. 2 písm. f); daný studijní program zašle uznávacímu orgánu zároveň se zaslanou informací,
- v) poskytuje účelovou podporu z evropských fondů prostřednictvím státního rozpočtu právníkům a fyzickým osobám jako příjemcům, nebo spolupříjemcům, které na základě dohody uzavřené mezi těmito osobami řeší projekty zaměřené na vzdělávací činnost realizovanou na vysokých školách na základě vyhlášené veřejné soutěže,
- w) stanovuje část účelové podpory z evropských fondů, kterou je příjemce povinen poskytnout spolupříjemci podle písmene v). Při poskytnutí účelové podpory se nepostupuje podle zvláštního předpisu^{20a)},
- x) uděluje tuzemské povolení k poskytování zahraničního vysokoškolského vzdělávání v zahraničním vysokoškolském studijním programu na území České republiky (dále jen „tuzemské povolení“) podle § 93b až 93e a tuzemské oprávnění k poskytování zahraničního vysokoškolského vzdělávání v zahraničním vysokoškolském studijním programu na území České republiky (dále jen „tuzemské oprávnění“) podle § 93i až 93ic a vykonává kontrolu dodržování právních předpisů v oblasti poskytování zahraničního vysokoškolského vzdělávání a dodržování podmínek pro uskutečňování zahraničního vysokoškolského vzdělávání podle § 93d odst. 2 a 3, § 93e odst. 1, § 93f odst. 1, § 93ib odst. 2 a 3, § 93ic odst. 1 a § 93id odst. 1; při kontrole dodržování uvedených předpisů a podmínek může požádat o součinnost Akreditační úřad,
- y) projednává přestupky podle tohoto zákona a ukládá za ně správní tresty,
- z) provádí vyšší ověření vysokoškolských diplomů a dodatků k vysokoškolským diplomům vydaných vysokými školami v České republice, a to za účelem jejich použití v zahraničí, formou ověřování podpisů a otisků razítek na uvedených listinách,
- za) samo, případně prostřednictvím jím pověřené osoby, provádí statistická zjišťování a výzkumná šetření

související s vysokým školstvím také s využitím kontaktních údajů sdružených podle písmene i).

(2) Ministerstvo dále

a) umožňuje nahlížet do registru uměleckých výstupů podle § 77c

1. Akreditačnímu úřadu a při prokázání právního zájmu rektorům a děkanům fakult veřejných a státních vysokých škol a orgánům soukromých vysokých škol vykonávajícím působnost rektora a zaměstnancům vysokých škol zvláště k tomu pověřeným uvedenými orgány vysoké školy,
2. osobám, jejichž osobní údaje jsou uvedeny v registru, a to na údaje týkající se jejich osoby, včetně záznamů vedených o nahlížení na tyto jejich osobní údaje,

b) umožňuje nahlížet do registru docentů, profesorů a mimořádných profesorů vysokých škol, uvedeného v odstavci 1 písm. j) bodě 3 a v § 87b,

1. Akreditačnímu úřadu a při prokázání právního zájmu rektorům a děkanům fakult veřejných a státních vysokých škol a orgánům soukromých vysokých škol vykonávajícím působnost rektora a zaměstnancům vysokých škol zvláště k tomu pověřeným uvedenými orgány vysoké školy; vysoká škola využívá informace z registru docentů, profesorů a mimořádných profesorů pro účely zjišťování skutkového stavu souvisejícího se záležitostmi týkajícími se akreditací a vzniku nebo případného souběhu pracovních nebo služebních poměrů,
2. osobám, jejichž osobní údaje jsou uvedeny v registru, a to na údaje týkající se jejich osoby, včetně záznamů vedených o nahlížení na tyto jejich osobní údaje,
3. statutárním orgánům poskytovatelů zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky při prokázání právního zájmu,

c) umožňuje nahlížet do registru řízení o žádostech o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace, uvedeného v odstavci 1 písm. j) bodě 4 a v § 90b,

1. Akreditačnímu úřadu,
2. Ministerstvu obrany, Ministerstvu vnitra, rektorům a děkanům fakult veřejných vysokých škol a zaměstnancům veřejných vysokých škol zvláště k tomu pověřeným rektory veřejných vysokých škol; uvedené orgány a veřejné vysoké školy využívají informace z registru pro účely zjišťování skutkového stavu v jimi vedených řízeních o žádostech o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace nebo v řízeních o žádostech o přijetí ke studiu,
3. rektorům a děkanům fakult státních vysokých škol a orgánům soukromých vysokých škol vykonávajícím působnost rektora a jimi pověřeným zaměstnancům, a to pro účely zjišťování skutkového stavu v řízeních o žádostech o přijetí ke studiu,
4. těm, kteří prokáží oprávnění podle zvláštního zákona,
5. osobám, jejichž osobní údaje jsou uvedeny v registru, a to na údaje týkající se jejich osoby.

§ 87a

Registr vysokých škol a studijních programů

(1) Registr vysokých škol a studijních programů je součástí Informačního systému vzdělávání podle školského zákona.

(2) Registr vysokých škol a studijních programů se člení podle vysokých škol, oblastí vzdělávání a typů akreditovaných nebo schválených studijních programů a jejich profilů. Součástí registru je Seznam poskytovatelů zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky, uvedených v § 93b a 93i, a jimi uskutečňovaných zahraničních vysokoškolských studijních programů.

(3) Strukturu registru stanoví ministerstvo; Akreditační úřad, vysoké školy a poskytovatelé zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky poskytují ministerstvu jím požadované příslušné údaje k evidenci, a to prostřednictvím registru vysokých škol a studijních programů, nestanoví-li ministerstvo jiný způsob předávání údajů.

§ 87b

Registr docentů, profesorů a mimořádných profesorů

(1) Registr docentů, profesorů a mimořádných profesorů vysokých škol je informačním systémem veřejné správy, který slouží k vedení údajů o zaměstnancích v pracovním nebo služebním poměru veřejných, státních a soukromých vysokých škol, kteří jsou docenty, profesory nebo mimořádnými profesory. Správcem registru docentů, profesorů a mimořádných profesorů vysokých škol je ministerstvo.

(2) Registr docentů, profesorů a mimořádných profesorů vysokých škol obsahuje o zaměstnancích uvedených v odstavci 1 větě první tyto údaje:

- a) osobní jméno a příjmení, popřípadě další jména a rodné příjmení, rok narození a obec, kde má trvalý pobyt; u cizinců také pohlaví, adresu místa hlášeného pobytu v České republice a státní občanství,
- b) údaje o úspěšně ukončených habilitačních řízeních a řízeních ke jmenování profesorem, včetně uvedení oborů, ve kterých byla habilitační řízení a řízení ke jmenování profesorem ukončena a uvedení vysoké školy, na které se habilitační řízení nebo řízení ke jmenování profesorem uskutečnilo, a o datech jmenování docentem a profesorem; u mimořádných profesorů datum získání nejvyššího dosaženého vzdělání,
- c) údaje o vzniku, změně a skončení pracovního poměru zaměstnance k vysoké škole nebo v případě státní vysoké školy k České republice, včetně údaje o rozsahu práce, vyjádřeném stanoveným počtem hodin výkonu práce za týden, případně za kalendářní rok nebo za jiné příslušné období, a o době, na kterou je pracovní poměr k vysoké škole nebo k České republice sjednán a obdobné údaje o služebním poměru, je-li místo akademického pracovníka působícího na státní vysoké škole obsazeno vojákem v činné službě nebo příslušníkem Policie České republiky ve služebním poměru.

(3) Uživateli registru docentů, profesorů a mimořádných profesorů vysokých škol jsou

- a) ministerstvo,
- b) Akreditační úřad,
- c) rektori veřejných vysokých škol a státních vysokých škol, orgány soukromých vysokých škol plnící funkci rektora a zaměstnanci vysokých škol zvláště k tomu pověření rektorem,
- d) zaměstnanec vysoké školy, jehož údaje jsou obsaženy v registru, pokud jde o údaje o jeho osobě.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou formát a strukturu datové zprávy, jejímž prostřednictvím veřejné, státní a soukromé školy oznamují změny v údajích týkajících se jejich zaměstnanců, technické podmínky a lhůty předávání údajů.

(5) Součástí registru jsou údaje o docentech a profesorech působících v pracovním poměru jako pedagogičtí nebo vědecktí pracovníci poskytovatelů zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky uvedených v § 93b a 93i. Ustanovení odstavců 1 až 4 se na ně použijí obdobně.

§ 88

Matrika studentů

(1) Vysoká škola vede matriku studentů. Matrika studentů slouží k evidenci o studentech, k činnostem spojeným se zabezpečením zajišťování kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností a vnitřnímu hodnocení kvality vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysoké školy podle tohoto zákona a k rozpočtovým a statistickým účelům.

(2) Do matriky studentů se zaznamenává osobní jméno a příjmení, popřípadě další jména a rodné příjmení, rodné číslo, stav a adresa místa trvalého pobytu studenta, adresa elektronické pošty, je-li studentem poskytnuta, u cizinců též datum narození, pohlaví, adresa místa hlášeného pobytu v České republice a státní občanství.

(3) V matrice studentů jsou o jednotlivých studentech vedeny zejména údaje o

- a) zápisu do studia,
- b) předchozím vzdělání,
- c) studijním programu a formě studia,
- d) zápisu do vyššího ročníku nebo dalšího bloku,
- e) složené státní zkoušky a uděleném akademickém titulu,
- f) přerušení studia,
- g) ukončení studia,
- h) přestupu,
- i) přiznání a odnětí doktorského stipendia,

j) číslo vysokoškolského diplomu a dodatku k diplomu, byl-li vydán.

(4) Záznamy do matriky studentů mohou provádět pouze zaměstnanci vysoké školy zvláště k tomu pověřeni; záznamy podle odstavce 3 písm. a) a c) až i) se provedou neprodleně, nejpozději však do 3 pracovních dnů po rozhodné události nebo do 3 pracovních dnů po dni, kdy se vysoká škola dozví, že tato událost nastala. Matrika studentů a doklady o rozhodných událostech jsou archiválie; při jejich archivování a vystavování výpisů a opisů se postupuje podle zákona o archivnictví.

(5) Vysoká škola sdělí tomu, kdo osvědčil právní zájem, příslušný údaj z matriky studentů.

Uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace

§ 89

(1) Na žádost absolventa zahraniční vysoké školy vydá rozhodnutí o žádosti o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace v České republice

a) ministerstvo, jestliže je Česká republika vázána mezinárodní smlouvou se zemí, kde je zahraniční vysoká škola zřízena a uznána, a ministerstvo je touto smlouvou k uznání zmocněno,

b) v ostatních případech veřejná vysoká škola, která uskutečňuje nebo je oprávněna uskutečňovat studijní program alespoň v jedné z oblastí vzdělávání, do nichž zahraniční vysokoškolský studijní program náleží; na zařazení zahraničních vysokoškolských studijních programů do oblastí vzdělávání se § 44 odst. 8 a § 44a použijí přiměřeně.

(2) V pochybnostech určí příslušnost veřejné vysoké školy ministerstvo nebo rozhodne o žádosti o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace v České republice samo.

(3) Veřejná vysoká škola nebo ministerstvo rozhodne o žádosti o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace v České republice na základě posouzení, zda je instituce, na které bylo zahraniční vzdělání získáno, zahraniční vysokou školou, a na základě kvalifikační úrovně vyplývající ze znalostí a dovedností osvědčených zahraniční vysokoškolskou kvalifikací. Zahraniční vysokoškolskou kvalifikací³⁹⁾ se pro účely § 89 až 90b rozumí vysokoškolský diplom nebo obdobný zahraniční doklad osvědčující nabytí schopností, znalostí a dovedností.

(4) Nedaří-li se prokazatelně žadateli doručovat nebo nepodaří-li se žadateli doručit do ciziny, orgán rozhodující o žádosti doručuje žadateli bez ustanovení opatrovníka veřejnou vyhláškou.

§ 90

(1) Ve věcech uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace veřejnou vysokou školou rozhoduje rektor.

(2) Součástí žádosti o uznání je originál nebo úředně ověřená kopie zahraniční vysokoškolské kvalifikace a originál nebo úředně ověřená kopie dodatku k diplomu nebo obdobného dokladu. Veřejná vysoká škola nebo ministerstvo může požadovat, aby žadatel vedle těchto náležitostí předložil též doplňující informace o tom, že studijní program

uskutečňovala instituce oprávněná poskytovat vzdělání srovnatelné s vysokoškolským vzděláním podle tohoto zákona, nebo informace o náplni studia v zahraničním vysokoškolském studijním programu nebo potřebné informace o zahraničním vysokoškolském vzdělání, o jehož uznání je žádáno. Součástí žádosti je i informace o místě poskytování vzdělání, pokud se liší od sídla zahraniční vysoké školy.

(3) Veřejná vysoká škola nebo ministerstvo může požadovat, aby pravost podpisů a otisků razítek na originálech dokladů byla ověřena ministerstvem zahraničních věcí státu, v němž má sídlo zahraniční vysoká škola, která doklad vydala, nebo příslušným cizozemským orgánem a příslušným zastupitelským úřadem České republiky, pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nestanoví jinak.

(4) Jde-li o osobu, které byla v České republice nebo v jiném členském státě Evropské unie poskytnuta mezinárodní ochrana formou azylu nebo doplňkové ochrany^{21a)} nebo na kterou je třeba na základě mezinárodních závazků České republiky pohlížet jako na uprchlíka nebo vyhnance nebo osobu v podobné situaci jako uprchlíci, lze předložení dokladu uvedeného v odstavci 2 a ověření pravosti podle odstavce 3 nahradit čestným prohlášením takovéto osoby o skutečnostech jinak prokazovaných takovýmto dokladem nebo ověřením.

(5) Veřejná vysoká škola nebo ministerstvo žádost o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace v České republice zamítne, pokud zahraniční vysokoškolské vzdělání, o jehož uznání je žádáno,

- a) bylo poskytováno institucí, která nebyla v době studia žadatele součástí vysokoškolského vzdělávacího systému domovského státu jako vysoká škola,
- b) bylo poskytováno institucí bez příslušného oprávnění vyžadovaného právními předpisy domovského státu pro uskutečňování studijního programu,
- c) vykazuje podstatný rozdíl oproti kvalifikaci, o kterou je žádáno, nebo
- d) bylo získáno absolvováním zahraničního vysokoškolského studijního programu uskutečňovaného zcela nebo zčásti v České republice, přičemž

1. zahraniční vysoká škola nebyla v době studia žadatele oprávněna podle právních předpisů jejího domovského státu, podle kterých se zahraniční vysokoškolské vzdělávání na území České republiky uskutečňovalo, daný program uskutečňovat přímo nebo prostřednictvím české právnické osoby v České republice, nebo

2. zahraniční vysoká škola nebo česká právnická osoba spolupracující s příslušnou zahraniční vysokou školou nebyla v době studia žadatele v zahraničním vysokoškolském studijním programu, uskutečňovaném na území České republiky, podle právních předpisů České republiky oprávněna poskytovat zahraniční vysokoškolské vzdělávání na území České republiky v daném zahraničním vysokoškolském studijním programu.

(6) Vyhoví-li veřejná vysoká škola nebo ministerstvo žádosti o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace v České republice, v rozhodnutí o uznání vždy uvede i název zahraničního programu absolvovaného žadatelem, příslušný typ studijního programu v České republice, který odpovídá zahraničnímu programu absolvovanému žadatelem, oblast nebo oblasti vzdělávání, do nichž zahraniční program náleží, a označení zahraničního dokladu o vzdělání, jehož se žádost týká, včetně názvu a státu sídla zahraniční vysoké školy, která jej vydala, a označení státu, podle jehož právního řádu byl doklad vydán.

(7) Domovským státem vzdělávací instituce se pro účely tohoto zákona rozumí cizí stát, jehož vysokoškolského

vzdělávacího systému je daná instituce součástí.

§ 90a

(1) Při podání žádosti o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace podle § 89 je žadatel povinen uhradit

a) poplatek za úkony spojené s řízením o žádosti o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace podle odstavce 2, je-li žádost podávána veřejné vysoké škole, anebo

b) správní poplatek podle odstavce 3, je-li žádost podávána ministerstvu, Ministerstvu vnitra nebo Ministerstvu obrany.

(2) Je-li žádost o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace podle § 89 podána veřejné vysoké škole, vybírá veřejná vysoká škola poplatek za úkony spojené s řízením o žádosti o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace, který činí 3 000 Kč. Poplatek je příjmem veřejné vysoké školy, platí se na její účet.

(3) Podání žádosti o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace podle § 89 ministerstvu, Ministerstvu vnitra nebo Ministerstvu obrany podléhá zpoplatnění podle zákona o správních poplatcích³⁴).

§ 90b

Registr řízení o žádostech o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace

(1) Ministerstvo vede registr řízení o žádostech o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace podle § 89, který je informačním systémem veřejné správy. Ministerstvo, Ministerstvo obrany, Ministerstvo vnitra a veřejné vysoké školy vkládají do registru

a) jméno, popřípadě jména a příjmení, datum narození a adresu místa trvalého pobytu žadatele; u cizinců také pohlaví, adresu místa hlášeného pobytu v České republice a státní občanství,

b) označení zahraničního dokladu o vzdělání, jehož se žádost týká, včetně názvu a státu sídla instituce, která jej vydala, a označení státu, podle jehož právního řádu byl doklad vydán,

c) údaje o výsledku řízení o žádosti s uvedením orgánu, který o žádosti rozhodoval a uvedením spisové značky, pod kterou bylo řízení vedeno, včetně uvedení čísla jednacího a data vyhotovení a data vydání rozhodnutí o žádosti,

d) další údaje ze zahraničního dokladu o vzdělání, jsou-li k dispozici.

(2) Údaje z registru poskytne ministerstvo na žádost osobám a orgánům uvedeným v § 87 odst. 2 písm. c).

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou formát a strukturu datové zprávy, jejímž prostřednictvím veřejné vysoké školy, Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra oznamují údaje týkající se jimi vedených správních řízení, technické

ČÁST JEDENÁCTÁ

Stipendia

§ 91

Stipendia přiznávaná vysokou školou

(1) Vysoké školy mohou rozhodovat o stipendiích přiznávaných vysokou školou. Tato stipendia mohou být hrazena

- a) z prostředků stipendijního fondu nebo jiných vlastních zdrojů vysoké školy,
- b) z prostředků státního rozpočtu poskytnutých vysoké škole formou dotace nebo příspěvku podle tohoto zákona, nebo
- c) z prostředků soustředěných v Národním fondu nebo z jiných veřejných prostředků poskytnutých vysoké škole podle jiného právního předpisu nebo v rámci provádění mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána.

(2) Stipendia mohou být přiznána

- a) za vynikající studijní výsledky,
- b) za vynikající výzkumné, vývojové a inovační, umělecké nebo další tvůrčí výsledky přispívající k prohloubení znalostí,
- c) na výzkumnou, vývojovou a inovační činnost podle jiného právního předpisu,
- d) v případě tíživé sociální situace studenta,
- e) v případech zvláštního zřetele hodných,
- f) na podporu studia, tvůrčí činnosti, vzdělávací činnosti nebo praktických stáží, uskutečňovaných v rámci realizace programů Evropské unie nebo jiných mnohostranných nebo dvoustranných mezinárodních programů nebo projektů, nebo
- g) v dalších případech stanovených stipendijním řádem.

(3) Stipendia podle odstavce 2 mohou být přiznána studentům vysokých škol. Stipendia podle odstavce 2 písm. a) a b) mohou být přiznána též absolventům studia ve studijním programu, kteří splnili podmínky pro jejich přiznání v době svého studia. Stipendia podle odstavce 2 písm. f) mohou být přiznána též absolventům studia ve studijním programu, účastníkům celoživotního vzdělávání, akademickým pracovníkům a jiným zaměstnancům vysoké školy, pokud nejsou financována

- a) ze stipendijního fondu veřejné vysoké školy, nebo
- b) z prostředků státního rozpočtu poskytnutých veřejné vysoké škole formou příspěvku, nejde-li o podporu aktivit uskutečňovaných v rámci provádění mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, nebo aktu vydaného

na jejím základě, v rámci realizace programu Evropské unie nebo jiného mezinárodního programu nebo projektu nebo v rámci spolupráce vysoké školy se zahraniční institucí.

(4) Studentům doktorských studijních programů může být přiznáno též doktorské stipendium podle § 91a.

(5) Stipendium podle odstavce 2 písm. d) se přiznává vždy studentům, kteří mají nárok na přídavek na dítě podle zákona o státní sociální podpoře, jestliže rozhodný příjem v rodině zjišťovaný pro účely přídavku na dítě nepřevyšuje součin částky životního minima rodiny a koeficientu 1,5. Stipendium se přiznává po standardní dobu studia na 10 měsíců v akademickém roce. Měsíční výše stipendia odpovídá jedné čtvrtině výše měsíční minimální mzdy, s tím, že takto určená výše stipendia se zaokrouhluje na celé desetikoruny nahoru. Nárok na stipendium prokazuje student písemným potvrzením vydaným na jeho žádost orgánem státní sociální podpory, který přídavek přiznal, že příjem rodiny zjišťovaný pro účely přídavku na dítě za třetí kalendářní čtvrtletí roku nepřevýšil součin částky životního minima rodiny a koeficientu 1,5. Potvrzení pro účely přiznání stipendia platí po dobu 11 měsíců od uplynutí čtvrtletí, za které byl příjem rodiny zjišťován. Nárok na stipendium může student uplatnit za určité časové období pouze jednou.

(6) Ve věcech stipendia rozhoduje vysoká škola nebo fakulta

a) podle stipendijního řádu, nebo

b) podle pravidel vyplývajících z příslušných přímo použitelných předpisů Evropské unie nebo z mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána, a z aktů vydaných na jejich základě.

(7) Ustanovení § 68 odst. 2 až 4 o účastenství, postavení a právech a povinnostech studentů a postupu vysoké školy v řízeních ve věcech stipendií a o průběhu těchto řízení, § 69a odst. 3 o doručování studentům a § 69b o podání studenta k vysoké škole se na osoby podle odstavce 3 vět druhé a třetí použijí obdobně.

(8) Vyplývá-li to z pravidel podle odstavce 6 písm. b), vysoká škola poskytuje stipendium na základě smlouvy uzavřené s příjemcem stipendia a správní řízení o přiznání stipendia se nevede.

§ 91b

Stipendia přiznávaná ministerstvem

(1) Ministerstvo může rozhodovat o stipendiích přiznávaných

a) za vynikající studijní výsledky,

b) za vynikající výzkumné, vývojové a inovační, umělecké nebo další tvůrčí výsledky přispívající k prohloubení znalostí,

c) na výzkumnou, vývojovou a inovační činnost podle jiného právního předpisu,

d) na podporu studia ve studijních programech nebo programech celoživotního vzdělávání na tuzemských nebo zahraničních vysokých školách nebo studia v zahraničních vysokoškolských studijních programech na území České republiky,

e) na podporu studijních nebo výzkumných pobytů nebo praktických stáží nebo jiných aktivit, spočívajících v provádění přednáškové nebo jiné vzdělávací nebo tvůrčí činnosti, uskutečňovaných v rámci realizace programů Evropské unie nebo jiných mezinárodních programů nebo projektů nebo jiných aktivit, nebo na podporu jiných akademických mobilit,

f) na podporu sportujících studentů,

g) v případě tíživé sociální situace studenta,

h) v případech zvláštního zřetele hodných, nebo

i) v dalších případech stanovených stipendijním programem ministerstva.

(2) Stipendia podle odstavce 1 mohou být přiznána studentům tuzemských nebo zahraničních vysokých škol. Stipendia podle odstavce 1 písm. a) a b) mohou být přiznána též absolventům studia ve studijním programu, kteří splnili podmínky pro jejich přiznání v době svého studia. Stipendia podle odstavce 1 písm. d) mohou být přiznána též účastníkům celoživotního vzdělávání. Stipendia podle odstavce 1 písm. e) mohou být přiznána též absolventům studia ve studijním programu, účastníkům celoživotního vzdělávání, akademickým pracovníkům a jiným zaměstnancům vysoké školy. Věta čtvrtá se použije pouze na stipendia podporující aktivity uskutečňované v rámci provádění mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, nebo aktu vydaného na jejím základě, nebo v rámci realizace programu Evropské unie nebo jiného mezinárodního programu nebo projektu.

(3) Ministerstvo přiznává stipendia za podmínek podle odstavců 1 a 2 podle programů vyhlášených ministerstvem, s přihlédnutím k závazkům z mezinárodních smluv, kterými je Česká republika vázána.

(4) Programy vyhlášené ministerstvem též stanoví, zda stipendia, přiznaná ministerstvem podle programu, vyplácí ministerstvo, jím určená organizační složka České republiky nebo státní příspěvková organizace v působnosti ministerstva, nebo tuzemská vysoká škola, která přijímá nebo vysílá příjemce stipendia ke studiu, praktické stáži nebo jiné mobilitě. Pokud stipendium vyplácí vysoká škola, obdrží peněžní prostředky na jeho vyplacení prostřednictvím příspěvku nebo dotace, případně z jiných prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu nebo z jiných veřejných prostředků.

ČÁST DVANÁCTÁ

Reprezentace vysokých škol

§ 92

(1) Reprezentaci vysokých škol tvoří

a) orgán složený z členů akademických obcí vysokých škol delegovaných jejich zastupitelskými akademickými orgány,

b) orgán složený z představitelů vysokých škol.

(2) Podrobnější postup vytvoření těchto orgánů a pravidla jejich jednání stanoví jejich statuty.

(3) Ministr projednává s reprezentací vysokých škol návrhy a opatření, která se vysokých škol významně týkají, včetně návrhů právních předpisů týkajících se oblastí vzdělávání, standardů pro akreditace, přijímacího řízení.

(4) Reprezentace vysokých škol zejména

- a) podává návrhy na jmenování členů Rady Akreditačního úřadu podle § 83b odst. 4,
- b) předkládá Radě Akreditačního úřadu návrhy na zápis osob do Seznamu hodnotitelů podle § 83e,
- c) může předkládat ministerstvu podněty týkající se obsahu prováděcích právních předpisů vydávaných podle tohoto zákona.

ČÁST TŘINÁCTÁ

Fakultní nemocnice

§ 93

(1) Klinická a praktická výuka v oblastech vzdělávání „Všeobecné lékařství a zubní lékařství“, „Zdravotnické obory“ a „Farmacie“ se uskutečňuje zejména ve fakultních nemocnicích.²²⁾ Klinická a praktická výuka probíhá v těchto nemocnicích současně s poskytováním zdravotních služeb. Zaměstnanec vysoké školy, který zajišťuje klinickou a praktickou výuku, je zpravidla rovněž zaměstnancem nemocnice. V těchto nemocnicích se uskutečňuje též vědecká, výzkumná nebo vývojová činnost.

(2) Podrobnosti spolupráce stanoví smlouva mezi nemocnicí a vysokou školou.

ČÁST ČTRNÁCTÁ

Poskytovatelé zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území české republiky

§ 93a

Zahraniční vysoká škola a česká právnická osoba

(1) Pro účely části čtrnácté a patnácté se rozumí

- a) zahraniční vysokou školou právnická osoba, která je podle právních předpisů svého domovského státu oprávněna poskytovat vzdělávání, jehož absolvováním se v domovském státě podle jeho právních předpisů získává vysokoškolské vzdělání; je-li právnická osoba součástí vysokoškolského vzdělávacího systému ve 2 nebo více cizích státech, určuje se domovský stát v jednotlivých případech podle toho, do jakého vysokoškolského vzdělávacího systému cizího státu příslušný zahraniční vysokoškolský studijní program patří; je-li právnická osoba zároveň tuzemskou vysokou školou, považuje se za zahraniční vysokou školu pouze ve vztahu k uskutečňování zahraničního vysokoškolského vzdělávání, pro něž nemá institucionální akreditaci nebo akreditaci studijního programu udělenou podle tohoto zákona,

- b) evropskou zahraniční vysokou školou zahraniční vysoká škola, která byla zřízena nebo založena podle práva členského státu Evropské unie a má v členském státě Evropské unie sídlo, svou ústřední správu nebo hlavní místo své činnosti,
- c) pobočkou zahraniční vysoké školy česká právnická osoba, která má tuzemské oprávnění k poskytování zahraničního vysokoškolského vzdělávání v zahraničním vysokoškolském studijním programu zahraniční vysoké školy na území České republiky,
- d) pobočkou evropské zahraniční vysoké školy taková pobočka zahraniční vysoké školy, která má tuzemské oprávnění k poskytování zahraničního vysokoškolského vzdělávání v zahraničním vysokoškolském studijním programu evropské zahraniční vysoké školy na území České republiky.

(2) Podmínky poskytování vzdělávání stanovené zvláštními právními předpisy nejsou § 93b a 93i dotčeny.

(3) Na uznávání dokladů o vzdělání získaných studiem v zahraniční vysoké škole uskutečňovaným v České republice se použijí § 89 až 90b obdobně.

Udělení tuzemského povolení zahraniční vysoké škole

§ 93b

Tuzemské povolení opravňuje zahraniční vysokou školu poskytovat zahraniční vysokoškolské vzdělávání na území České republiky v zahraničním vysokoškolském studijním programu, pro který bylo uděleno.

§ 93c

(1) Tuzemské povolení uděluje zahraniční vysoké škole ministerstvo na základě její písemné žádosti. Účastníkem řízení o žádosti o udělení tuzemského povolení je pouze žadatel.

(2) Součástí žádosti o udělení tuzemského povolení jsou

- a) doklady prokazující, že žadatel je zahraniční vysokou školou a že studijní program, jenž má být na základě požadovaného tuzemského povolení uskutečňován, je zahraničním vysokoškolským studijním programem,
- b) údaje o statutárním nebo jiném obdobném řídicím orgánu žadatele a jeho členech, zahrnující zpravidla označen orgánu, počet jeho členů a uvedení způsobu, jak orgán za žadatele jedná, a pokud je členem tohoto orgánu
 - 1. právnická osoba, její název a sídlo,
 - 2. fyzická osoba, její osobní jméno, popřípadě jména, a příjmení, datum narození a adresa místa pobytu nebo bydliště, pokud nemá na území České republiky adresu místa pobytu,
- c) údaje o všech místech uskutečňování zahraniční vzdělávací činnosti v zahraničním vysokoškolském studijním programu, včetně adres těchto míst, a podle typu studijního programu i uskutečňování tvůrčí činnosti na území České republiky a kopie nájemních smluv nebo jiných dokladů osvědčujících užívací právo žadatele k budovám nebo prostorám na území České republiky, v nichž bude uvedena vzdělávací a tvůrčí činnost v rámci daného

zahraničního vysokoškolského studijního programu uskutečňována,

d) informace o personálním zabezpečení zahraničního vysokoškolského studijního programu a podle typu programu i tvůrčí činnosti na území České republiky,

e) informace o finančním a materiálním zabezpečení vzdělávání v zahraničním vysokoškolském studijním programu a podle typu programu i tvůrčí činnosti na území České republiky,

f) informace o studiu v zahraničním vysokoškolském studijním programu, který hodlá uskutečňovat na území České republiky, zejména o jeho obsahu, uplatnitelnosti absolventů, organizaci studia, udělováném zahraničním akademickém nebo jiném titulu, rozsahu studia, právech a povinnostech studentů,

g) doklady o akreditaci nebo jiné formě uznání zahraničního vysokoškolského studijního programu, který hodlá uskutečňovat na území České republiky, podle právních předpisů jeho domovského státu; doklady se předkládají v originále nebo v úředně ověřené kopii,

h) doklad o oprávnění žadatele podle právních předpisů jeho domovského státu poskytovat zahraniční vysokoškolské vzdělávání na území České republiky, pokud právní předpisy domovského státu toto oprávnění upravují nebo omezují; není-li toto oprávnění právními předpisy domovského státu upravováno nebo omezováno, doloží žadatel tuto skutečnost svým čestným prohlášením; doklad se předkládá v originále nebo v úředně ověřené kopii,

i) doklady o bezúhonnosti žadatele, je-li zahraniční právnickou osobou, a členů statutárního nebo jiného obdobného řídicího orgánu žadatele, kteří jsou cizincem nebo zahraniční právnickou osobou; doklady nesmí být ke dni podání žádosti starší než 3 měsíce; doklady se předkládají v originále nebo v úředně ověřené kopii.

(3) Za účelem doložení bezúhonnosti žadatele, který je českou právnickou osobou, a bezúhonnosti člena statutárního nebo jiného obdobného řídicího orgánu žadatele, který je občanem České republiky nebo českou právnickou osobou, si ministerstvo vyžádá podle jiného právního předpisu výpis z rejstříku trestů. Žádost o vydání výpisu z rejstříku trestů a výpis z rejstříku trestů se předkládají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Za účelem doložení bezúhonnosti žadatele, který je zahraniční právnickou osobou, a bezúhonnosti člena statutárního nebo jiného obdobného řídicího orgánu žadatele, který je cizincem nebo zahraniční právnickou osobou předloží žadatel výpis z cizozemské evidence trestů nebo rovnocenný doklad vydaný orgánem státu,

a) jehož je fyzická osoba občanem, jakož i orgánem státu, ve kterém se fyzická osoba naposledy v posledních 3 letech bezprostředně předcházejících dni podání žádosti o udělení tuzemského povolení nepřetržitě zdržovala po dobu delší než 6 měsíců; za účelem doložení bezúhonnosti fyzické osoby, která je nebo byla občanem jiného členského státu Evropské unie nebo má nebo měla adresu bydliště v jiném členském státě Evropské unie, postačí předložit výpis z rejstříku trestů s přílohou obsahující informace o jejích pravomocných odsouzeních za trestné činy a o navazujících údajích o těchto odsouzeních zapsaných v evidenci tohoto státu,

b) v němž má nebo v posledních 3 letech bezprostředně předcházejících dni podání žádosti o udělení tuzemského povolení měla zahraniční právnická osoba sídlo, jakož i orgánem státu, ve kterém zahraniční právnická osoba má nebo v posledních 3 letech bezprostředně předcházejících dni podání žádosti o udělení tuzemského povolení

měla organizační složku obchodního závodu, pokud právní řád tohoto státu upravuje trestní odpovědnost právnických osob.

(5) Nevydává-li cizí stát výpis z evidence trestů nebo rovnocenný doklad nebo existují-li právní nebo jiné překážky pro předložení výpisu z evidence trestů, předloží žadatel čestné prohlášení o své bezúhonnosti, je-li zahraniční právnickou osobou, nebo o bezúhonnosti člena jeho statutárního nebo jiného obdobného řídicího orgánu, který je cizincem nebo zahraniční právnickou osobou.

§ 93d

(1) Ministerstvo rozhodne o žádosti o udělení tuzemského povolení do 150 dnů od zahájení řízení.

(2) Ministerstvo tuzemské povolení neudělí, jestliže

- a) zahraniční vysokoškolský studijní program, který hodlá žadatel uskutečňovat na území České republiky, není dostatečně zabezpečen po stránce personální, finanční nebo materiální nebo žadatel neuskutečňuje odpovídající související tvůrčí činnost,
- b) doklady o vzdělání získané absolvováním studia v České republice by nebyly rovnocenné s doklady o vzdělání získanými absolvováním příslušného studia v domovském státě žadatele,
- c) působení zahraniční vysoké školy na území České republiky by bylo v rozporu s právními předpisy jejího domovského státu,
- d) žadatel nebo některý z členů jeho statutárního nebo jiného obdobného řídicího orgánu není bezúhonný,
- e) žadatel nebo některý z členů jeho statutárního nebo jiného obdobného řídicího orgánu není důvěryhodný, nebo
- f) byl udělen správní trest zákazu činnosti poskytování zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky podle § 93n.

(3) Při posuzování personálního, finančního a materiálního zabezpečení a podmínek pro řádné zajištění výuky nebo související tvůrčí činnosti se v rozsahu odpovídajícím povaze zahraničního vzdělávání přihlíží ke standardům pro akreditace studijních programů podle § 78a.

(4) Za bezúhonného podle odstavce 2 písm. d) a § 93h odst. 1 písm. h) bodu 3 se nepovažuje

- a) žadatel, který byl pravomocně odsouzen pro trestný čin spáchaný z nedbalosti v souvislosti s poskytováním vzdělávání nebo pro úmyslný trestný čin, pokud se na něj nehledí, jako by nebyl odsouzen,
- b) člen statutárního nebo jiného obdobného řídicího orgánu žadatele, který byl pravomocně odsouzen pro trestný čin spáchaný z nedbalosti v souvislosti s poskytováním vzdělávání nebo pro úmyslný trestný čin, pokud se na něj nehledí, jako by nebyl odsouzen.

(5) Za důvěryhodného podle odstavce 2 písm. e) se nepovažuje

- a) právnická osoba po dobu 5 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, kterým jí bylo nejméně potřetí v průběhu 1 roku z důvodu závažného nebo opakovaného porušení povinnosti stanovené tímto zákonem nebo z důvodu

neposkytování součinnosti při kontrole odňato tuzemské povolení,

b) fyzická osoba po dobu 5 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, kterým bylo nejméně potřetí v průběhu 1 roku z důvodu závažného nebo opakovaného porušení povinnosti stanovené tímto zákonem nebo z důvodu neposkytování součinnosti při kontrole odňato tuzemské povolení právnické osobě, v níž tato fyzická osoba působila jako člen jejího statutárního nebo jiného obdobného řídicího orgánu, pokud důvody pro odnětí tuzemského povolení nastaly alespoň v jednom případě v době jeho působení.

§ 93e

(1) Výroková část rozhodnutí o udělení tuzemského povolení musí vždy obsahovat

- a) název zahraničního vysokoškolského studijního programu, pro který se tuzemské povolení uděluje,
- b) dobu platnosti tuzemského povolení,
- c) název státu, jehož právními předpisy se poskytované zahraniční vysokoškolské vzdělávání v daném programu řídí, a
- d) zahraniční akademický nebo jiný titul, pokud je absolventům udělován.

(2) Tuzemské povolení se uděluje na dobu nejvýše 6 let.

(3) Ministerstvo rozhoduje na základě žádosti zahraniční vysoké školy o prodloužení doby platnosti tuzemského povolení až o 6 let, a to i opakovaně; § 93c a 93d a odstavec 1 se použijí obdobně. Žádost o prodloužení doby platnosti tuzemského povolení lze podat nejdříve 2 roky před uplynutím doby platnosti tuzemského povolení.

§ 93f

(1) Tuzemské povolení udělené ministerstvem nelze převést na jinou právnickou osobu a nepřechází na právního nástupce zahraniční vysoké školy, které bylo tuzemské povolení uděleno.

(2) Byla-li žádost o udělení tuzemského povolení zamítnuta nebo bylo-li řízení o žádosti o udělení tuzemského povolení zastaveno z důvodu zpětvzetí žádosti, může zahraniční vysoká škola podat novou žádost o udělení tuzemského povolení pro daný nebo obdobný zahraniční vysokoškolský studijní program nejdříve po uplynutí 1 roku ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, jímž byla žádost zamítnuta nebo jímž bylo řízení o žádosti zastaveno.

§ 93g

(1) Pokud ministerstvo zjistí nedostatky při uskutečňování zahraničního vysokoškolského studijního programu, pro který má zahraniční vysoká škola tuzemské povolení, nebo že zahraniční vysoká škola nepůsobí v souladu s tuzemským povolením, vyzve ji, aby nedostatky odstranila ve lhůtě 90 dnů ode dne doručení výzvy. Pokud zahraniční vysoká škola nedostatky v této lhůtě po výzvě ministerstva neodstraní, nebo pokud zahraniční vysoká škola závažným způsobem nebo opakovaně poruší povinnost stanovenou jí tímto zákonem nebo neposkytne součinnost při kontrole, může ministerstvo podle povahy věci tuzemské povolení odejmout nebo omezit. Omezení

tuzemského povolení spočívá v zákazu přijímat ke studiu příslušného zahraničního vysokoškolského studijního programu uchazeče. Pokud ministerstvo zjistí závažné nedostatky při uskutečňování zahraničního vysokoškolského studijního programu, pro který má zahraniční vysoká škola tuzemské povolení, ministerstvo podle povahy věci tuzemské povolení odejme nebo omezí. Ministerstvo může tuzemské povolení odejmout nebo omezit i v případě, že na straně zahraniční vysoké školy nastaly takové okolnosti, které by odůvodňovaly zastavení řízení o žádosti o udělení nebo prodloužení platnosti tuzemského povolení nebo zamítnutí této žádosti.

(2) Ministerstvo do 30 dnů od doručení oznámení zahraniční vysoké školy o skončení uskutečňování zahraničního vysokoškolského studijního programu v České republice rozhodne o odnětí tuzemského povolení. Ministerstvo může rozhodnout o odnětí tuzemského povolení též bez předchozího oznámení, pokud zjistí, že došlo ke skončení uskutečňování zahraničního vysokoškolského studijního programu v České republice.

(3) Bylo-li zahraniční vysoké škole tuzemské povolení odňato z jiného důvodu než podle odstavce 1 věty druhé nebo čtvrté, může zahraniční vysoká škola podat novou žádost o udělení tuzemského povolení pro daný nebo obdobný zahraniční vysokoškolský studijní program nejdříve po uplynutí 2 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, jímž bylo tuzemské povolení odňato.

(4) Pokud před skončením doby platnosti tuzemského povolení pominou důvody, pro které bylo tuzemské povolení omezeno, ministerstvo omezení zruší.

§ 93h

Další povinnosti zahraniční vysoké školy

(1) Zahraniční vysoká škola, které bylo uděleno tuzemské povolení, je v době jeho platnosti povinna

- a) poskytovat aktuální údaje o zahraničních vysokoškolských studijních programech uskutečňovaných na území České republiky do Seznamu poskytovatelů zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky a jimi uskutečňovaných zahraničních vysokoškolských studijních programů,
- b) každoročně vypracovat, předložit ministerstvu a zveřejnit ve veřejné části svých internetových stránek výroční zprávu o činnosti zahraniční vysoké školy na území České republiky, a to v termínu a formě, které stanoví ministerstvo; na obsah výroční zprávy se přiměřeně použije § 21 odst. 2,
- c) vypracovat, předložit ministerstvu a zveřejnit ve veřejné části svých internetových stránek strategický záměr působení zahraniční vysoké školy na území České republiky, a to nejpozději do 4 měsíců od získání alespoň jednoho tuzemského povolení,
- d) poskytovat ministerstvu na jeho žádost ve stanovených termínech informace potřebné pro jeho činnost podle tohoto zákona,
- e) vést matriku studentů o studentech studujících na území České republiky, na kterou se § 87 odst. 1 písm. i) a § 88 použije přiměřeně, a předávat ministerstvu z matriky studentů údaje do databáze, vedené podle § 87 odst. 1 písm. i), v termínech pro předávání údajů z matrik studentů ministerstvu,
- f) poskytovat aktuální údaje do registru docentů, profesorů a mimořádných profesorů vysokých škol o docentech

a profesorech, působících jako pedagogičtí nebo vědeckí pracovníci na zahraniční vysoké škole na území České republiky,

g) oznámit ministerstvu své zrušení nebo zánik,

h) informovat ministerstvo o

1. skončení poskytování vzdělávání v zahraničním vysokoškolském studijním programu na území České republiky,
2. změně údajů podle § 93c odst. 2 předkládaných v žádosti o udělení nebo prodloužení doby platnosti tuzemského povolení nebo jiných skutečností, které mají podstatný dopad na uskutečňování vzdělávání v zahraničním vysokoškolském studijním programu na území České republiky, pro který má zahraniční vysoká škola tuzemské povolení, a
3. ztrátě bezúhonnosti dané zahraniční vysoké školy nebo člena jejího statutárního nebo jiného obdobného řídicího orgánu a ztrátě důvěryhodnosti člena jejího statutárního nebo jiného obdobného řídicího orgánu,

i) ve veřejné části svých internetových stránek zveřejňovat

1. seznam zahraničních vysokoškolských studijních programů, které uskutečňuje na území České republiky, včetně jejich typu, případného členění na studijní obory, formy studia a standardní doby studia,
2. doklady o platnosti akreditace nebo jiné formy uznání zahraničních vysokoškolských studijních programů, uskutečňovaných na území České republiky, podle právních předpisů jejího domovského státu,
3. podmínky pro přijetí ke studiu uskutečňovanému na území České republiky, způsob podávání přihlášek a informace o zápisu do studia,
4. informaci o právech a povinnostech studenta a absolventa studia v zahraničním vysokoškolském studijním programu,
5. stanovené úhrady spojené se studiem,
6. popis kreditového systému, je-li používán,
7. všechna místa uskutečňování studia v zahraničních vysokoškolských studijních programech na území České republiky, včetně adres těchto míst,
8. seznam programů dalšího vzdělávání,
9. studijní a zkušební řád nebo obdobný vnitřní předpis, je-li podle pravidel v domovském státě vydáván, popřípadě jiný předpis upravující obdobná pravidla jako studijní a zkušební řád vydávaný podle § 17 odst. 1 písm. g) tohoto zákona.

(2) Povinnosti podle odstavce 1 písm. g) je třeba splnit bez zbytečného odkladu poté, co zahraniční vysoká škola zjistí, že oznamovaná skutečnost nastala nebo nastane. Povinnosti podle odstavce 1 písm. h) je třeba splnit do 30 dnů ode dne, kdy oznamovaná skutečnost nastala. Povinnosti podle odstavce 1 písm. i) je třeba plnit tak, aby aktuální platné údaje nebo dokumenty byly zveřejněny nejpozději do 30 dnů po příslušné změně zveřejňovaného

údaje nebo dokumentu.

(3) Nejsou-li příslušné dokumenty nebo informace podle odstavce 1 vyhotoveny v českém jazyce, poskytovatel je předkládá spolu s jejich úředně ověřeným překladem do českého jazyka. Ve veřejné části internetových stránek se takové dokumenty zveřejňují spolu s textem odpovídajícím jejich úředně ověřenému překladu.

(4) Budovy a prostory na území České republiky, v nichž je vzdělávací a tvůrčí činnost v rámci zahraničního vysokoškolského studijního programu poskytovatelem zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky uskutečňována, musí být daným poskytovatelem trvale a zvenčí viditelně označeny názvem poskytovatele.

Udělení tuzemského oprávnění české právnické osobě

§ 93i

Tuzemské oprávnění opravňuje českou právnickou osobu v rámci spolupráce se zahraniční vysokou školou poskytovat zahraniční vysokoškolské vzdělávání na území České republiky v zahraničním vysokoškolském studijním programu, pro který bylo uděleno.

§ 93ia

(1) Tuzemské oprávnění uděluje české právnické osobě ministerstvo na základě její žádosti. Státní vysoká škola má pro účely částí čtrnácté a patnácté a pro účely jiných právních předpisů vymezujících soustavou přípravu dítěte na budoucí povolání stejné postavení jako česká právnická osoba. Účastníkem řízení o žádosti o udělení tuzemského oprávnění je pouze žadatel.

(2) Součástí žádosti o udělení tuzemského oprávnění jsou

a) doklady prokazující, že je příslušná zahraniční vysoká škola právnickou osobou a je součástí vysokoškolského vzdělávacího systému domovského státu jako zahraniční vysoká škola podle § 93a odst. 1 písm. a) a že studijní program, jenž má být na základě požadovaného tuzemského oprávnění uskutečňován, je zahraničním vysokoškolským studijním programem,

b) údaje o statutárním nebo jiném obdobném řídicím orgánu zahraniční vysoké školy a jeho členech zahrnující zpravidla označení orgánu, počet jeho členů a uvedení způsobu, jak orgán za zahraniční vysokou školu jedná, a pokud je členem tohoto orgánu

1. právnická osoba, její název a sídlo,

2. fyzická osoba, její osobní jméno, popřípadě jména, a příjmení, datum narození a adresa místa pobytu nebo bydliště, pokud nemá na území České republiky adresu místa pobytu,

c) údaje o všech místech, uskutečňování zahraniční vzdělávací činnosti v zahraničním vysokoškolském studijním programu, včetně adres těchto míst, a podle typu programu i uskutečňování tvůrčí činnosti na území České republiky a kopie nájemních smluv nebo jiných dokladů osvědčujících užívací právo žadatele k budovám nebo

prostorům na území České republiky, v nichž bude uvedená vzdělávací a tvůrčí činnost v rámci daného zahraničního vysokoškolského studijního programu uskutečňována,

d) informace o personálním zabezpečení zahraničního vysokoškolského studijního programu a podle typu programu i tvůrčí činnosti na území České republiky,

e) informace o finančním a materiálním zabezpečení vzdělávání v zahraničním vysokoškolském studijním programu a podle typu programu i tvůrčí činnosti na území České republiky,

f) informace o studiu v zahraničním vysokoškolském studijním programu, který hodlá uskutečňovat na území České republiky, zejména o jeho obsahu, uplatnitelnosti absolventů, organizaci studia, udělováním zahraničním akademickým nebo jiným titulu, rozsahu studia a právech a povinnostech studentů,

g) doklady o akreditaci nebo jiné formě uznání zahraničního vysokoškolského studijního programu, který hodlá uskutečňovat na území České republiky, podle právních předpisů domovského státu příslušné zahraniční vysoké školy; doklady se předkládají v originále nebo v úředně ověřené kopii,

h) dohoda nebo dohody nebo jiné doklady prokazující a upravující spolupráci dané české právnické osoby s příslušnou zahraniční vysokou školou; doklady se předkládají v originále nebo v úředně ověřené kopii,

i) doklad, že žadatel je podle právních předpisů domovského státu příslušné zahraniční vysoké školy oprávněn v rámci spolupráce s danou zahraniční vysokou školou poskytovat zahraniční vysokoškolské vzdělávání na území České republiky, pokud právní předpisy domovského státu dané zahraniční vysoké školy toto oprávnění upravují nebo omezují; není-li toto oprávnění právními předpisy domovského státu dané zahraniční vysoké školy upravováno nebo omezováno, doloží žadatel tuto skutečnost svým čestným prohlášením; doklad se předkládá v originále nebo v úředně ověřené kopii,

j) předchozí písemný souhlas Ministerstva vnitra k podání žádosti o udělení tuzemského oprávnění pro konkrétní zahraniční vysokoškolský studijní program a k poskytování zahraničního vysokoškolského vzdělávání v zahraničním vysokoškolském studijním programu zahraniční vysoké školy podle právních předpisů domovského státu zahraniční vysoké školy žadatelem, je-li žadatelem policejní vysoká škola,

k) předchozí písemný souhlas Ministerstva obrany k podání žádosti o udělení tuzemského oprávnění pro konkrétní zahraniční vysokoškolský studijní program a k poskytování zahraničního vysokoškolského vzdělávání v zahraničním vysokoškolském studijním programu zahraniční vysoké školy podle právních předpisů domovského státu zahraniční vysoké školy žadatelem, je-li žadatelem vojenská vysoká škola,

l) doklady o bezúhonnosti člena statutárního orgánu žadatele, který je cizincem nebo zahraniční právnickou osobou; doklady nesmí být ke dni podání žádosti starší než 3 měsíce.

(3) Za účelem doložení bezúhonnosti žadatele a bezúhonnosti člena jeho statutárního orgánu, který je občanem České republiky nebo českou právnickou osobou, si ministerstvo vyžádá podle jiného právního předpisu výpis z rejstříku trestů. Žádost o vydání výpisu z rejstříku trestů a výpis z rejstříku trestů se předkládají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Za účelem doložení bezúhonnosti člena statutárního nebo jiného obdobného řídicího orgánu žadatele, který je cizincem nebo zahraniční právnickou osobou, předloží žadatel výpis z cizozemské evidence trestů nebo rovnocenný

doklad vydaný orgánem státu,

a) jehož je fyzická osoba občanem, jakož i orgánem státu, ve kterém se fyzická osoba naposledy v posledních 3 letech bezprostředně předcházejících dni podání žádosti o udělení tuzemského oprávnění nepřetržitě zdržovala po dobu delší než 6 měsíců; za účelem doložení bezúhonnosti fyzické osoby, která je nebo byla občanem jiného členského státu Evropské unie nebo má nebo měla bydliště v jiném členském státě Evropské unie, postačí předložit výpis z rejstříku trestů, a to s případnou přílohou obsahující informace o jejích pravomocných odsouzeních za trestné činy a o navazujících údajích o těchto odsouzeních zapsaných v evidenci tohoto státu,

b) v němž má nebo v posledních 3 letech bezprostředně předcházejících dni podání žádosti o udělení tuzemského oprávnění měla zahraniční právnická osoba sídlo, jakož i orgánem státu, ve kterém zahraniční právnická osoba má nebo v posledních 3 letech bezprostředně předcházejících dni podání žádosti o udělení tuzemského oprávnění měla organizační složku obchodního závodu, pokud právní řád tohoto státu upravuje trestní odpovědnost právnických osob.

(5) Nevydává-li cizí stát výpis z evidence trestů nebo rovnocenný doklad nebo existují-li právní nebo jiné překážky pro předložení výpisu z evidence trestů, předloží žadatel čestné prohlášení o bezúhonnosti člena jeho statutárního nebo jiného obdobného řídicího orgánu, který je cizincem nebo zahraniční právnickou osobou.

§ 93ib

(1) Ministerstvo rozhodne o žádosti o udělení tuzemského oprávnění do 150 dnů od zahájení řízení.

(2) Ministerstvo tuzemské oprávnění neudělí, jestliže

a) zahraniční vysokoškolský studijní program, který hodlá žadatel uskutečňovat na území České republiky, není dostatečně zabezpečen po stránce personální, finanční nebo materiální nebo žadatel neuskutečňuje odpovídající související tvůrčí činnost,

b) doklady o vzdělání získané absolvováním studia v České republice by nebyly rovnocenné s doklady o vzdělání získanými absolvováním příslušného studia v domovském státě příslušné zahraniční vysoké školy,

c) působení příslušné zahraniční vysoké školy na území České republiky prostřednictvím žadatele by bylo v rozporu s právními předpisy jejího domovského státu,

d) žadatel nebo některý z členů jeho statutárního orgánu není bezúhonný, nebo

e) žadatel nebo některý z členů jeho statutárního orgánu není důvěryhodný.

(3) Při posuzování personálního, finančního a materiálního zabezpečení a podmínek pro řádné zajištění výuky nebo související tvůrčí činnosti se v rozsahu odpovídajícím povaze zahraničního vzdělávání přihlíží ke standardům pro akreditace studijních programů podle § 78a.

(4) Za bezúhonného podle odstavce 2 písm. d) a § 93if odst. 1 písm. g) bodu 3 se nepovažuje

a) žadatel, který byl pravomocně odsouzen pro trestný čin spáchaný z nedbalosti v souvislosti s poskytováním vzdělávání nebo pro úmyslný trestný čin, pokud se na něj nehledí, jako by nebyl odsouzen,

b) člen statutárního orgánu žadatele, který byl pravomocně odsouzen pro trestný čin spáchaný z nedbalosti v souvislosti s poskytováním vzdělávání nebo pro úmyslný trestný čin, pokud se na něj nehledí, jako by nebyl odsouzen.

(5) Za důvěryhodného podle odstavce 2 písm. e) se nepovažuje

a) právnická osoba po dobu 5 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, kterým jí bylo nejméně potřetí v průběhu 1 roku z důvodu závažného nebo opakovaného porušení povinnosti stanovené tímto zákonem nebo z důvodu neposkytování součinnosti při kontrole odňato tuzemské oprávnění,

b) fyzická osoba po dobu 5 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, kterým bylo nejméně potřetí v průběhu 1 roku z důvodu závažného nebo opakovaného porušení povinnosti stanovené tímto zákonem nebo z důvodu neposkytování součinnosti při kontrole odňato tuzemské oprávnění právnické osobě, v níž tato fyzická osoba působila jako člen jejího statutárního nebo jiného obdobného řídicího orgánu, pokud důvody pro odnětí tuzemského oprávnění nastaly alespoň v jednom případě v době jejího působení.

§ 93ic

(1) Výroková část rozhodnutí o udělení tuzemského oprávnění musí vždy obsahovat

a) název zahraničního vysokoškolského studijního programu zahraniční vysoké školy, pro který se tuzemské oprávnění uděluje,

b) dobu platnosti tuzemského oprávnění,

c) název státu, jehož právními předpisy se poskytované zahraniční vysokoškolské vzdělávání v daném programu řídí, a

d) zahraniční akademický nebo jiný titul zahraniční vysoké školy, pokud je absolventům udělován.

(2) Tuzemské oprávnění se uděluje na dobu nejvýše 6 let.

(3) Ministerstvo rozhoduje na základě žádosti pobočky zahraniční vysoké školy o prodloužení doby platnosti tuzemského oprávnění až o 6 let, a to i opakovaně; § 93ia a 93ib a odstavec 1 se použijí obdobně. Žádost o prodloužení doby platnosti tuzemského oprávnění lze podat nejdříve 2 roky před uplynutím doby platnosti tuzemského oprávnění.

§ 93id

(1) Tuzemské oprávnění udělené ministerstvem nelze převést na jinou právnickou osobu a nepřechází na právního nástupce české právnické osoby, které bylo tuzemské oprávnění uděleno.

(2) Byla-li české právnické osobě žádost o udělení tuzemského oprávnění zamítnuta nebo bylo-li řízení o žádosti o udělení tuzemského oprávnění zastaveno z důvodu zpětvzetí žádosti, může česká právnická osoba podat novou žádost o udělení tuzemského oprávnění pro daný nebo obdobný zahraniční vysokoškolský studijní program nejdříve po uplynutí 1 roku ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, jímž byla žádost zamítnuta nebo řízení o žádosti

zastaveno.

§ 93ie

(1) Pokud ministerstvo zjistí nedostatky při uskutečňování zahraničního vysokoškolského studijního programu, pro který má pobočka zahraniční vysoké školy tuzemské oprávnění, nebo že pobočka zahraniční vysoké školy nepůsobí v souladu s tuzemským oprávněním, vyzve ji, aby nedostatky odstranila ve lhůtě 90 dnů ode dne doručení výzvy. Pokud pobočka zahraniční vysoké školy v této lhůtě po výzvě ministerstva nedostatky neodstraní, nebo pokud pobočka zahraniční vysoké školy závažným způsobem nebo opakovaně poruší povinnost stanovenou jí tímto zákonem nebo neposkytne součinnost při kontrole, může ministerstvo podle povahy věci tuzemské oprávnění odejmout nebo omezit. Omezení tuzemského oprávnění spočívá v zákazu přijímat ke studiu příslušného zahraničního vysokoškolského studijního programu uchazeče. Pokud ministerstvo zjistí závažné nedostatky při uskutečňování zahraničního vysokoškolského studijního programu, pro který má pobočka zahraniční vysoké školy tuzemské oprávnění, ministerstvo podle povahy věci tuzemské oprávnění odejme nebo omezí. Ministerstvo může tuzemské oprávnění odejmout nebo omezit i v případě, že na straně pobočky zahraniční vysoké školy nebo příslušné zahraniční vysoké školy nastaly takové okolnosti, které by odůvodňovaly zastavení řízení o žádosti o udělení nebo prodloužení platnosti tuzemského oprávnění nebo zamítnutí této žádosti.

(2) Ministerstvo do 30 dnů od doručení oznámení pobočky zahraniční vysoké školy o skončení uskutečňování zahraničního vysokoškolského studijního programu v České republice rozhodne o odnětí tuzemského oprávnění. Ministerstvo může rozhodnout o odnětí tuzemského oprávnění též bez předchozího oznámení, pokud zjistí, že došlo ke skončení uskutečňování zahraničního vysokoškolského studijního programu v České republice.

(3) Bylo-li pobočce zahraniční vysoké školy tuzemské oprávnění odňato z jiného důvodu než podle odstavce 1 věty druhé nebo čtvrté, může daná česká právnická osoba podat novou žádost o udělení tuzemského oprávnění pro daný nebo obdobný zahraniční vysokoškolský studijní program nejdříve po uplynutí 2 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, jímž bylo tuzemské oprávnění odňato.

(4) Pokud před skončením doby platnosti tuzemského oprávnění pominou důvody, pro které bylo tuzemské oprávnění omezeno, ministerstvo omezení zruší.

§ 93if

Další povinnosti pobočky zahraniční vysoké školy

(1) Pobočka zahraniční vysoké školy je povinna

- a) poskytovat aktuální údaje o zahraničních vysokoškolských studijních programech uskutečňovaných na území České republiky do Seznamu poskytovatelů zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky a jimi uskutečňovaných zahraničních vysokoškolských studijních programů,
- b) každoročně vypracovat, předložit ministerstvu a zveřejnit ve veřejné části svých internetových stránek výroční zprávu o poskytování zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky, a to v termínu a formě, které stanoví ministerstvo; na obsah výroční zprávy se přiměřeně použije § 21 odst. 2,

c) poskytovat ministerstvu na jeho žádost ve stanovených termínech informace potřebné pro jeho činnost podle tohoto zákona,

d) vést matriku studentů o studentech studujících na území České republiky, na kterou se § 87 odst. 1 písm. i) a § 88 použije přiměřeně, a předávat ministerstvu z matriky studentů údaje do databáze, vedené podle § 87 odst. 1 písm. i), v termínech podle § 87 odst. 1 písm. g) bodu 3 a § 87 odst. 1 písm. i) pro předávání údajů z matrik studentů ministerstvu,

e) poskytovat aktuální údaje do registru docentů, profesorů a mimořádných profesorů vysokých škol o docentech a profesorech, působících jako pedagogičtí nebo vědečtí pracovníci na pobočce zahraniční vysoké školy na území České republiky,

f) oznámit ministerstvu zrušení nebo zánik příslušné zahraniční vysoké školy,

g) informovat ministerstvo o

1. skončení poskytování vzdělávání v zahraničním vysokoškolském studijním programu na území České republiky,
2. změně údajů podle § 93ia odst. 2 předkládaných v žádosti o udělení nebo prodloužení doby platnosti tuzemského oprávnění nebo jiných skutečností, které mají podstatný dopad na uskutečňování vzdělávání v zahraničním vysokoškolském studijním programu na území České republiky, pro který má pobočka zahraniční vysoké školy tuzemské oprávnění, a
3. ztrátě bezúhonnosti dané pobočky zahraniční vysoké školy nebo člena jejího statutárního orgánu a ztrátě důvěryhodnosti člena jejího statutárního orgánu,

h) ve veřejné části svých internetových stránek zveřejňovat

1. seznam zahraničních vysokoškolských studijních programů, které uskutečňuje na území České republiky, včetně jejich typu, případného členění na studijní obory, formy studia a standardní doby studia,
2. doklady o platnosti akreditace nebo jiné formy uznání zahraničních vysokoškolských studijních programů, uskutečňovaných na území České republiky, podle právních předpisů domovského státu příslušné zahraniční vysoké školy,
3. podmínky pro přijetí ke studiu uskutečňovanému na území České republiky, způsob podávání přihlášek a informace o zápisu do studia,
4. informaci o právech a povinnostech studenta a absolventa studia v zahraničním vysokoškolském studijním programu,
5. stanovené úhrady spojené se studiem,
6. popis kreditového systému, je-li používán,
7. všechna místa, včetně adres, uskutečňování studia v zahraničním vysokoškolském studijním programu na území České republiky,

8. seznam programů dalšího vzdělávání,

9. studijní a zkušební řád nebo obdobný vnitřní předpis, je-li podle pravidel v domovském státě vydáván, popřípadě jiný předpis upravující obdobná pravidla jako studijní a zkušební řád vydávaný podle § 17 odst. 1 písm. g) tohoto zákona.

(2) Povinnosti podle odstavce 1 písm. f) je třeba splnit bez zbytečného odkladu poté, co zahraniční vysoká škola zjistí, že oznamovaná skutečnost nastala nebo nastane. Povinnosti podle odstavce 1 písm. g) je třeba splnit do 30 dnů ode dne, kdy oznamovaná skutečnost nastala. Povinnosti podle odstavce 1 písm. h) je třeba plnit tak, aby aktuální platné údaje nebo dokumenty byly zveřejněny nejpozději do 30 dnů po příslušné změně zveřejňovaného údaje nebo dokumentu. Nejsou-li příslušné dokumenty nebo informace podle odstavce 1 vyhotoveny v českém jazyce, poskytovatel je předkládá spolu s jejich úředně ověřeným překladem do českého jazyka. Ve veřejné části internetových stránek se takové dokumenty zveřejňují spolu s textem odpovídajícím jejich úředně ověřenému překladu.

(3) Budovy a prostory na území České republiky, v nichž je vzdělávací a tvůrčí činnost v rámci zahraničního vysokoškolského studijního programu poskytovatelem zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky uskutečňována, musí být daným poskytovatelem trvale a zvenčí viditelně označeny názvem poskytovatele.

§ 93j

Vztah k vymezení soustavné přípravy na budoucí povolání podle zvláštních předpisů o státní sociální podpoře a důchodovém pojištění

(1) Stanoví-li zákon o státní sociální podpoře nebo zákon o důchodovém pojištění, že ministerstvo rozhoduje pro účely státní sociální podpory nebo důchodového pojištění o tom, že vzdělávání v rámci zahraničního vysokoškolského studijního programu, uskutečňovaného na území České republiky zahraniční vysokou školou nebo českou právnickou osobou, je postaveno na roveň studia na vysokých školách v České republice, může tak ministerstvo rozhodnout pouze, jde-li o vzdělávání poskytované

a) zahraniční vysokou školou, měla-li zahraniční vysoká škola pro daný zahraniční vysokoškolský studijní program tuzemské povolení podle § 93b až 93e v době příslušného studia, nebo

b) českou právnickou osobou, měla-li česká právnická osoba pro daný zahraniční vysokoškolský studijní program tuzemské oprávnění podle § 93i až 93ic v době příslušného studia.

(2) Pokud účastníci vzdělávání v rámci zahraničního vysokoškolského studijního programu, poskytovaného na území České republiky českou právnickou osobou, nemají podle právních předpisů domovského státu příslušné zahraniční vysoké školy po dobu uvedeného vzdělávání právní postavení studenta příslušné zahraniční vysoké školy, ačkoliv daná zahraniční vysoká škola absolventům uvedeného vzdělávání vydává vysokoškolský diplom nebo jiný doklad o získání zahraničního vysokoškolského vzdělání, může být studium účastníků tohoto vzdělávání podle zákona o státní sociální podpoře nebo podle zákona o důchodovém pojištění při splnění podmínky stanovené v odstavci 1 postaveno pro účely státní sociální podpory nebo důchodového pojištění na roveň studia na vysokých školách v České republice pouze tehdy, jde-li o evropskou zahraniční vysokou školu.

§ 93k

Spolupráce s domovskými státy evropských zahraničních vysokých škol

Zjistí-li ministerstvo nebo Akreditační úřad, že evropská zahraniční vysoká škola nebo pobočka evropské zahraniční vysoké školy při svém působení v České republice poskytuje při plnění svých povinností podle § 93h a 93if nesprávné údaje nebo jinak závažně porušuje právní předpisy České republiky nebo domovského státu evropské zahraniční vysoké školy nebo bezprostředně závazné právní akty Evropské unie, upozorní na tuto skutečnost akreditační orgán domovského státu, vykonávající dohled nad vzdělávací činností vysokých škol domovského státu nebo jiný příslušný orgán. Obdobně ministerstvo nebo Akreditační úřad postupuje, má-li důvodné podezření, že jednání evropské zahraniční vysoké školy nebo pobočky evropské zahraniční vysoké školy na území České republiky je závažným porušením uvedených předpisů nebo že existují podstatné nesrovnalosti mezi faktickým způsobem uskutečňování zahraničních vysokoškolských studijních programů na území České republiky a podmínkami tohoto uskutečňování vyplývajících z právních předpisů nebo příslušných rozhodnutí domovského státu evropské zahraniční vysoké školy. Rámcovou informaci o skutečnostech uvedených ve větě první nebo druhé ministerstvo nebo Akreditační úřad zveřejňuje ve veřejné části svých internetových stránek.

§ 93l

Ustanovení § 93a až 93k se nepoužijí na uskutečňování studijních programů podle § 47a.

ČÁST PATNÁCTÁ

Přestupky

§ 93m

Přestupek fyzické osoby

- (1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že úmyslně neoprávněně užívá vědeckou hodnost nebo titul absolventa vysoké školy.
- (2) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 50 000 Kč.

§ 93n

Přestupky

- (1) Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že
 - a) v rozporu s tímto zákonem přiznává akademický titul nebo koná habilitační řízení anebo řízení ke jmenování profesorem nebo používá akademické insignie anebo koná akademické obřady,

b) se v rozporu s § 97 odst. 1 dopustí jednání způsobilého vyvolat mylnou domněnku, že je oprávněna poskytovat vysokoškolské vzdělávání,

c) v rozporu s § 97 odst. 2 vydá doklad o absolvování studia vyvolávající nebezpečí záměny s vysokoškolským diplomem vydaným tuzemskou vysokou školou nebo přizná oprávnění používat titul nebo jeho příslušnou zkratku vyvolávající nebezpečí záměny s akademickým titulem přiznaným tuzemskou vysokou školou podle tohoto zákona nebo jeho zkratkou, nebo

d) se v rozporu s § 97 odst. 3 dopustí jednání způsobilého vyvolat mylnou domněnku, že je oprávněna poskytovat na území České republiky zahraniční vysokoškolské vzdělávání v určitém zahraničním vysokoškolském studijním programu.

(2) Podnikající fyzická osoba a právnická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s § 2 odst. 3 užívá ve svém názvu označení

1. „vysoká škola“ nebo z něho odvozené tvary slov nebo cizojazyčný překlad uvedeného označení nebo z něho odvozených tvarů slov nebo cizojazyčné označení způsobilé vyvolat mylnou domněnku, že jde o vysokou školu podle tohoto zákona, nebo

2. „univerzita“ nebo z něho odvozený tvar slova nebo cizojazyčný překlad uvedeného označení nebo z něho odvozeného tvaru slova nebo slov nebo cizojazyčné označení způsobilé vyvolat mylnou domněnku, že jde o univerzitu podle tohoto zákona, nebo

b) se v rozporu s § 97 odst. 1 dopustí jednání způsobilého vyvolat mylnou domněnku, že je vysokou školou.

(3) Česká právnická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) poskytuje na území České republiky zahraniční vysokoškolské vzdělávání v zahraničním vysokoškolském studijním programu bez příslušného tuzemského oprávnění pro daný program podle § 93i až 93ic, nebo

b) nesplní některou z povinností podle § 93if.

(4) Veřejná vysoká škola se dopustí přestupku tím, že neposkytuje ministerstvu nebo Akreditačnímu úřadu informace podle § 21 odst. 1 písm. c).

(5) Soukromá vysoká škola se dopustí přestupku tím, že neposkytuje ministerstvu nebo Akreditačnímu úřadu informace podle § 42 odst. 1 písm. c).

(6) Zahraniční vysoká škola se dopustí přestupku tím, že

a) poskytuje na území České republiky zahraniční vysokoškolské vzdělávání v zahraničním vysokoškolském studijním programu bez příslušného tuzemského povolení pro daný program podle § 93b až 93e, nebo

b) nesplní některou z povinností podle § 93h.

(7) Za přestupek lze uložit pokutu do

a) 2 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 nebo 2, odstavce 3 písm. a) nebo odstavce 6 písm. a),

b) 500 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 3 písm. b), odstavce 4 nebo 5 nebo odstavce 6 písm. b).

(8) Za přestupek podle odstavců 1 až 6 lze uložit správní trest zveřejnění rozhodnutí o přestupku.

(9) Byl-li přestupek podle odstavce 1 písm. b), c) nebo d), odstavce 2 písm. b), odstavce 3 písm. a) nebo odstavce 6 písm. a) spáchán do 10 let po nabytí právní moci rozhodnutí o kterémkoliv z těchto přestupků, jímž byl obviněný uznán vinným, lze za něj uložit správní trest zákazu činnosti poskytování zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky až na dobu 10 let.

§ 93o

Společná ustanovení k přestupkům

(1) Přestupek podle § 93m projednává obecní úřad obce s rozšířenou působností. Přestupky podle § 93n projednává ministerstvo.

(2) Pokuty podle § 93m odst. 2 vybírá obecní úřad obce s rozšířenou působností. Pokuty podle § 93n odst. 7 vybírá ministerstvo.

(3) Je-li nebo stane-li se právnická osoba, která se dopustila přestupku podle § 93n, za který jí byla podle tohoto zákona pravomocně uložena pokuta nejméně ve výši 100 000 Kč nebo zákaz činnosti poskytování zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky, poskytovatelem zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky podle § 93b nebo 93i, zapíše se údaje o spáchání přestupku podle § 93n do Seznamu poskytovatelů zahraničního vysokoškolského vzdělávání na území České republiky. V tomto zápisu se uvede den nabytí právní moci rozhodnutí o přestupku, označení přestupku a výše uložené pokuty nebo délka trvání zákazu činnosti.

(4) Údaje zapisované podle odstavce 3 se z uvedeného seznamu vymažou nebo nebudou zapsány po uplynutí 10 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o přestupku.

(5) Možnost uložení a výkon správního trestu zveřejnění rozhodnutí o přestupku podle § 93n odst. 8 nejsou zápisem podle odstavce 3 dotčeny.

(6) Za přestupky podle § 93m a 93n lze uložit pouze správní tresty stanovené tímto zákonem.

ČÁST ŠESTNÁCTÁ

Státní vysoké školy

§ 94

(1) Vojenské vysoké školy vzdělávají odborníky zejména pro ozbrojené síly³⁶⁾; vzdělávají odborníky pro oblast bezpečnosti České republiky a občany k obraně státu³⁷⁾. Mohou na nich studovat též studenti, kteří nejsou vojáky v činné službě.

(2) Policejní vysoké školy vzdělávají odborníky zejména pro bezpečnostní sbory³⁸⁾ a obecní policie; vzdělávají

odborníky pro oblast bezpečnosti České republiky.^{22a)} Mohou na nich studovat též studenti, kteří nejsou příslušníky bezpečnostního sboru.

§ 95

(1) Na státní vysoké školy se použije část druhá s výjimkou § 14, 15, § 17 odst. 1 písm. d), § 18, 19 a 20 a v případě financování vzdělávání vojáků v činné službě § 18a; část devátá se na ně použije s výjimkou § 81 a 81d. Peněžní prostředky podle § 18 odst. 2 písm. a) a b) a § 18 odst. 5 poskytované ze státního rozpočtu se státní vysoké škole převádějí rozpočtovým opatřením. Peněžní prostředky na stipendia podle § 91 odst. 2 písm. e) nebo podle § 91 odst. 5 přiznávaná studentům studijních programů v oblasti bezpečnostních studií, kteří nejsou vojáky v činné službě, mohou být vojenské vysoké školy převedeny z rozpočtu ministerstva rozpočtovým opatřením. Podmínky pro provedení rozpočtového opatření jsou obdobné podmínkám poskytnutí dotace veřejným vysokým školám.

(2) Vojenské vysoké školy se při přijímání uchazečů ke studiu řídí požadavky Ministerstva obrany. Průběh služby a hmotné zabezpečení studentů-vojáků v činné službě se řídí zvláštními právními předpisy.²⁴⁾ Počet studentů, kteří nejsou vojáky v činné službě, je každoročně upřesňován v návaznosti na výši požadavku Ministerstva obrany na přípravu studentů-vojáků v činné službě. Cizinec může být ke studiu na vojenské vysoké škole přijat pouze s předchozím souhlasem Ministerstva obrany, není-li to v rozporu s mezinárodní smlouvou, kterou je Česká republika vázána. Souhlas Ministerstva obrany si v rámci přijímacího řízení vyžádá vojenská vysoká škola, která studijní program uskutečňuje. Ministerstvo obrany je oprávněno souhlas podle věty páté odepřít pouze z důvodů zajišťování bezpečnosti České republiky.

(3) Policejní vysoké školy se při přijímání uchazečů ke studiu řídí požadavky Ministerstva vnitra.

(4) Státní vysoká škola může požádat o samostatnou akreditaci studijního programu zabezpečovaného ve spolupráci se státní vysokou školou, veřejnou vysokou školou nebo jinou právnickou osobou, která má sídlo, svou ústřední správu nebo hlavní místo své podnikatelské činnosti na území některého členského státu Evropské unie a která byla zřízena nebo založena podle práva některého členského státu Evropské unie, zabývající se vzdělávací a tvůrčí činností. O této spolupráci při zabezpečení studijního programu musí být předem žadatelem uzavřena s dalším zúčastněným subjektem nebo subjekty dohoda o vzájemné spolupráci zúčastněných subjektů, která je náležitostí žádosti o akreditaci daného studijního programu. Jsou-li mezi zúčastněnými subjekty alespoň 2 státní vysoké školy, namísto uzavření dohody se vyžaduje vyhotovení zápisu. K uzavření dohody nebo vyhotovení zápisu o spolupráci při zabezpečení studijního programu je potřebný předchozí písemný souhlas Ministerstva obrany, jde-li o vojenskou vysokou školu, nebo Ministerstva vnitra, jde-li o policejní vysokou školu.

(5) Státní vysoká škola, které byla udělena akreditace studijního programu podle odstavce 4 věty první, přijímá uchazeče o studium ve studijním programu a uděluje absolventům tohoto studijního programu příslušný akademický titul. Jsou-li mezi zúčastněnými subjekty alespoň 2 vysoké školy, lze přijímání uchazečů ke studiu ve studijním programu a udělování akademických titulů absolventům tohoto studijního programu upravit odlišně od úpravy uvedené ve větě první, přičemž dohoda nebo zápis o spolupráci zúčastněných subjektů v takovém případě musí obsahovat alespoň

a) určení vysoké školy nebo vysokých škol, které přijímají uchazeče nebo jejich část ke studiu ve studijním programu,

- b) určení vysoké školy nebo vysokých škol, které udělují absolventům studijního programu příslušný akademický titul,
- c) pravidla pro přijímání uchazečů do studijního programu, organizaci a ukončení studia ve studijním programu,
- d) použití vnitřních předpisů vysokých škol na studenty ve studijním programu.

(6) Ke vzniku oprávnění státní vysoké školy uskutečňovat studijní program podle odstavce 4 věty první se vyžaduje akreditace podle § 79 i v případě, že zúčastněná vysoká škola má institucionální akreditaci pro oblast nebo oblasti vzdělávání, v rámci kterých má být daný studijní program uskutečňován.

(7) Státní vysoké školy zpřístupňují výsledky vědy nebo výzkumu a vývoje a závěrečné práce v souladu s obecnými předpisy o ochraně utajovaných informací. Zpřístupněním nesmí být ohroženo plnění úkolů na úseku zajišťování obrany České republiky, bezpečnosti osob, majetku nebo veřejného pořádku, trestního řízení a ochrany kritické infrastruktury. Zpřístupněním nesmí také dojít k ohrožení zájmů České republiky v zahraničí a ke zveřejnění informace poskytnuté Organizací Severoatlantické smlouvy nebo Evropskou unií, která je v zájmu bezpečnosti státu, veřejné bezpečnosti nebo ochrany práv třetích osob chráněna uvedenými původci označením „NATO UNCLASSIFIED“ nebo „LIMITE“ a v České republice je toto označení respektováno z důvodů plnění povinností vyplývajících pro Českou republiku z jejího členství v Organizaci Severoatlantické smlouvy nebo Evropské unii, nedal-li původce informace ke zveřejnění souhlas.

(8) Vojenské vysoké školy vedou matriku studentů-vojáků v činné službě a matriku ostatních studentů; totéž platí pro policejní vysoké školy ve vztahu ke studentům ve služebním poměru a k ostatním studentům.

(9) Ministr obrany vykonává vůči vojenským vysokým školám a ministr vnitra vykonává vůči policejním vysokým školám tyto působnosti:

- a) předkládá prezidentu republiky návrh na jmenování, popřípadě odvolání rektora,
- b) rozhoduje o zřízení, sloučení, splynutí, rozdělení nebo zrušení fakulty na návrh rektora,
- c) stanoví plat rektorovi,
- d) předkládá prezidentu republiky návrhy vědecké rady vysoké školy na jmenování profesorem,
- e) pověřuje osoby k výkonu působností jednotlivých orgánů nově zřízené vysoké školy podle § 103 odst. 1.

(10) Ministerstvo obrany vykonává vůči vojenským vysokým školám a Ministerstvo vnitra vůči policejním vysokým školám působnost ministerstva v těchto věcech:

- a) registruje jejich vnitřní předpisy podle § 36 po vyjádření ministerstva,
- b) rozděluje finanční prostředky ze státního rozpočtu,
- c) kontroluje zákonnost a hospodárnost při nakládání s finančními a hmotnými prostředky poskytnutými ze státního rozpočtu a při hospodaření s majetkem ve vlastnictví České republiky,
- d) určuje výši poplatků spojených se studiem,

e) může prominout placení úhrad za užívání účelových zařízení,

f) může svým rozhodnutím přiznat a vyplácet stipendia studentům a občanům České republiky studujícím v zahraničí,

g) může přiznávat podle programů vyhlášených ministrem obrany nebo ministrem vnitra stipendium i mimo důvody uvedené v § 91 odst. 2 a § 91b odst. 1, jestliže se student zaváže setrvat po absolvování vysoké školy po dohodnutou dobu v činné službě vojáka z povolání nebo ve služebním poměru policisty,

h) jmenuje a odvolává další členy zkušební komise podle § 53 odst. 3,

i) může sdružovat a využívat informace z matriky studentů v souladu se zvláštními předpisy,

j) plní úkoly nadřízeného správního orgánu vysokých škol ve správním řízení,

k) přijímá opatření podle § 37 a 38,

l) vykonává činnosti stanovené v § 21 odst. 1 písm. a) až c) a v § 75,

m) poskytuje metodickou pomoc vysokým školám ve věcech přípravy statutů a dalších předpisů vysokých škol a fakult, vedení evidence studentů, statistického výkaznictví, knihovnictví, informačních systémů a zahraničních styků.

(11) Ministerstvo obrany v oblasti vojenství a Ministerstvo vnitra v oblasti bezpečnostních služeb plní úkoly ministerstva a veřejné vysoké školy podle § 89 až 90a při uznávání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace a úkoly ministerstva při provádění vyššího ověření dokladů podle § 87 odst. 1 písm. z).

(12) Jsou-li místa akademických pracovníků vojenských vysokých škol obsazována vojáky v činné službě a policejních vysokých škol příslušníky Policie České republiky a dalších bezpečnostních sborů ve služebním poměru, použije se na ně § 70 a 70a obdobně s tím, že ustanovení týkající se pracovního poměru se použijí pro služební poměr a ustanovení týkající se pracovní doby se použijí pro dobu služby. Jejich služební poměr se přitom nemění. Na obsazování míst ostatních akademických pracovníků se vztahuje § 77 obdobně; akademičtí pracovníci jsou zaměstnanci státu, zařazení do příslušné organizační složky státu. Po dobu tvůrčího volna náleží akademickému pracovníku plat a v případě akademického pracovníka ve služebním poměru služební příjem; tvůrčí volno příslušníků Policie České republiky a dalších bezpečnostních sborů ve služebním poměru se považuje za výkon služby podle zvláštního právního předpisu³⁸⁾.

(13) Na studenty vojenských vysokých škol, kteří jsou vojáky v činné službě, a na studenty policejních vysokých škol, kteří jsou příslušníky Policie České republiky ve služebním poměru, se vztahují ustanovení tohoto zákona, pokud zvláštní předpisy²⁴⁾ nestanoví jinak.

(14) Studium vojáků v činné službě na vojenské vysoké škole se může ukončit též v případě, kdy voják přestane splňovat podmínky stanovené zvláštním předpisem pro službu vojáka z povolání.

(15) Před rozhodnutím o akreditaci podle § 78 až 82 a 86 týkajícím se vojenských vysokých škol si Akreditační úřad vyžádá stanovisko Ministerstva obrany; týká-li se rozhodnutí policejních vysokých škol, vyžádá si stanovisko Ministerstva vnitra. Stanovisko podle § 78 odst. 6 věty druhé a § 79 odst. 2 písm. g) a povolení podle § 78 odst. 7

věty třetí nevydávají u studijních programů státních vysokých škol Ministerstvo obrany a Ministerstvo vnitra, ale pouze Ministerstvo obrany u vojenských vysokých škol a Ministerstvo vnitra u policejních vysokých škol.

(16) Ministerstvo projednává s Ministerstvem obrany a Ministerstvem vnitra záměry a opatření ministerstva, která se významně týkají státních vysokých škol.

ČÁST SEDMNÁCTÁ

Zvláštní oprávnění vysoké školy při zajištění bezpečnosti

Mimořádný školní stav

§ 95a

(1) Vysoká škola je oprávněna z důvodů podle odstavce 2 vyhlásit na dobu nejvýše 60 dní mimořádný školní stav, a to s předchozím souhlasem

- a) ministerstva, jde-li o veřejnou nebo soukromou vysokou školu,
- b) Ministerstva vnitra, jde-li o policejní vysokou školu, nebo
- c) Ministerstva obrany, jde-li o vojenskou vysokou školu.

(2) Mimořádný školní stav je možno vyhlásit pouze z důvodu vyhlášeného stavu nebezpečí, nouzového stavu, stavu ohrožení státu nebo válečného stavu nebo z důvodu živelné pohromy, ekologické nebo průmyslové havárie a nehody nebo jiné mimořádné události či jiného nebezpečí, které ohrožuje životy, zdraví nebo uskutečňování činnosti vysoké školy nebo její součásti ve značném rozsahu, popřípadě z jiných důvodů zvláštního zřetele hodných.

(3) Mimořádný školní stav lze prodloužit nejvýše o 60 dní, a to i opakovaně, s předchozím souhlasem

- a) ministerstva a akademického senátu vysoké školy, jde-li o veřejnou vysokou školu,
- b) ministerstva, jde-li o soukromou vysokou školu,
- c) Ministerstva vnitra a akademického senátu vysoké školy, jde-li o policejní vysokou školu, nebo
- d) Ministerstva obrany a akademického senátu vysoké školy, jde-li o vojenskou vysokou školu.

(4) Mimořádný školní stav vyhláší nebo prodlužuje svým opatřením rektor veřejné nebo státní vysoké školy a orgán soukromé vysoké školy vykonávající působnost rektora. Informace o vyhlášení nebo prodloužení mimořádného školního stavu se bezodkladně zveřejňuje ve veřejné části internetových stránek vysoké školy.

(5) O udělení souhlasu podle odstavce 1 nebo 3 ministerstvo, Ministerstvo vnitra, nebo Ministerstvo obrany rozhoduje na základě žádosti vysoké školy. Jediným účastníkem řízení je vysoká škola, která o udělení souhlasu s vyhlášením nebo prodloužením mimořádného školního stavu požádá.

§ 95b

V době mimořádného školního stavu je vysoká škola nebo její fakulta oprávněna upravit, a to i jen pro některý studijní program nebo fakultu, zejména

a) vyhlášené podmínky přijetí ke studiu podle § 49, stanovit jiný termín a způsob ověřování splnění podmínek přijetí ke studiu, popřípadě jinou formu, rámcový obsah anebo kritéria pro vyhodnocení přijímací zkoušky, včetně využívání nástrojů distančního způsobu komunikace,

b) možnost podmíněného přijetí a zápisu do studia bez prokázání splnění podmínky dosažení předchozího vzdělání podle § 48, včetně odložení splnění této podmínky, a to až do 90 dnů ode dne zápisu do studia; neprokáže-li osoba dotčená takovou úpravou ve stanovené lhůtě splnění podmínky dosažení předchozího vzdělání, rozhodne vysoká škola nebo fakulta o tom, že přijetí ke studiu a zápis do studia pozbývá platnosti a účinnosti dnem nabytí právní moci rozhodnutí o zrušení rozhodnutí o přijetí; proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat; tato doba se studentovi započítává do doby studia,

c) délku a členění akademického roku,

d) lhůty pro plnění studijních povinností,

e) osvobození či prominutí poplatků dle § 48 odst. 7 a § 58,

f) přerušování studia a nezapočítávání doby přerušení studia zasažené v souvislosti s mimořádným školním stavem do celkové doby přerušení studia,

g) nezapočítávání doby studia připadající na dobu mimořádného školního stavu (dále jen „doba narušeného studia“) do

1. doby studia pro účely stanovení poplatku za studium podle § 58 odst. 3,

2. maximální doby studia pro účely plnění studijních povinností, je-li taková doba vnitřním předpisem vysoké školy stanovena,

3. maximální doby studia pro účely přiznávání stipendií, je-li taková doba vnitřním předpisem vysoké školy stanovena, nebo

4. standardní doby studia pro účely přiznávání stipendia podle § 91 odst. 5,

h) využívání nástrojů distančního způsobu komunikace bez ohledu na formu studia při výuce a kontrole plnění studijních povinností,

i) využívání nástrojů distančního způsobu komunikace při státní zkoušce a možnost konat ji bez přítomnosti veřejnosti za předpokladu, že z jejího průběhu pořídí audiovizuální záznam, který uchová po dobu 5 let; záznam vysoká škola poskytne pouze orgánu veřejné moci při výkonu jeho pravomocí, a to na jeho žádost,

j) využívání nástrojů distančního způsobu komunikace při jednání orgánů vysoké školy a jejích součástí bez ohledu na úpravu způsobu jednání ve vnitřních předpisech vysoké školy a jejích součástí, nebo

k) využívání elektronických nástrojů pro provedení voleb do akademického senátu vysoké školy nebo fakulty bez ohledu na úpravu způsobu voleb ve vnitřních předpisech vysoké školy nebo fakulty.

Změna a doplnění zákona české národní rady č. 586/1992 sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů

§ 96

Zákon České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., zákona č. 96/1993 Sb., zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 196/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 85/1994 Sb., zákona č. 114/1994 Sb., zákona č. 259/1994 Sb., zákona č. 32/1995 Sb., zákona č. 87/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 248/1995 Sb., zákona č. 316/1996 Sb., zákona č. 18/1997 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 210/1997 Sb. a zákona č. 227/1997 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 4 odst. 1 písm. k) se za slovo „rozpočtu“ vkládají tato slova: „a z prostředků veřejné vysoké školy“.
2. V § 18 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:
 - „(5) U poplatníků, kteří jsou veřejnou vysokou školou, jsou předmětem daně všechny příjmy s výjimkou příjmů:
 - a) z investičních transferů,
 - b) z úroků z vkladů na běžném účtu.“
3. V § 18 se dosavadní odstavce 5 až 11 označují jako odstavce 6 až 12.
4. V § 18 odst. 7 se za slova „obecně prospěšné společnosti“ vkládají tato slova: „veřejné vysoké školy“.

Společná, přechodná a závěrečná ustanovení

§ 97

- (1) Každý je povinen zdržet se jednání způsobilého vyvolat mylnou domněnku, že je oprávněn poskytovat vysokoškolské vzdělávání, nebo že je vysokou školou.
- (2) Každý je povinen zdržet se vydání dokladu o absolvování studia vyvolávajícího nebezpečí záměny s vysokoškolským diplomem vydaným tuzemskou vysokou školou a přiznání oprávnění používat titul nebo jeho příslušnou zkratku vyvolávající nebezpečí záměny s akademickým titulem přiznaným tuzemskou vysokou školou podle tohoto zákona nebo jeho zkratkou.
- (3) Na území České republiky lze zahraniční vysokoškolské vzdělávání v určitém zahraničním vysokoškolském studijním programu poskytovat pouze na základě tuzemského povolení pro daný program podle § 93b až 93e nebo tuzemského oprávnění pro daný program podle § 93i až 93ic. Každý je povinen zdržet se jednání způsobilého vyvolat mylnou domněnku, že je oprávněn poskytovat na území České republiky zahraniční vysokoškolské vzdělávání v určitém zahraničním vysokoškolském studijním programu.

(4) Jednáním způsobilým vyvolat mylnou domněnku se pro účely tohoto zákona rozumí jednání způsobilé vyvolat mylnou domněnku u osoby průměrného rozumu.

§ 98

(1) Studijní obory, v nichž vysoké školy uskutečňují podle dosavadních předpisů obsahově ucelenou část vysokoškolského studia, vysokoškolské studium a postgraduální studium a jsou uvedeny v jejich statutech, se stávají studijními programy podle tohoto zákona a jsou akreditovány na dobu čtyř let s tím, že:

- a) ucelená část vysokoškolského studia podle § 21 zákona č. 172/1990 Sb., o vysokých školách, je považována za bakalářský studijní program podle tohoto zákona,
- b) vysokoškolské studium podle § 18 zákona č. 172/1990 Sb. je považováno za magisterský studijní program podle tohoto zákona,
- c) postgraduální studium podle § 22 zákona č. 172/1990 Sb. je považováno za doktorský studijní program podle tohoto zákona.

(2) Oprávnění udělovat akademické tituly podle § 46 odst. 5 mají vysoké školy a fakulty pouze v oborech, ve kterých mohou uskutečňovat postgraduální studium na základě rozhodnutí ministerstva podle § 41 zákona č. 172/1990 Sb.

(3) Dosavadní oprávnění vysokých škol a fakult konat ve stanovených oborech habilitační řízení a řízení ke jmenování profesorem zanikají dnem 1. července 1999. Pokud však rektor v této lhůtě podá ministerstvu žádost podle § 82 odst. 2, zůstává do rozhodnutí ministerstva v platnosti stávající oprávnění konat habilitační řízení a řízení ke jmenování profesorem ve stanovených oborech.

§ 99

(1) Akademicko-vědecký titul „doktor“ a titul „bakalář“ přiznané podle zákona č. 172/1990 Sb. se považují za akademické tituly „doktor“ a „bakalář“ podle tohoto zákona.

(2) Akademický titul „inženýr“, který získali podle § 21 zákona č. 172/1990 Sb. absolventi technických vysokých škol v oboru architektura, se nahrazuje akademickým titulem „inženýr architekt“ (ve zkratce „Ing. arch.“ uváděné před jménem). Osvědčení o nahrazení tohoto akademického titulu jim na žádost vydá příslušná vysoká škola.

(3) Titul „bakalář“, který získali podle § 21 zákona č. 172/1990 Sb. absolventi obsahově ucelené části vysokoškolského studia uměleckých vysokých škol, se nahrazuje akademickým titulem „bakalář umění“ (ve zkratce „BcA.“ uváděné před jménem). Osvědčení o nahrazení tohoto akademického titulu jim na žádost vydá příslušná vysoká škola.

(4) Akademický titul „magistr“, který získali podle § 21 zákona č. 172/1990 Sb. absolventi uměleckých vysokých škol, se nahrazuje akademickým titulem „magistr umění“ (ve zkratce „MgA.“ uváděné před jménem). Osvědčení o nahrazení tohoto akademického titulu jim na žádost vydá příslušná vysoká škola.

(5) Absolventi vysokých škol, kteří získali podle § 21 odst. 2 a § 43 odst. 2 zákona č. 172/1990 Sb. akademický titu

„magistr“ s výjimkou absolventů uvedených v odstavci 9, mohou vykonat v téže oblasti studia státní rigorózní zkoušku a získat akademický titul podle § 46 odst. 5.

(6) Absolventi univerzitních vysokých škol, kteří získali podle § 21 odst. 2 zákona č. 172/1990 Sb. v oboru ekonomie akademický titul „magistr“, mohou požádat o nahrazení tohoto titulu akademickým titulem „inženýr“ (ve zkratce „Ing.“). Osvědčení o nahrazení tohoto akademického titulu jim na žádost vydá příslušná vysoká škola.

(7) Akademické tituly podle § 21 odst. 2 zákona č. 172/1990 Sb. mají právo užívat i absolventi vojenských vysokých škol, kteří ukončili studium přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud jim nebyl přiznán akademický titul, stavovské označení nebo jiný titul absolventa vysoké školy podle dřívějších předpisů. Osvědčení o přiznání tohoto akademického titulu jim na žádost vydá příslušná vysoká škola.

(8) Ustanovení odstavce 7 se nevztahuje na absolventy Vojenské politické akademie.

(9) Absolventům postgraduálního studia, kteří získali podle § 21 odst. 2, § 43 odst. 2 a § 22 zákona č. 172/1990 Sb. akademický titul „magistr“ a akademicko-vědecký titul „doktor“, se přiznávají akademické tituly podle § 46 odst. 5 tohoto zákona. Osvědčení o přiznání těchto akademických titulů jim na žádost vydá příslušná vysoká škola.

(10) Absolventi postgraduálního studia, kteří získali podle § 22 zákona č. 172/1990 Sb. akademicko-vědecký titul „doktor“, mohou požádat příslušnou vysokou školu o nahrazení zkratky „Dr.“ zkratkou „Ph.D.“. Osvědčení o nahrazení zkratky akademicko-vědeckého titulu jim na žádost vydá příslušná vysoká škola.

(11) Absolventi studia v doktorských studijních programech v oblasti teologie, kteří získali podle § 47 odst. 5 akademický titul „doktor teologie“ (ve zkratce „Th.D.“ uváděné za jménem), mohou požádat příslušnou vysokou školu o nahrazení tohoto titulu akademickým titulem „doktor“ (ve zkratce „Ph.D.“ uváděné za jménem). Osvědčení o nahrazení tohoto akademického titulu jim na žádost vydá příslušná vysoká škola.

(12) Akademický titul „doktor“ (ve zkratce „Ph.D.“ uváděné za jménem) se přiznává absolventům lékařského a veterinárního studia, kteří ukončili studium podle § 22 zákona č. 172/1990 Sb. Osvědčení o přiznání tohoto akademického titulu jim na žádost vydá příslušná vysoká škola.

§ 100

(1) Vědecká výchova vedoucí k udělení vědecké hodnosti „kandidát věd“ (ve zkratce „CSc.“) již nebude po dni nabytí účinnosti tohoto zákona zahajována. Účastníci vědecké výchovy, kteří ji zahájili podle dosavadních předpisů, mohou vědeckou výchovu ukončit podle těchto předpisů s tím, že obhajoby kandidátských disertačních prací se ukončí nejpozději do 31. prosince 2001.

(2) Účastníci vědecké výchovy mohou být na vlastní žádost přijati ke studiu v doktorském studijním programu. Při přijetí a studiu se přihlíží k dosavadnímu průběhu vědecké výchovy a vykonaným kandidátským zkouškám.

§ 101

(1) Veřejnými vysokými školami jsou vysoké školy uvedené v příloze č. 1, vojenskými a policejními vysokými školami jsou vojenské a policejní vysoké školy uvedené v příloze č. 2.

(2) Vysoké školy uvedené v odstavci 1 předloží k registraci vnitřní předpisy upravené podle tohoto zákona do 1. července 1999.

(3) Platnost jmenování nebo volby akademických funkcionářů a jejich funkční období zůstávají tímto zákonem nedotčeny.

(4) Studenti studující na vysokých školách uvedených v příloze č. 1 a v příloze č. 2 ke dni 1. ledna 1999 jsou studenty podle tohoto zákona. Vysoké školy jsou povinny zápis těchto studentů do matriky studentů provést do 1. března 1999.

(5) Dnem 1. ledna 1999 přechází do práva hospodaření ministerstva majetek státu, ke kterému k tomuto dni příslušelo právo hospodaření vysokých škol uvedených v příloze č. 1. Ministerstvo písemně může rozhodnout po dohodě s veřejnou vysokou školou o přechodu tohoto majetku do vlastnictví příslušné veřejné vysoké školy; na žádost veřejné vysoké školy tak rozhodne vždy, jde-li o majetek potřebný k zajištění vzdělávací a vědecké, výzkumné, vývojové, umělecké nebo další tvůrčí činnosti při uskutečňování akreditovaných studijních programů. Rozhodnutí musí obsahovat název a sídlo veřejné vysoké školy, vymezení převáděného majetku a závazků k tomuto majetku a den, kdy majetek a závazky k tomuto majetku přecházejí na veřejnou vysokou školu. Na toto rozhodnutí se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.

(6) Na majetek, který přešel dnem 1. ledna 1999 do práva hospodaření ministerstva podle odstavce 5, a na vlastní majetek veřejné vysoké školy se nevztahují obecné předpisy upravující úpadek a způsoby jeho řešení.¹³⁾

(7) Práva a závazky fakult, které jsou ke dni 1. ledna 1999 součástí vysokých škol uvedených v příloze č. 1 a v příloze č. 2, přecházejí na příslušnou vysokou školu.

§ 102

Akademické tituly, stavovská označení a ostatní tituly absolventů vysokých škol přiznané podle dřívějších předpisů s výjimkami uvedenými v § 99 zůstávají nedotčeny. Vědecké hodnosti „kandidát věd“ (ve zkratce „CSc.“) a „doktor věd“ (ve zkratce „DrSc.“) udělené podle dřívějších předpisů zůstávají nedotčeny.

§ 103

(1) Nově zřízená veřejná vysoká škola a vojenská a policejní vysoká škola je povinna ustavit své orgány do dvou let ode dne zřízení. Do doby ustavení jednotlivých orgánů uvedených v § 7 vykonávají v nezbytném rozsahu jejich působnost osoby pověřené ministrem.

(2) Nově zřízená fakulta je povinna ustavit své orgány do jednoho roku ode dne zřízení. Do doby ustavení jednotlivých orgánů uvedených v § 25 vykonává v nezbytném rozsahu jejich působnost osoba pověřená rektorem.

(3) U nově zřízeného vysokoškolského ústavu vykonává do doby ustavení jednotlivých orgánů uvedených v § 34 v nezbytném rozsahu jejich působnost osoba pověřená rektorem.

§ 104

Do doby jmenování členů, předsedy a místopředsedy Akreditační komise podle § 83 vykonávají tyto funkce členové akreditační komise zřízené podle § 17 zákona č. 172/1990 Sb. a nařízení vlády České republiky č. 350/1990 Sb., o akreditační komisi.

§ 105

Pokud je podle tohoto zákona podmínkou pro jmenování nebo odvolání člena orgánu vysoké školy nebo její součásti předchozí souhlas jiného orgánu vysoké školy nebo její součásti, bez tohoto souhlasu ke jmenování nebo odvolání nedojde.

§ 106

(1) Ustanovení tohoto zákona se použijí, pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nestanoví jinak.

(2) Pro účely tohoto zákona se za členský stát Evropské unie považuje rovněž jiný smluvní stát Dohody o Evropském hospodářském prostoru a Švýcarská konfederace. Věta první se nepoužije na § 39 odst. 7 písm. a) část věty za středníkem, § 93c odst. 4 písm. a) část věty za středníkem a § 93ia odst. 4 písm. a) část věty za středníkem; pro účely těchto ustanovení se však za členský stát Evropské unie považuje rovněž Spojené království Velké Británie a Severního Irska.

(3) Je-li členem statutárního nebo jiného obdobného řídicího orgánu právnické osoby jiná právnická osoba, použije se na fyzickou osobu, která tuto jinou právnickou osobu při výkonu uvedené členské funkce v daném orgánu zastupuje, úprava v tomto zákoně týkající se fyzické osoby, která je členem uvedeného orgánu, obdobně.

§ 107

Veřejné vysoké školy uvedou své majetkové poměry do souladu s tímto zákonem do 31. prosince 1999.

§ 108

Zrušovací ustanovení

(1) Zrušují se čl. I body 5, 8 a 9 zákona č. 216/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 172/1990 Sb., o vysokých školách.

(2) Zrušují se:

1. § 33 až 41, 43 a 45 zákona č. 39/1977 Sb., o výchově nových vědeckých pracovníků a o dalším zvyšování kvalifikace vědeckých pracovníků.
2. Zákon č. 172/1990 Sb., o vysokých školách, ve znění zákona č. 216/1993 Sb.
3. Zákon č. 232/1992 Sb., o policejních vysokých školách a o zřízení Policejní akademie.

4. Článek VI zákona České národní rady č. 26/1993 Sb., kterým se mění a doplňují některé zákony v oblasti vnitřního pořádku a bezpečnosti, a o opatřeních s tím souvisejících.
5. Nařízení vlády České republiky č. 350/1990 Sb., o akreditační komisi.
6. Vyhláška Ministerstva školství a kultury č. 96/1961 Sb., kterou se vydává statut institutů národohospodářského plánování na vysokých školách ekonomických v Praze a Bratislavě, ve znění vyhlášky Ministerstva školství a kultury č. 31/1963 Sb.
7. Vyhláška Československé akademie věd č. 55/1977 Sb., o dalším zvyšování kvalifikace a o hodnocení tvůrčí způsobilosti vědeckých pracovníků.
8. Vyhláška České komise pro vědecké hodnosti č. 144/1979 Sb., o obhajobách kandidátských a doktorských disertačních prací československých státních občanů v členských státech Rady vzájemné hospodářské pomoci.
9. Vyhláška Ministerstva školství České socialistické republiky č. 114/1980 Sb., o poskytování stipendií a příspěvků studentům, kteří po absolvování internátních středních škol pro pracující studují na vysokých školách.
10. Vyhláška Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České socialistické republiky č. 60/1985 Sb., o doplňujícím studiu studentů vysokých škol a absolventů vysokých a středních škol pro získání pedagogické způsobilosti.
11. § 9 vyhlášky Ministerstva školství České socialistické republiky č. 61/1985 Sb., o dalším vzdělávání pedagogických pracovníků.
12. Vyhláška Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky č. 365/1990 Sb., o poskytování stipendií na vysokých školách v působnosti Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky (stipendijní řád).
13. Vyhláška Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky č. 447/1990 Sb., o habilitaci docentů a podmínkách a průběhu jmenování profesorů.
14. Vyhláška Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky č. 476/1990 Sb., o uznávání diplomů a jiných dokladů o studiu vydaných zahraničními vysokými školami (o nostrifikaci).
15. Vyhláška Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky č. 41/1991 Sb., o hmotném a finančním zabezpečení studentů vysokých škol vysílaných ke studiu do zahraničí.
16. Vyhláška Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky č. 67/1991 Sb., o poskytování stipendií studentům postgraduálního studia, ve znění vyhlášky Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 110/1995 Sb.
17. Směrnice Ministerstva školství České socialistické republiky o hospodářském zabezpečení studentů vysokých škol v období praxe ze dne 30. května 1969 č.j. 19 261/69-III/5, registrované v částce 30/1969 Sb., ve znění směrnice Ministerstva školství České socialistické republiky ze dne 10. března 1970 č.j. 12 300/70-III/5, registrované v částce 10/1970 Sb.
18. Směrnice Ministerstva školství České socialistické republiky o ubytování studentů vysokých škol v kolejích ze

dne 20. července 1982 č.j. 20 797/82-34, registrované v částce 17/1982 Sb.

19. Směrnice Ministerstva školství České socialistické republiky o zřizování, zrušování a provozu menz a bufetů vysokých škol ze dne 20. července 1982 č.j. 20 798/82-34, registrované v částce 17/1982 Sb., ve znění směrnic Ministerstva školství České socialistické republiky ze dne 16. července 1985 č.j. 15 330/85-34, registrovaných v částce 19/1985 Sb.

(3) Zrušují se:

1. Zákon č. 53/1964 Sb., o udělování vědeckých hodností a o Státní komisi pro vědecké hodnosti.
2. Zákon č. 39/1977 Sb., o výchově nových vědeckých pracovníků a o dalším zvyšování kvalifikace vědeckých pracovníků.
3. Vyhláška Československé akademie věd č. 53/1977 Sb., o výchově nových vědeckých pracovníků a o studijních pobytech, ve znění vyhlášky Československé akademie věd č. 5/1986 Sb.
4. Vyhláška Československé akademie věd č. 54/1977 Sb., kterou se upravují některé podrobnosti o pracovněprávních vztazích účastníků vědecké výchovy a studijních pobytů a o poskytování stipendií, ve znění vyhlášek Československé akademie věd č. 40/1979 Sb., č. 125/1988 Sb. a č. 393/1992 Sb.
5. Vyhláška České komise pro vědecké hodnosti č. 64/1977 Sb., o řízení při udělování vědeckých hodností, ve znění vyhlášky České komise pro vědecké hodnosti č. 187/1990 Sb.

§ 109

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1998, s výjimkou § 1 až 82, § 84 až 99, § 101 až 107 a § 108 odst. 2, které nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1999, a § 108 odst. 3, který nabývá účinnosti dnem 31. prosince 2001.

Zeman v. r.

Havel v. r.

Tošovský v. r.

Příloha č. 1 k zákonu č. 111/1998 sb.

Veřejné vysoké školy v České republice:

Univerzita Karlova

Univerzita Palackého v Olomouci

České vysoké učení technické v Praze

Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava

Akademie výtvarných umění v Praze

Vysoké učení technické v Brně

Veterinární univerzita Brno

Masarykova univerzita

Mendelova univerzita v Brně

Akademie múzických umění v Praze

Vysoká škola uměleckoprůmyslová v Praze

Janáčkova akademie múzických umění

Univerzita Pardubice

Vysoká škola chemicko-technologická v Praze

Česká zemědělská univerzita v Praze

Technická univerzita v Liberci

Vysoká škola ekonomická v Praze

Univerzita Hradec Králové

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Ostravská univerzita

Slezská univerzita v Opavě

Univerzita Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem

Západočeská univerzita v Plzni

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně

Vysoká škola polytechnická Jihlava

Vysoká škola technická a ekonomická v Českých Budějovicích

Příloha č. 2 k zákonu č. 111/1998 sb. Vojenská vysoká škola:

Univerzita obrany

Policejní vysoká škola:

Policejní akademie České republiky v Praze

Příloha č. 3 k zákonu č. 111/1998 sb. Seznam oblastí vzdělávání

1. Architektura a urbanismus
2. Bezpečnostní obory
3. Biologie, ekologie a životní prostředí
4. Doprava
5. Ekonomické obory
6. Elektrotechnika
7. Energetika
8. Farmacie
9. Filologie
10. Filozofie, religionistika a teologie
11. Fyzika
12. Historické vědy
13. Chemie
14. Informatika
15. Kybernetika
16. Lesnictví a dřevařství

17. Matematika
18. Mediální a komunikační studia
19. Neučitelská pedagogika
20. Politické vědy
21. Potravinářství
22. Právo
23. Psychologie
24. Sociální práce
25. Sociologie
26. Stavebnictví
27. Strojírenství, technologie a materiály
28. Tělesná výchova a sport; kinantropologie
29. Těžba a zpracování nerostných surovin
30. Učitelství
31. Umění
32. Vědy o umění a kultuře
33. Vědy o Zemi
34. Veterinární lékařství, veterinární hygiena
35. Všeobecné lékařství a zubní lékařství
36. Zdravotnické obory
37. Zemědělství

¹⁾ § 5 odst. 3 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění zákona č. 117/1994 Sb.

- 2) § 26 odst. 2 zákona ČNR č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.
- 3) § 1 odst. 2 písm. a) a § 2 odst. 3 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů.
- 4) § 203 odst. 1 zákoníku práce.
- 5) § 156 a násl. zákoníku práce.
- 6) Například zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích).
- 7) § 18 odst. 2 zákona č. 1/1992 Sb., o mzdě, odměně za pracovní pohotovost a o průměrném výdělku.
- 7a) Zákon o podpoře výzkumu a vývoje.
Nařízení vlády č. 462/2002 Sb., o institucionální podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků a o hodnocení výzkumných záměrů, ve znění nařízení vlády č. 28/2003 Sb.
Nařízení vlády č. 461/2002 Sb., o účelové podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků a o veřejné soutěži ve výzkumu a vývoji.
- 8) § 7 odst. 1 písm. t) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů.
- 8a) § 10 odst. 2 zákona č. 218/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 8b) § 12 a 13 zákona č. 218/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 8c) Sdělení Českého statistického úřadu č. 321/2003 Sb., o zavedení Klasifikace stavebních děl CZ-CC.
- 8d) Zákon č. 218/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- 8e) Zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací), ve znění pozdějších předpisů.
- 9) Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.
- 9a) Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.
- 10) Např. zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.
- 11) Zákon č. 37/1995 Sb., o neperiodických publikacích.
- 11a) § 195 až 198 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

¹³⁾ Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů.

¹⁴⁾ Např. zákon č. 248/1995 Sb., zákon č. 513/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

^{15a)} § 10 zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů.

^{15b)} § 195, 197 a 198 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁶⁾ § 2 písm. r) zákona č. 352/2001 Sb., o užívání státních symbolů České republiky a o změně některých zákonů.

¹⁸⁾ § 132 až 138 a § 150 zákoníku práce.

^{19a)} Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace), ve znění pozdějších předpisů.

^{19b)} § 45 odst. 1 zákona č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění zákona č. 189/2008 Sb.

²⁰⁾ Zákon ČNR č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění zákona č. 166/1993 Sb.

^{20a)} Zákon č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů.

^{21a)} Zákon č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů.

Směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany.

²²⁾ Např. vyhláška Ministerstva zdravotnictví ČR č. 394/1991 Sb., o postavení, organizaci a činnosti fakultních nemocnic a dalších nemocnic, vybraných odborných léčebných ústavů a krajských hygienických stanic v řídicí působnosti Ministerstva zdravotnictví České republiky.

^{22a)} Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů.

²⁴⁾ Branný zákon č. 92/1949 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška Ministerstva obrany ČR č. 113/1996 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 76/1959 Sb., o některých služebních poměrech vojáků, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon ČNR č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška Ministerstva obrany ČR č. 7/1996 Sb., o peněžních a naturálních náležitostech vojáků v činné službě a žáků vojenských škol, kteří nejsou vojáky, ve znění vyhlášky Ministerstva obrany ČR č. 310/1996 Sb.

- ²⁷⁾ Zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů.
- ²⁹⁾ § 796, 824, 826, 928, 953 a 958 občanského zákoníku.
- ³⁰⁾ § 7 odst. 10 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů.
- ³¹⁾ Například zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, § 504, 2976 a 2985 občanského zákoníku.
- ³²⁾ § 31 zákona č. 121/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
- ³³⁾ Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů.
- ³⁴⁾ Zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.
- ³⁵⁾ Zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 96/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- ³⁶⁾ Zákon č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
- ³⁷⁾ § 52 zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
- ³⁸⁾ Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů.
- ³⁹⁾ Čl. I Úmluvy o uznávání kvalifikací týkajících se vysokoškolského vzdělávání v evropském regionu, vyhlášené pod č. 60/2000 Sb. m. s.